

الحوار الإسلامي

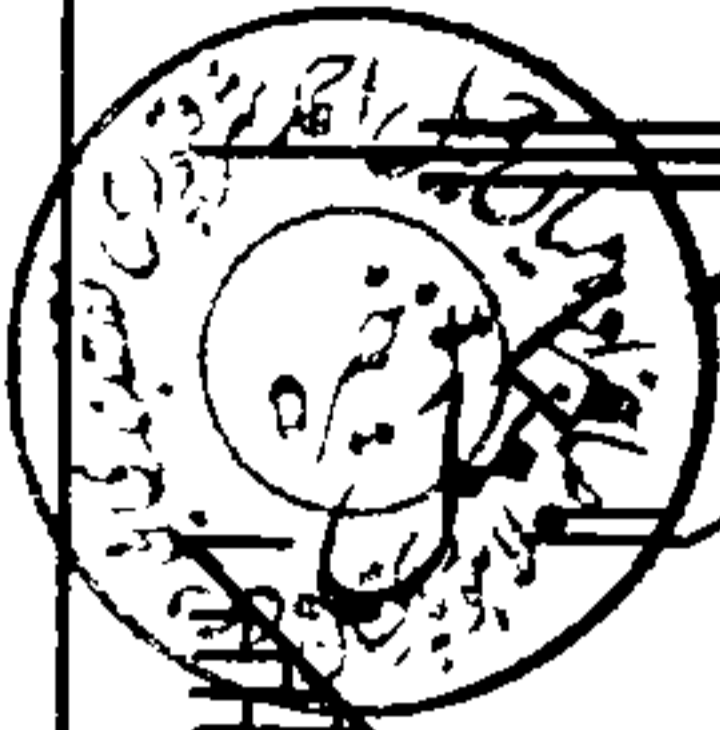
سورة

نہ 37

عظیماں توں پاک

اصلی نسخے

مکتوبات

فریدی

کتب خانہ حاجی نیاز احمد

نیشنل بک ڈروازہ بازار کتب فروشان ملتان شہر

احمد حسن بک فریدی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

60507

کتاب دانان — دیوان فریدی

مصنف — حضرت خواجہ غلام فریدی

غلطیاں دست کر نروالے — ڈاکٹر مہر عبدالحق، ایم اے پی ایچ ڈی

گالہ بہار — نذر منظور سیرانی

تعارف — فحش ملانی

چھاپی — آفیسٹ

چھاپنٹروالے — نذر منظور سیرانی

قیمت کتاب — پندرہ روپے

ملنے کا پتہ —

کتبخانہ حاجی نیا زاہد

انڈرون بوہڑ دروازہ، بازار کتب فروشانے ملتان شہر

ایا زپلی کیشنز، ریلوے بک سٹال

ریلوے اسٹیشن ملتان چھاؤنی

ایا ز کتاب گھرا اینڈ جنرل سٹور

کوٹ مٹھن شریف

رہنما پریس ملتان

کاملہ مہار

حضرت خواجہ

غلام فرید دیاں کافیاں

سرائیکی زبان تے ادب دا عظیم خزانہ ہن ، خواجہ صاحب اردو
تے فارسی دے علاوہ ڈوہیاں زبانان فتح دی شاعری کیسی ہے ، پر جہڑی شہرت
تے عظمت سرائیکی شاعری انھاں کوں ڈتی ہے سی کہیں زبان دی شاعری
اوندے نال مقابلہ نہیں کر سگدی ،

مولوی عزیز الرحمن صاحب ادیبان فرید ترجمہ جہڑا اچ توں تقریباً
۳۲ سال پہلے نواب صاحب بہاولپور دی سرپرستی فتح چھپیا ہا۔ ادیبان این ویسے
بازار فتح نہیں ہدا۔ ایس وقت جہڑے دیوان بازار فتح مدن ، پھلپے تے کتابت
دیاں غلطیاں دی سوجہ نال ٹھیک نہیں پڑھے دیندے ، ضرورت سی ، جو
دیوان فریدی باکل صاف تے غلطیاں توں پاک ہوئے ، جنیدے
ڈیکھن نال ایں بھرن تے پڑھن نال دل ٹھکے ،

میں ڈاکٹر بہر عبدالحق ہوراں دا شکر یہ ادا کرینداں ، جو
انھاں میڈی دخواست قبول کریندیں ہوئیں دیوان فریدی تے محنت کر کے کتابت
تے چھاپے دیاں غلطیاں ڈر فرمایاں ، غلطیاں کافی حد تائیں ٹھیک تھی گیاں ہن تے
ہنٹھے دیوان پھاں سب دیواناں کوں جہڑے اچ تائیں چھپے ہن ، انگ تمام
رکھیندیں ہوئیں ہواں پسند کیا دیسی ، ساڈی کوشش ہے جو حضرت خواجہ سیں وارڈ
کلام دی تہاڈی خدمت فتح پیش کروں ،۔

آخر فتح میں فرحت طانی سیکرٹری سرائیکی مجلس طان داوی
شکر یہ ادا کرینداں جو انہاں دیوان کیسے حضرت خواجہ سیں دا تعارف لکھ
ڈتاتے ہر ویسے ایں کہ فتح میڈیے ہانہہ ہلی ہنٹھے ہے ،

تہاڈا مسایاں دا۔ نذر منظور سیرانی اویسی

حضرت خواجہ غلام فرید

اساڈے مذہبی، روحانی تے شعری

ورثے دے وارث حضرت خواجہ غلام فرید

محبوب الہی حضرت مولانا خواجہ خدا بخش دے گھر

۱۲۶۱ء وچ پیدا تھے۔ تاریخی نام "نور شید عالم"، رکھی

نے رب دی برکت نال آپ سچھ وانگ چمکے،

حضرت خواجہ صاحب دے لقب دے لحاظ نال فاروقی

ہن۔ انھاں دا شجرہ امیر المؤمنین حضرت عمر بن خطاب رضی

نال وچ ملدے، مناقب فریدی تے گوہر شب چراغ دے

مطابق مالک بن یحییٰ این خاندان دے پہلے شخص ہن، جیہڑے

سندھ وچ اسلامی لشکر نال آئے تے اتھاں رہ گئے۔

خواجہ صاحب دے وڈے وڈے پڑپڑے ٹھٹھ (سندھ) توں

ڑکے منگھوٹ علاقہ ملتان وچ آدسے تے ترے

پڑھیاں بعد لے خاندان سیت پور یارا والی

(ضلع مظفر گڑھ) آ گیا۔ یارا والی وچ انھاں دا

ہک مرید مہٹن خان این عقیلا دازمیںدا

پیر دی پسند مطابق مہٹن خان اتھاں ہک شہر آباد کیتا جیہڑا
 مہٹن کوٹ دے ناں نال اوج وی ضلع ڈیرہ غازی خان دا ہک مشہور
 قبیلہ ہے،

سکھ دے دور اوج اتھاں دے مظالم توں تنگ آکے
 ایس خاندان کوں بہاولپور دے نواب محمد صادق اول بہاول پور آکے
 رہو نسر دی دعوت پڑتی اتے لے خاندان چاچراں شریف وچ آ
 وسیا۔ تے اتھائیں خواجہ صاحب دا جم پل تھیا۔ چاچراں شریف رہ
 کے مہٹن کوٹ نال وی تعلق ختم نہ کیتا۔ آخری دیلے وی اودھا جا
 پسند کیتی،

خواجہ صاحب ساٹھ تے سالان دے تھئے تاں اتھاں
 کوں بسم اللہ شریف شروع کرائی گئی، اٹھ سال دی عمر وچ اتھاں قرآن
 شریف حفظ کیتا۔ تے اٹھویں سال ای اتھاں دے سرتوں بابے سائیں
 دانایہ چوگیا، وٹے بھر خواجہ فخر الدین اتھاں دی تعلیم تے تربیت پاسے
 توجہ کیتی۔ خواجہ سائیں اپنٹریں بھر خواجہ فخر الدین دے دست بیعت تھئے
 خواجہ سائیں اپنٹریں مادری زبان سرائیکی دے علاوہ عربی، فارسی، اُردو
 ہندی، سندھی، پوربی زبانان دے نال نال کچھ انگریزی وی سکھی، ایس
 واسطے اتھاں کوں ہفت زبان وی آکھیا ونیدے؛

خواجہ صاحب اپنٹریں بزرگان دی دولت — معرفت دا علم
 حاصل کیتا، حکمت وی پڑھی۔ ستادوی سالان دے تھئے تاں اتھاں دے وٹے

بھرتے پیر مرشد حضرت خواجہ فخر الدین انتقال فرمائے گئے۔ آپ انہاں ہی گدی
 تے بہرے کے معرفت و اسبق لوکاں کوں پڑھاؤں ٹر بگ پے۔ دل سے سخی، زبان
 سے مٹھے، محبتی تے خلق پیار و لے نیکاں دے سنگتی، عالم تے ناضل، معرفت و
 علم حاصل کرن و لے خواجہ فریدؒ ہمیں چند دے آسوں پاسوں تاریاں دی کا
 گھرا پائی رہندے ہن۔ وڈے بھرانال پھوں پیار رکھندے ہن، انہاں باسے
 آکھن، فخر جہان قبول کیتوسے واقف کل ابرار تھیوسے
 ہر جا، نور جمال ٹھوسے مخفی راز تھے انہسار
 چشماں فخر الدین مٹھل دیاں تن من کیتا چور،
 گھول لگھتاں میں فخر جہان جنت حور فقور!

پاکستان وچ شاید کوئی ایچھا صوفی شاعر نہیں تھیا۔ جیکوں لے تیرے پیا ہوں
 جنوب وچ، جبکہ آباد، کوٹ دیچی تے شمال وچ سرگودھا تے ساہیوال بکے چل
 دے آسری جھے کافرستان تائیں غریباں، امیراں وچ، محلاں تے جھگیاں و
 گھران تے وارٹھیاں وچ خواجہ فریدؒ دریاں کا دیاں بکو جھیں لذت نال سنڑیاں
 گا دیاں دیندین، کہیں وی زبان دے شاعر دی ایس توں وڈی قیمت بیکیا تھی
 سبکی لے جو انہاں داہک ہک مصرعہ دل واسکون تے روح و اقرار چا پے،
 سرائیکی زبان دے لے عظیم بزرگ تے صوفی شاعر ۲۲ جولائی ۱۹۱۹ء
 بمطابق ۶ ربیع الثانی ۱۳۱۹ھ کوں انتقال فرمائے گئے۔

فرحتِ فلتانی

سیکرٹری سرائیکی مجلس ملتان (ریٹائرڈ)

دیوان فریدی

کافی نمبر ۱۱

اچ سا نولڑے مُکھلایا۔
اے قبلہ اقدس عالی
اتھ عبد عبد سیوالی
وہ امن اللہ مُعظم۔
وہ بیت اللہ مکرم
اے نور سیاہ مجسم
تھیابے شک امن بے غم
کریاد حریم حرم کوں
دل آکھے کھاواں سم کوں
ہنڑ واگاں وطن ولایاں
دل سچڑیاں پتیاں لایاں
دل دبسر کیتے سکے
دوئج کھوسوں طوف دے دھکے
بن یار فرید نجرساں
غم کھا کھا ادرک مرساں

سر بار ڈکھاں دا چایا
ہر عیب کنوں ہے خالی
جیں جو منگیا سو پایا
وہ حرم اللہ محرم
ہے رحمت داسر مایا
ہے عین سواد الا عظم
جو حرم احاطے آیا
رکھ پیش پرا نڑیں غم کوں
ہے جیونڑ کوڑ اجسایا
لکھ مونجھ مونجھایاں آیاں
دل میلین بار خدایا
گھر شہر بازار نڑے
جے دل بخت بھر آیا
رت رو رو آپس کرساں
ڈکھ ڈکھڑیں جیڑ اتا یا

کافی نمبر (۲)

ابنہد مرلی شور مچایا

گرنے پوسے بھید بتائے
مدہوشی و توجہ ہوش سکھائے
وعدت عین عیاں ٹھٹھوسے
طمس حقیقی سمجھ لیوسے
تھتھے واضح مشہور و قائلن
ظاہر گجھ سب گجھ دے لائق
بسی خوب بتایاں باناں
گم تھیاں کوٹیاں ذات صفائے
خمر پھوڑوں پی پی پیمانے
بھل گئے صوم صلوٰۃ دوگانے
چانٹے کون گنوار مقلد
تھتی مطلق بے قید موحد
جب ہک رمز ملی توحیدوں
تھتی کر فرد فرید فریدوں

عقل فکر سب ہم گمائے
سارا سفر عروج سمجھایا
منحفی کل اظہار تھیوسے
ہر گن گیان دے گیت نوں پایا
تھتھے لایح انوار حقائق
قربتے بعد وافر ق اٹھایا
گجھڑے زانو کھیاں گھاتاں
لمن الملک دادورہ آیا
تھیوسے عاشق مست دیوانے
رندی مشرب سانگ رسایا
واہ واہ یس مقدس جید!
سبھ صوت و توجہ آپ سما یا!
دل آزاد و کھٹم تقلیدوں
ستری وحی و عنط سٹرا یا

کافی نمبر (۳)

ہر صورت عین عیاں آیا!
ہنٹر دبر شکل جہان آیا!

کتھے آدمؑ تے کتھے شید نبی
 کتھے ابراہیمؑ خلیل نبی
 کتھے عیسیٰ تے الیاس نبی
 کتھے زکریاؑ کتھے یحییٰؑ ہے
 بوکرؑ عمرؑ عثمانؑ کتھاں
 کتھے حسنؑ حسینؑ شہید نبڑے
 کتھے احمد شاہ رسولان دا
 استاد نفوس عقولان دا
 تنزل کتھاں، جبریل کتھاں
 آیات کتھاں تر تیل کتھاں
 کل دوح کل شے ظاہر ہے
 کتھے ناز نیاز دامماہر ہے
 کتھے ریت پریت داویس کرے
 کتھے گلچوچ مار وکیس دھرے،
 کتھے پنڈت جوسی، جوگی ہے
 کتھے مہر براگی روگی ہے
 خاموش فرید اسرار کنوں
 پر غافل نہ تھی یار کنوں
 کتھے نوحؑ کتھاں طوفان آیا
 کتھے یوسفؑ وچ کنعان آیا
 کتھے لچھمنؑ رام تے کان آیا
 کتھے موٹےؑ بن عمران آیا
 کتھے اسد اللہ ذی شان آیا
 کتھے مرشد فخر جہان آیا
 محبوب سچھے مقبولان دا
 سلطان سر سلطان آیا
 توریت زبور انجیل کتھاں
 حق باطل دا فرقان آیا
 سو ٹرھاں ظاہر عین مظاہر ہے
 کتھاں درد، کتھاں دُرمان آیا
 کتھے عاشق تھی پردیس پھرے
 لٹ دہاری تھی مستان آیا
 کتھے سامی تے کتھے بھوگی ہے
 کتھے بید بیاس گیان آیا
 چپ بہودہ گفتار کنوں
 ایھو لاریبی فرمان آیا

کافی نمبر ۱۴،

تھی تابع خلقت سب تہی گم تھیوں مطلب تان دی کیا تھی پیا
تیدار شدار شادی توئے وچ پنہا عجم سرب تان دی کیا تھی پیا
پڑھ پڑھ بید پران صحائف پیا سکھیوں علم ادب تان دی کیا تھی پیا
سائے جگتے حکم چلاویا پاشاہی دامندب تان دی کیا تھی پیا
دنیا دے مسیح عزت پایو گیوں عقبے انال طرب تان دی کیا تھی پیا
سُئی پاک تے حنفی مذہب رکھیو صوفی دامشرب تان دی کیا تھی پیا
وہ آواز افعال صفائیں جے یار گھدو ہی لبھ تان دی کیا تھی پیا
غورنی تپھی رتسہ پایو تھیوں شیخ شیوخ لقب تان دی کیا تھی پیا
شعر فرید تیدا اُچ ہلایا ہند ماڑ دکھن پورب تان دی کیا تھی پیا

کافی نمبر ۱۵،

تیدے نیناں تیر چلا یا تیدیاں رماں شور مچایا
المست ہزار مسرا یا لکھ عاشق مار گنوا یا
ابراہیم اڑا اڑا یو بار برہوں سر چایا
صابر دے تن کیرے پکھے! موسیٰ طور جلا یا
ذکریا کلو تر چسرا یو یحییٰ گھوٹ کہنایا
یونس پیٹ پھی دے پایو نوح طوفان رٹھایا
شاہ حسن کوں شہر مدینے! زہر داجم پلایا

کر بل دے وچ تیغ چسلا کر
 شمسِ ظالم حق دی کھل لوصھایو
 شاہ منصور چڑھایو سوئی
 مجنوں کارن لیسے ابوکر
 خسرو تے فرہاد دی خاطر
 درد و ابار اٹھایا ہر یک
 کر قربان فرید سہرا پڑاں
 ایڑھا کیس کرایا
 سرد سیر کیوایا
 مستی سانگ رسایا
 سو سو ناز ڈکھایا
 شیریں نام دھرایا
 اپنا وقت نبھایا
 تیرا دارا آیا

کافی نمبر (۶)

چوڑا انا بڑے حبیبیر دا
 ہوئے اصلی خاص مریچہ
 جلدی آئے وئے ناں چرلاوے
 برسوں دا چوڑا پریت داسوہا
 بچھو ابیکا نیری گھنساں
 سہجوں پیساں پاٹھکیساں
 یار فرید منیدم آکھیے
 سوہا رنگا بڑے خاصا جمبیر دا
 ناں نقلی دل بھیر دا
 کم نہیں اتھدیر دا
 کاک ندی دے گھیر دا
 سبے کھبڑے پیر دا
 تھورا چھیاں ڈیر دا
 کیا سہبے دے دیر دا

کافی نمبر (۷)

حسنِ سب مظهر ذاتی ہر رنگ میں پیرنگ پیارا

مَحْنُ اقْتَرَبَ راز انوکھا
 سمجھ سُننا شروع عالم لوکا
 وَفِي النُّفُسِ سِرَّ اِلهِي
 ہر صوتِ بچ را بھن ماہی
 وَهُوَ مَعَكُمْ مَدِيَا ہوکا
 ہے ہر روپ بچ عین نظارا
 کیتھ صوفی کیتھ تان ترانے
 لَوْدُ لَيْتُمْ فاش گواہی
 کیتھ صوفی کیتھ مست رگانے
 کیا ناز وا ڈھنگ نیارا
 کیتھ دلبر جگ موہیں سارا
 طرح لطفے طرز غریبے
 کیتھ عابد کیتھ نفل وگانے
 تھی دلبر جگ موہیں سارا
 کیتھ رنداں میں کرے اتارا
 کیتھ متکلم غائب حاضر
 کون فرید غریب چارا
 کیا افلاک عقول عناصر،
 سب جا نور حقیقی ظاہر

کافی نمبر (۸)

درد اندر دی سپر
 بجز فراق دے تیر
 عشق ہے بگھڑے دل دی شادی
 عشق ہے سا بڑا پیر
 ڈا ڈھا سحت ستا یا
 دل نوں مار مٹھیا یا
 عشق ہے رہیر مرشد ہادی
 جیں کل راز سنبھا یا
 جانو نہر لادی برہوں دی بندری
 جانی جوڑ چنبھا یا
 چالے پیچ فیرب دلا سے
 ناز تبسم گھڑے ہا سے

حُسنِ وے چارہ میسر،
 دُکھڑی پالی سدا متوالی
 وہی رشکِ مہیہر
 تھیاں سُر سُر زبیریاں جھوکاں
 سند نہ مانوں کھیر،
 جنہاں چو گوٹھ نوا یا
 مینہ و سراندتے والی آلی
 دیندرا بخت و لایا
 سہجوں خنکی چانی سوکاں
 مولے ماڑ و سایا

کافی نمبر (۹)

ساڈا دست و لیس دا نور محمد خواجہ
 ساڈی ساری شرم بھرم دا
 عربی تیدی، عجم وی تیدی
 زمین زمین مسوح و جد الجدا
 قدم تیدے وچ نوں منظر بھاگم
 دلبر جانی یوسف مثنائی
 نوشتہ شہر مہار دا بنرا
 مین فریدی وے درس پلیسے
 ڈھولایا رہیندا نور محمد خواجہ
 ہے تیدے گل وچ لاجا
 سندھ، پنجاب و راجہ
 فیض تیدے دا واجا
 انگن میڈے پوں پاجا
 موہن مکھ ڈکھ سراجا
 سکدی کوں گل لاجا
 آجاناں ترساجا

کافی نمبر ۱۰

سَابُٹے نال سدا توں وس پیا
 سرُوج درد، دماغ خمارِی
 جیڑے چھوڑا دل آزاری
 بے پت دی بے پترِی یاری
 پہلوں لٹ لیو دل ساری
 بجر سو کوئی سو دن پام
 منیاں کیتم سس نوایم
 پیش کیا جس فہم نکر کوں
 کر کر شکر نہ ڈتوس سر کوں
 لائرس پھوگ فرید سوہیاں!
 کرڑی تے وچ جھوکاں لساں
 وس ہس رس دل کھس پیا
 تٹے رتڑے ہنجر توں جاری
 تن سولاں دے وس پیا
 ظلم اندھاری بے زواری
 پچھے چوری نس پیا
 چوٹیاں کھتھم حال وچ پام
 ہم گھر بنیدیں گھس پیا
 لیت لعت دی ار کھروں
 عشق دی راہ وچ کھس پیا
 سٹ گھر پارتے پاروسیاں
 اچ کلھ ٹو بھاوس پیا

کافی نمبر ۱۱

سائول نیل دل گھر ڈوسدھایا
 ڈونگر ڈراون ڈکھڑے سناون
 بن ڈھول سکرٹے سوٹے نہ بھاون
 منٹھڑی موئی نوخوشیاں نہ پھلڑیاں
 جانی اوڑا پیتاں کلڑیاں
 تن مونجھ مار یا سر سول تیا
 ڈینٹرس بلائیں کر ٹول آون
 گھر بار ڈیس سارا پرا یا
 ڈوٹے ڈوڑا پے تانگھاں اولڑیاں
 ہے اڑیا اکھیاں اجایا

تختے دکھانے عم نیاں سوغاتاں
 رہوں براتاں اوکھڑیاں گھاتاں
 گزے دھانٹریں جو بن دے مانٹریں
 جھڑی جھڑانٹریں ڈھولن نہ جانٹے
 آساں امیدیں سائیاں بچالیاں
 مار مہر نیاں دیدیاں نہ بھالیاں
 کیچوں کسی ڈوں آیاں براتاں
 جیڑا نہیڑے نیڑا نہیڑا
 سہرے کمانٹریں اچھڑے کمانٹریں
 دلڑی مسایا بے وس رُلایا
 اصلوں بروچل پتیاں نہ پالیاں
 ایم فسدیہ اسختی واسایا

کافی نمبر (۱۲)

سٹ سانول سجن سدھایا
 پٹری کھڑی تپری ملڑی
 جنڈری جلڑی دلڑی گلڑی
 پیر اولڑی نیڑے کھلڑی
 پرت رے جھڑ جھولے
 سوز سمولے یار نہ کولے
 سختی گولے سمجھم نہ اولے
 نین باری منتاری باری
 ورداں ماری کرم نہ کاری
 انگ ازاری اکھیاں جاری
 ڈونگر کالے پیریں چھالے!
 سر سنچڑے سول ستایا
 سانگ بجر دی رلڑی
 بگرڑی اک کلڑی
 پیل پور پرایا!
 عم دے سانگ سنگولے
 جیڑا جل ہل کولے
 دم دم روگ سوایا
 کاری مونجھ مونجھاری
 اڑٹا ترڑم باری
 جو لکھیا سو پایا!
 ٹٹری واقع گھالے!

اکھاں نالے سوز بچاے
 پیت نہ پائے کر دا چلے
 خوشیاں کھسدا بھیت نہ ڈٹدا
 نیرٹے وسدا مدب کوئی ہسدا
 ڈوڑا ڈکھڑا جی بے وس دا
 روہ گھیرے راہ اوڑے
 امرٹی بھیرٹے دیر نہیرٹے
 اوڑ ویرٹھے چھوڑ بکھیرٹے
 نکلن آہیں سنجھ صبا ہیں
 بگرٹیاں چاہیں سنجھن نہواہیں
 سنجھڑیاں جھوکاں اجڑیاں چاہیں
 زخم جگر دے آکے
 فکر فسراق مونجھایا
 دل دل ڈھولنڈنڈا
 جھیرٹا جھکڑا سس دا
 دلڑی موفت اڑایا
 وسدا یار پریے
 سس نینا نٹراں جھیرٹے
 سٹ گھت شوراجایا
 بہوں دوکھیندا بھساہیں
 رولدی ہیلے کاہیں
 یار فرید نہ آیا!

کافی نمبر ۱۳

عشق رگا گھر دیریا
 گزے ناز حسن دے مانٹھیں
 دسرے کچلے سرخی میندھیاں
 درد اندیشے دلدی موڑی
 دیر کشت و دارہ مندر
 ہلدے سانگے ہکدی سوں ہے
 زر و سری در دیریا
 زیور ترپور ویریا
 بولا بنیر دیریا
 بیاکل جوہر دیریا
 مسجد منبر ویریا
 خیر بھلی شتر دیریا

بہرینے ہر یار اسکانوں ہر اور اوانہر و سریا
 دیساں کچھ فریاد نہ مرماں سنج بڑا ڈر و سریا

کافی نمبر ۱۴

کوئی مانسٹروں سے نہیں یاردا
 عشق نہیں ہے تیرا بلا دا
 ناز ادا کجھ کرے نہ ٹالا
 رمز مونسے کجھڑے بات
 سوز سراقے درد اندیشے
 ہرگز سول نہ سہندی دلڑھی
 بھر فریاد کیتی دل زخمی!

ساتھی کھڑا سنیہڑا ڈیندا
 ظلمیں چوٹ چلیندا
 جنمیں برہوں پھیندا
 سب کجھ درد سمجھیندا
 تن من پھوک جسد ہدا
 یار، اے بار سہ ہدا
 دوست نہ مرہم ہدا

کافی نمبر ۱۵

کیا حال سنسٹرانواں دل دا
 منہ دھوڑ مٹی سر پائیم
 کوئی پھینسٹرنہ دیرھے آیم
 آیا بار برہوں سر باری
 زندگی عمسہ گزاریم ساری
 دل یار کیتے کرلا وے

کوئی محرم راز نہ ہدا
 سارا ننگ نموز و نجایم
 ہمتوں اطاع الم کھلدا
 لگی ہو ہو شہر خوارمی
 ناں پائیم ڈس منزل دا
 رٹ پھاوے تے غم کھاوے

دکھ پاوے سول نبھاوے
 کئی سہنس طیب کماون
 میڈے دل دا بھید نہ پاون
 پیوں ہوت نہ کھڑ مرکلا یا
 سوٹھیں جاٹھ پچانٹہ زلایا
 سنٹھ نیلے دھا نہ پکے
 سوٹھیاں مار توں سٹریں کواں
 دل پریم نگر ڈوں تانگھے
 ناں راہ سرید نہ لانگھے

اچھو طور تیدے بیدل دا
 سنے پڑیاں جھول پلاون
 پوے فرق نہیں ہک تدا
 چھڈ کلہڑی کیچ سہایا
 کوڑا عذر نبھایا گھلدا
 تیدہ اجسنوں زار زارے
 کڈیں چا پردہ محل دا
 جتھاں پنیدے سوت اڑانگے
 ہے پنڈھ ہوں مشکل دا

کافی نمبر ۱۶

مارو مٹھل دل مکھڑا چھپایا
 تانگھیں تپایا مو بھیں مسایا
 اتنٹہ نہ بھانواں سینگیں روایا
 سنچڑی سسی نون جلیں زلایا
 پوریں پرائیں دلڑی نون تاپایا
 خوشیاں دھانٹریاں سانول سہایا
 دکھڑیں دکھایا درویں مٹھایا
 سولیں ستایا نیرٹے ہرایا
 دھوئیں داویرھا ڈھوٹھڑ پرایا
 ہے ہے نپل دل پھیرا نہ پاپایا
 پڑیں پانٹریں سکھڑا دھنٹایا
 گل گیاں سرید اجوین اجایا

کافی نمبر ۱۷

مانٹر ہیستند اچاک اسابڑے من بھانودا
 ہر دم ہو دیں کوئے میڈے کر رکھاں دل پاک
 وٹاں گلکڑی پانودا
 راتیں رنڈیں پڈیں کھنڈیں پھٹ گئی ہم باکھ
 کیوں گل نہیں لانودا
 سانول میں گھلہاں آئی ملنٹر دی مڈساکھ
 نیرا جیٹرا تانودا
 دردوں کھڈریاں ساہیں کڈھیاں رو رو ڈیواں پاک
 ڈکھڑا انگ نہ مانودا
 نال فریدے سچ نہ کیتو آونٹر دی گویں اس کھ
 سونٹھھاں دل نہیں آوندا

کافی نمبر ۱۸

مساگ ملیندیا گڈر گیا ڈینہ سارا
 کجک پائیم سونھی لایم
 سینگار کڑیدی گڈر گیا ڈینہ سارا
 کایک اودنیں عمر ومانٹریں
 آیانہ یار پیارا
 رو لیوم شوق آوارا
 رہ ڈوگرتے جنگل ہیللا
 بخت نہ ڈترظم وارا
 کدوم عیش دی سچ نہ مانٹریں

پڑھ بسم اللہ گھولیم سرکوں چسٹم عشق اجارا
 رانجن میڈا میں رانجن دی روز ازل واکارا
 بحر فرید النبی لائی جل گیوم مفت وچارا

کافی نمبر ۱۹

نام اللہ سے پاندھی سٹا
 آکھیں بھگت روپرت کوں
 جیویں جیویں کندھے گیا ہیں
 ہے ظالم نیت مراد ہی
 چالیں پیچ فریبیں والی
 کر کے سنگت سانگ بریگانے
 بیبے کون کہنیا توں ہی
 سس نننا نراں مارم طعنے
 آکر ماہی دیدیں دیرے
 ناں کدھ گالیں ناں کدھ مندرے
 یاری لایو لانه جاتو
 جھور جھرا نٹریں جنڈوا جو کھوں
 ڈھٹھے باجھوں کیوں جتران
 سکھریں ناں لے یارا لانبھے
 میڈا لے سنہرا جسا
 یار نہ وٹرا لالا
 اونویں منہ دے آ
 تھولے کھوٹ کما
 ڈھولنٹ ریت دٹا
 بیٹھوں من پرچا
 ساٹے بار اٹھا
 منٹریں ڈیویم ما
 دل دتج جھوکاں لالا
 واتوں سمجھ لالا
 محض نہ آ یو ڈا
 ڈوڑٹ سس ماس سکا
 برسوں رگا ہڈتا
 کر کچھ کانتھر جیسا

کو بھی نال نبھا!
 ساہ تے نہم وسا
 سوہے سیجھ سہا
 ایہ پیم سر چا
 بٹھ پیا کور نبھا
 رکھڑاں یار ونا
 سہجوں آپوں پا

سو نہڑھیں نال نبھاوے ہر کوئی
 جلدی آویں ناں چرو لاویں
 ڈے کر ساڈھی ہانہہ سراندی
 تیں کن سا نول دلڑی آپے
 بے مٹھا بہ گدران نہ بھلی
 چارٹھیں در نہ رہیج ولین
 نہنگنہ فریدے بھورل جانی

کافی نمبر ۲۰

ہر صوت فرج کے اتارا
 مئی جا ڈیوے حسن اوارا
 ہر صوت فرج مٹھرا لگا
 ماریں ہر حبا ناز نقارا
 ہر کس ناکس دے من بھانٹرا
 ہر بک دل کوں لگے پیارا
 سو تھیا واقف ساری کھدا
 چانڑ نظارا یار و اسارا
 جو آکھے چیم اکھیاں چائیں
 قرب کمال مئی مطلب بارا

واہ واہ سو نہڑھیں داورتارا
 بک جا چا وے عشق اجارا
 او مالک میں اونے سنگ دا
 میں کیا موہ لیس من جگدا
 میں بے اس امید و امانٹرا
 دوست او پڑا یار ایا نٹرا
 جو میں وانگ بھارت بھدا
 ہرگز و نسل نہیں کہیں کھدا
 چرن گور دے سیس نوا میں
 جہد جہاد و ابارا ٹھائیں

تھی گر پیر و اچیلہ سچا
 برسوں کر طہاہ پڑھیا مچ پستیا
 جو کوئی رکھی اے گن چارے
 و نچ خوشی وہی رام داکے
 جگر ت سپنس سکوت طریا
 جیند پیر سنجانڑوں تھریا
 توں ایہہ سمجھ سنجانڑ نہ چھوڑیں
 اپڑیں آپ توں مونہناں موڑیں
 چاروں بید دانت پکارن
 آتم ادم سرپ سدھارن

نہ ہوتدم ہٹا کر کجا
 جل بل مار انا و انغرا
 جو رانی جگ جوگ جگائے
 رہی جسم جگت سون نیارا
 تیڈی سیرے سانگے جھریا
 پھر سی تھی چو گوٹھ آوارہ
 زرگن سرگن وچ جا جوڑیں
 سب ہے روپ سرپ تہارا
 آدم برم نارائن دھارن
 دویت فرید ہے جو ٹھالہرا

کافی نمبر ۲۱

ہے ہے یار برو چسل
 کر کے سخت نمائندہ
 جسے پیالہ ، از لوں
 جنیں ڈنہہ سجن سدھائے
 سول کلکڑا کو جھبنا
 اصلوں محض ساریں
 روہ فرید تاراں
 ہاتل ترس نہ کیتا
 اپنے نال نہ نیتا
 میں مٹھڑی لو پیتا
 ڈکھ آیا سکھ بیتا
 لوں لوں رگ رگ بیتا
 لا کر پریم پدیتا
 شالا کھادم چیتا

کافی نمبر ۲۲

اوتاں خوش و سدا اوج ملک عرب
 منجھیں سینے سیکے می سانگ لگی
 تھے مل مل سول سمولے سب
 ہند سندھ پنجاب کے ماڑ پھراں
 متاں یارلم کہیں سانگ سبب
 لگی نیش ڈکھانڈی عیش گھٹیا
 سکھ سٹرکے مرگئی طرح طرب
 نیڈے نام توں مفت کانڈی ہا
 ہے دریاں کتیاں نال ادب
 واہ سانول ہوت حجاز وطن!
 ہم روزا زل دی تانگھ طلب!

اتھاں میں مٹھڑی ستجان لب
 ہریلے یار دی تانگھ لگی!
 ڈکھی دلڑی دے ہتھ تانگھ لگی
 تھی تھی جوگن چودھار پھراں
 منجھ پارتے شہر بازار پھراں
 جس ڈینھ دانیھ دے شینھ بھٹیا
 سب جو بن جوش خروش بھٹیا
 توڑے دھکڑے دھوڑے کھانڈی ہا
 نیڈیاں بانڈیاں می میں بانڈی ہاں
 واہ منورٹھاں ٹھونٹھ یار سجن
 آڈیکھ فرید وایت حزن!

کافی نمبر ۲۳

ہن عشق دے اے کلمات عجب
 ہے چال عجب گھات عجب
 ہے عین عجب ہے عین عجب
 ہے نفی عجب اثبات عجب
 سمجھ صوت حق مسجود کرن

سنٹر سمجھ اے زاہد جاہدوں
 ہے گالھ عجب ہے حال عجب
 ہے ذوق عجب ہے شوق عجب
 ہے ذکر عجب ہے فکر عجب
 کل تانگ طلب مفقود کرن

مہتی باذل ترک وجود کرن
 حکمت عجب، مشہات عجب،
 آیات عجب، طاعات عجب
 ہک ذاتوں سہنس ذات عجب
 خوش خفردے فلسفیات عجب
 کھپ فقہ اصول عقائد نون
 ہے دلڑی غیروں پاک تری
 حرکات عجب، سکنا عجب،
 اوراد عجب، دعوات عجب،
 لایدرکہ الالبصار عجب،
 ہے بحر عجب، لہر عجب،
 آفات عجب، خدشات عجب،
 واہ جذبہ من جذبات عجب
 ناسوت عجب، ملکوت عجب،
 تلبیس عجب، تانیس عجب،
 ادہام عجب، ابہام عجب،
 ہمزات عجب، خطرات عجب،
 ہے قرب عجب، ہے بعد عجب،
 ہے قہر عجب، عقاب عجب،
 سک صوم صلوات زکوٰۃ عجب،
 درجات عجب درکات عجب،
 طاعون شائے لات متا عجب
 اسماء و افعال صفات عجب،
 ظلمات تے آب حیات عجب
 رکھ ملت ابن العربی دی،
 مصباح عجب، مشکوٰۃ عجب،
 اشغال عجب، اوقات عجب،
 ساعات عجب، ڈیہنہ راجوب
 لایحیہ الاشکال عجب،
 ہے نہر عجب، قطرات عجب
 صدات عجب، حسرات عجب
 راحت عجب، لذات عجب،
 عبرت عجب، لاہوت عجب،
 تقدیس عجب، سطوات عجب،
 اعلام عجب، ابہام عجب،
 لمحات عجب، شطحات عجب،
 ہے صل عجب، ہے فضل عجب،
 ہے لطف نجات تبا عجب،

ابدالِ عجب، اوتادِ عجب،
 تحقیقِ عجب، تصدیقِ عجب،
 ہے قلبِ عجب، ہے سرِ عجب،
 ہے حرمِ عجب، احرامِ عجب،
 جبریلِ عجب، تنزیلِ عجب،
 ہے ظہرِ عجب، تفسیرِ عجب،
 ہے کبرتے فخرِ عجب،
 ہے نخلِ عجب، طورِ عجب،
 آغازِ عجب، انجامِ عجب،
 ہے شمسِ تے بد اُتَظَلِ عجب،
 ہے طرحِ قیامِ قیودِ عجب،
 ہے شفعِ عجب، ہے وترِ عجب،
 ہیں دُزخِ دے طبقاً عجب،
 عصیاں عجب، عصاتِ عجب،
 واللیل ہے رز بطونِ عجب،
 والتین تے والرزیتونِ عجب،
 من این الی این اسدِ عجب،
 گھر پاڑے بر پاراساں،
 لاچار تے زار زار اسماں،
 قطابِ عجب، افرادِ عجب،
 تقلیدِ عدولِ ثقاتِ عجب،
 ہے نفسِ عجب، ہے روحِ عجب،
 حجاجِ عجب، عرفاتِ عجب،
 تر تیلِ عجب، تعمیلِ عجب،
 ہے بطنِ تے تاویلاتِ عجب،
 ہے نارِ عجب، ہے نورِ عجب،
 ہے موسیٰ تے میقاتِ عجب،
 ہے شامِ عجب، ہے بھاتِ عجب،
 ہے عکسِ عجب، ذراتِ عجب،
 ہے صنعِ رکوعِ سجودِ عجب،
 مکانِ عجب، رکعاتِ عجب،
 ہے جنتِ سبعِ صفاتِ عجب،
 ابرائے باقیاتِ عجب،
 والقلم عجب، نونِ عجب،
 والشمس تے والاصفا عجب،
 اسرارِ روزِ نکاتِ عجب،
 گئے دہرِ سمجھے کم کارِ اسماں،
 واہ ڈنڈی برہوں برتا عجب،

نفقاتِ عجب صدقاتِ عجب
 خیراتِ عجب حسناتِ عجب
 ہے دنیا اصل احادِ عجب
 ہے دین الوف ماتِ عجب
 ہک پاسوں ناز نوازِ عجب
 ہے مے پاسوں عجز نیازِ عجب
 ہے سوزِ عجب سے نوازِ عجب
 ہے گھنڈِ عجب سے جھاڑِ عجب
 واہ عالمِ حسن آبادِ عجب
 لٹی دِ لٹری دی فریادِ عجب
 ہر آن اُحدِ ڈوں دھیانِ دھرو
 دلِ نالِ فریادِ واو عظمِ نثرِ نو
 دچ سو نثرِ طھیانِ دی بیدارِ عجب
 مٹھیانِ اکھیانِ دی برساِ عجب
 ہے بیشکِ دینِ ایمانِ اِھیو
 سوباتِ دھی ہک باتِ عجب

کافی نمبر ۲۲

قسمِ خدادی، قسمِ نبی دی
 عشقِ ہے چیزِ لذیذِ عجیب
 نفسیِ خلط، تو نثریں غالب
 پر مایوس نہ تھیویں طالب
 پیرِ مغاں ہے خاصِ طبیب
 لکھ لکھ سول ہزاراں ڈکھرت
 سو سو شکر جو آیم پھر طے
 بیشکِ ضربِ بدیہِ فریب
 عمرِ بھایم سرطریں ڈکھریں
 پتدیں کھدیں ڈکھدیں کھدیں
 پلڑے پیسے نصیبِ یعیب
 ہتی انظر سواں مذہ نہ لائے
 جے لکے کجھاں گھوگھٹ پائے
 تو نثرے و سد م سخت فریب

ہر دم اس دی پائیں اسیے میں لوہا اور مقناطیسے،

ان القلوب الیہ سیرب

ترکتوم معتمہ حبیبہ دنیا توں خود چننڑیا سید،

ذوق نماز نسائے طیب

میں مسکین و سرید نما نٹراں دُصوتا پاڑا یار ایانٹراں

سوسو ویرٹھے دن قیب

کافی نمبر ۲۵

گئی شد مذریز بردی بھت	پیا عشق اسا ڈھی آن سنگت
کل بھل گئے رتم سوم اسان	سب و سرے علم علوم اسان
ہئی برسوں دی یاد رہیے گت	ہے باقی و روی دُصوم اسان
انھاں کوٹیاں کھیریاں بھیریاں	انھاں جو بھٹیاں غیراں وریاں توں!
ہر بیٹ یار گھنم وٹت پت	انھاں کو بھیاں گھیریاں پیریاں توں
رکھ آس امید عنایت تے	کر سرتے شکر شکایت تے
ڈینہہ رائیں دلڑی ڈیوم مت	چئے فخر دی فقر ولایت تے
تئی ملک ملامت ڈوہیں دی	تمہی بگڑیں شہر دکھوہیں دی
ڈتی نصوت یار بر و چل جرت	سنجھیں وہی اے وہیں دی
ہاں آکھن نیر الیہیں دت!	نبت کھاواں بگڑیں توں نکالت
ڈے در کے خوب نمپیرن سنت	کبڑیں توے تے لڈیں کرن بٹ

سٹ کلڑی یار فرید گیا! - ایٹھو حال نما نٹریں نال بھیا!
 فریاد کراں کر یا دپیا - ہتھ مل مل مہبھی روان ت

کافی نمبر ۲۴

میڈا مٹھڑا ما بنڑوں ساک جا
 تیڈی سکے کا نٹریں ستم
 پھیر سو بائیں جھینڈیں ماڑیاں
 بیج ڈس جو کچھ کیتی اینہا!
 کا ک کندھن نے زل مل ما نٹریں
 کہیں ٹری ویہہ گہو ہاں تے
 غم و احوال سنڑاواں کہو ہاں
 کاڑگا کھنڈیاں چوڑیاں ڈلاں
 پیت پھٹے نت دو کٹلے،
 ڈینہہ گھنڑیں رانیں کیتم
 موکھ ملال فرید ملیوے

شالا رانٹراں ایندم رات
 سو مل کوں گھن سات
 توڑیں ڈینہہ چھ سات
 ماڑوی سہی مرحبات
 ما نو نٹریں برسات
 فل، نہ پالو بھات
 سو ڈکھ تے ہک وات
 کر کئی ملنٹریں بات
 واہ ڈاتے دی ڈات
 راتیں کئی پر بھات
 ایلوں برہوں برات

کافی نمبر ۲۵

پنل بھتیوں پاندھی یارا - چھڈے کلہری بروتج،
 ہر دم دتاں درماندی یارا - سوسو روگ اندر وتج،

60507

پیت نہ پالی سرے والی،
 دل دروں کر لاندی یارا
 رکھدی آس امید ہزاراں
 ہوت تھیم آکا بندھی یارا
 سول سے بہرے سولے گائیں
 درد می پانہہ سراندی یارا
 غیہہ اوڑا، دشمن ویرٹھا
 کیا بر دی، کیا باندی یارا
 مارو تھل سے ڈکھے گھاٹے
 رات ٹینہاں تڑپھاندی یارا
 برہوں بلائیں سنجھ صبا حین
 یسج فرید نہ بھاندی یارا!

توں نہالی رلیس خالی
 مونہہ پڑو گھر گھر وچ!
 آخر یک ڈیہنہ موڑ ہاراں
 یسجم توڑ وبتس ورتج،
 مونجھوے ہارو دکھائے گھنٹس
 وسدی یاس نگر ورتج
 پاپور کھم بکھی سٹرا جھیرا
 کر دیاں ٹوک سٹرورتج!
 گپ کھڑ، کھڑ بن کھو بگیٹے
 زلدی روہ ڈونگر ورتج
 دم دم آہیں نکلن دھانہیں
 بگڑی چوٹ اندر ورتج

کافی نمبر ۲۸

یار برہیل کانٹ
 لایس جڑ کر پانٹ
 سینگیاں سرتیاں کنتھ رچھایا
 میکوں میڈے مانٹ
 یار نہ پاواں بار اٹھاواں
 زلدی روہ ڈونگر ورتج
 دلڑی جان جگر ورتج
 اپڑیں اپڑیں ڈھول کول ہایا
 رویا سچڑے برورتج
 نیرو ہانواں، گانوں نر ہانواں

رکھ رکھ ڈینٹر دی وانٹ
 ریت تتی بیا ڈکھڑے گھائے
 سٹ گیا چانٹ پچھا نٹ
 حسن حقیقی نور مجازی
 صدقوں سمجھ سنجانٹ
 راہ اولرٹے اوکھیاں گھایاں
 مارم سول وڈان
 پیلے ڈینچہ دی قمرت پھڑی
 ڈانٹ ڈکھ وا ڈانٹ
 رشتہ نزدیک ہمیشہ ہونے
 رشتہ دی تانگھ تے تانٹ

ہر کوپے گھر گھر وچ
 کھڑ بنٹ کھوپ کپائے گھائے
 کافی مار اندر وچ
 کھیدے ناز نیاز دی بازی
 ایما کوٹ شہر وچ
 چھدے ککرے کنڈے کاٹھیاں
 ایم ظلم ہتسہر وچ
 جمدے ویلے امری مٹھڑی
 لورھیس برہوں بحر وچ
 سارے پاپے دوی دے دھوے
 پہونچاں پریم نگر وچ

کافی نمبر ۲۹

بٹھ گھٹ کورٹ نمٹے
 تھی کر گالھارت پونے تے
 باجھوں احد حقیقی
 حسن مجازی کورٹا
 کتھ مجبوں کتھ یسے
 کل شتی عینہ خدا دی

ہک حق کوں کریاد
 کر دیں دھانہہ فریاد
 محض خراب آباد
 ہے فسادنی برباد
 کتھ شیریں فریاد،
 بالک بے بنیاد!

باجھ محبت ذاتی
 مرشد فخر جہان نے
 عارف ابن العسری
 سمجھ فرید ہمیشہ
 کوچھا شور فساد،
 کسیتم لے ارشاد!
 ساڈا ہے استاد،
 رہو غیسوں آزاد

کافی نمبر ۳

حسن ازل و اہتیا انہار
 سلب ثبوت جہاں سلوبے
 ہے لایدر کڈ الا بصار
 عیب الغیب و ڈیوں آیا
 احدیث و اگھنڈ امار
 حق باطل سب حق ہے حق ہے
 یاسے یاسے یاسے یار
 او دلبر بے چون و چگونہ
 تدا ہے بے شک تقرار
 گئی نقلید آئی تحقیق
 فاش مہبتیں کل اسرار
 کیا ازل زلف ظہور!
 ہتیا دل کوں تکین قرار
 احدوں ویں وٹا ہتی احمد
 اُتھ نہ طالب ناں مطلوبے!
 بے حد مطلق، مطلق بے حد،
 شہر شہادت ویرا لایا،
 تھیا اطلاقوں محض مقید!
 پر لے راز ہوں مغلوق ہے،
 سو نطرہاں کوچھانیک اتے بد
 ناہیں حدینہ را مثل نمونہ،
 دنیا عفتبھی مجلا مشہد!
 تھئے واضح مکشوف و تہق
 برنخ زہر زہر شد مد
 سو سوشکر ملیا گر پورا،
 ہونے سخڑات شکوک سمجھ د

پیر منعاں مسجودِ جتو سے فرضِ سرید نمازِ نتو سے
کیا من کر من اقرار ہے خود اصل حقیقی مقصد

کافی نمبر ۳۳

سنٹر دو سہیلی سکھڑیاں تریں برسوں دے پندھڑے سوت لعیہ
ناکل میوں تیغ فضا دی نالقدیر دے تیر و عنادی

کیتم دوست دی دید شہید

جے ڈیہ نہہ بھلڑے مترو دی بھلڑے قسمت جوڑے جوڑ کلڑے
یار شہید نے بخت عیند

دو ٹر پٹنڑوں بھجوں شادی سنج بر، جھر جھنگ ڈسم آبادی
عشرہ محرم ساوڑی عید!

سو سو چھانگاں لکھ لکھ پھیرو ڈھڑے دی وہ ڈیون پندھیرو
روہی کھٹی آباد جدید

جندا سیرے جوڑ جفا دی دلڑی قیدی کرب بلا دی
ڈسم رقیب یزید پلید

سنٹ خرقہ بٹھ گھت سجاده جامہ جاں شوپاک ببادہ
کردم پیر مغاں تاکید

سائل یار دے ناز نگہ دے مارو چال تے خال سیر دے
بھیو سے مہنت فرید خرید

کافی نمبر ۳۲

رکوں کر مسجود، چھڑے ہو معبود !
 رصوت فتح یار کوں چائیں غیر نہیں موجود
 بھ اعداد کوں سمجھیں واحد کثرت ہے مفسود،
 نحر الدین مٹھلے سے شوقوں دم دم نکلم وود !
 وصل فرید کوں حاصل ہو یا جب ہو گیا نابود،

کافی نمبر ۳۳

اساں کنوں دل چایوے یار چا پے کتھاں ونج لایوے یار،
 یار برچیل کچ دا والی کیتو حال کنوں بے حسالی
 پر بت رہ ر لایوے یار
 ملک ملیر لیونس جھوکاں میں کلڑی فتح لوپریاں لوکاں
 ہک تل ترس نہ ایوے یار
 میں کملی کیا جانسراں نہہیہ کوں ظلمی نہرتے ہتری شینہ کوں
 آپے وید اڑایوے یار
 آپے اڑاں سوتھاں کسیتو کر ہوں قطار یونال نہ نیتو !
 کیں دھونی برمایوے یار
 یار مٹھی کوں ڈپڑو رولا ساڑیو، کیتو کیری، کولا،
 تترری کوک کیوں تالیوے یا

آپے شہر بھنبھور ڈو آسوں یاری لا کر چھوڑ سہدھایوں
 منھا کوڑ کھما یوے یار،
 یار فرید کڈاں سنبھلیسی سہجوں سڈ کر کول پلہیسی
 جے دی بخت بھڑا یوے یار

کافی نمبر ۳۴

پڑیس ڈہوں دیداں اڑیاں ویاں!
 ساڈیاں وطن کنوں دلین سٹریاں ویاں
 خبر نہیں انھاں مکلیاں لوکاں تیغاں تیز برہوں دیاں نوکاں
 دردمنداں سر کھڑیاں ویاں
 جے تائیں موت کریم ٹالا، ڈیکھاں نال اکھیں دے شالا
 شہر ارم شہ پریاں دے یار
 مین جہاں تیڈیاں سو سٹھ سہیلیاں ناز پنیاں راج جھیلیاں
 مھیاں دیوانیاں چریاں دے یار
 ڈیکھ کے چالیں یار سجن دیاں ناز خراٹاں من موہن دیاں!
 کسکاں دہیں دریاں دے یار
 کئی چایم نیسہڑا لایم جندری مُفت فرید گوایم،
 بھنگیاں سکھ دیاں گھڑیاں ویاں

کافی نمبر ۳۵

بن دلبر آہیں کر کر،
 روہ روہی رائے رُلدی
 کدیں تھک پہندی کدیں جلدی
 ڈکھی ڈکھڑے سنج صباہیں
 جتھ ممتاں غول بلائیں!
 بن عاشق اہل وفا سے
 بن صاحب صدق صفا سے
 لہ نیتو جھوک پریرے،
 ڈسے سوئی ہاں سے بیرے
 تھے کدڑے تول نہالی
 دل ہوت دیں داوالی
 بگیوں دیری کچھ سفر کر
 جکھ جکھدیں ویساں مر کر،
 سوٹڑھاں یار فریڈ ڈوں آوے
 آ اچڑی جھوک دساوے
 کئی راتیں ڈقم مسحر کر
 نت قدم قدم تے بھلدی!
 ہنٹڑ سالوں یار دہر کر
 ڈکھے ڈونگر کو جھیاں جاہیں
 رچھ راخس بھجڈے ڈر کر
 بن شائق ذوق بقا سے
 اٹھ آوے کون گذر کر،
 دل درداں لایم دیرے
 پیواں پانٹڑیں خون جگر کر
 گھر ڈنیوم ڈنٹڑ ڈکھالی
 آ رہیںے سائے گھر کر،
 جی جالیو نظم قہر کر،
 تھل مارو گور وبتہر کر،
 گل لائے سیج سہاوے
 ہے ٹھڈڑی آہ اثر کر،

کافی نمبر ۳۶

پنل چھڑکے کچھ سدھایوں   دلڑی نماںٹڑیں ہے زار زار

یاس پیاس نصیب اسٹے ناں کوئی ٹوہجے ناں کوئی ٹنکے
 ناں راہ ڈسم ناں کرموں قطار

ردھیرے، ڈکھ ہزاراں سول تتی کوں تار متاراں
 برہوں پھیندا روز آزار

سٹ کر شاہی تھیاں بانڈی ٹھیک سوہیاں زہ نمازی
 کیجو کرسم لوک ویار

نہ بھاوم بی تڑ پھاواں تائے گنتر گنتر رات بھاواں
 نہ کوئی سنا تھی نہ عم خوار

وہری ہول نہ بھاندے ہنتر میں ڈیوم برے بانڈے
 سینکیاں سرتیاں کرے عار

میں تن لگڑی سو تن جانترے غیر فرید نہ رمز پچھانترے
 جانترم سو ترھاں دلبر یار

کافی نمبر ۳

بولا بنیس کس نوں پاواں دھولنتر کیتیم نامنظور،

کتھ نوں بنیاں مانگھ بناواں کجلا پاواں سرخی لاواں

پارتتی داوسریم دور

ناز نیاز اسارڈی موڑی قبلہ قد میں یاردی وھوڑی

حسن ازل دی چال غرور

سینگیاں سرتیاں سبج و چھاون ہانہہ چوڑی و رگل لاون
 ہک میں مفت ہی ہجور،
 رہی امین تھل دے چارے جتھاں بروچل کر ہوں قطارے
 لکڑے پڑے ہن کوہ طور،
 ملاں دیری سوت ستاون کچھڑے راز و ابھیت نہ پاون
 بے دوس شو دے ہن معذور
 ملوانٹیں دے وعظانہ بھانٹیں بیشک ساڈا دین ایمانے
 ابن العربی و دستور
 عاشق مست مدام مدامی کہہ سجانی بنٹر بٹامی!
 آکھ انا الحق کھتی منصور
 حسن پرستی عین عبادت شاہدستی صاف سعادت
 عدت، غفلت محض حضور
 ریت فریدی ٹھٹھی ساری رہنڈ اصوم صلواتوں عاری!
 رندی مشرب ہے مشہور

کافی نمبر ۳۸

پئے ڈکھ گل وچ جمدیں ویار ناں رہ گیوتے کہیں کم دے ویار
 باغ بہار اجار کیتوسے ہارسنگار و سار و توسے
 دولت دنیا دار بھیتوسے نوکر تیدڑے دم دے یار!

شرم شعورِ آساں توں نہ بھڑے
گھولے صدقے کیسے مٹھ سے
ہک ویلے احرامِ حرم سے
ناں پابند ہوں دینِ حرم سے
ڈیکھو حال ہے عشقِ دی بھڑی
ناز تیبے دی راند نہ بھڑی
لائنٹریں پھوگ اساکے مانٹریں
ڈسے سکرے کھیتے کمانٹریں
یارِ سریدلم گھسے اندر
کھاؤں سہجوں بوئے بنیر،

تنگ نوزدے سنانکے ترڑے
اسرے بھیم بھرم سے یار
ہک ویلے زناں دھرم سے
بندے عشق سے غم سے یار
کئی ونج پھنتی، کئی مر بھڑی
گزرے وہ آدم سے یار
ٹیرے، بھڑے، ڈہر، بھلنے
ساگی باغِ ارم سے یار
پاواں بھاگ سہاگوں زپور
چکے کل سر سمد سے یار

کافی نمبر ۳۹

پیر پرائنٹریں بیشم کیتا
پنل یار کوں چا برمیونے
نال نہ نیتتم سنانول یار،
زورا زوری پکڑ نوتنے
پوونے شالار بادی مار
پیر ہواڑاں کھوج نہ پاواں
دور و کر کڈا گل لاواں!
نین سیکتے زار نزار،
تھی راہی تھل مار و جلساں
سنج بزبار، کیتم گھسے بار،

پانٹریں مول نہ مٹھڑے کھائے   ناکچہ پڑے نہ کوئی چائے
 ناں رہ ڈسم شتر سوار
 دوسریاں رنگ رنگیلیاں جائیں   باغ بغوڑے ٹھڈڑیاں چھائیں
 سہرے گلے گھنٹریں یار،
 نازک شوخ مزاج (نگاہ) انواں   یاری لا کر تھیوں انٹرسونھاں
 کیڈے گل گئے قول تزار،
 کرم تھی دے ناڈکھ مٹھڑے   کرم نہ کیتم مارو مٹھڑے
 جیتی بازی ڈٹرس ہار!
 کیچ ڈو تترساں جے تیں جیساں   جے دل دلساں کافر تھیاں
 گل وچ پائیم پریت ہمار،
 اوکھیاں گھایاں گھایاں چاٹیاں   لاہیاں چاٹھیاں سجاٹھ کاٹھیاں
 سچڑوں کھڑوں سوسو غار
 بٹھپیا بٹھڑے داہن داچھاں   شہر بھنچور وی کور نکھاں
 کیچ ہی وطن حقیقی یار
 یار فرید نہ کیتم ، گولی   سرخی ڈسم بندوق دی گولی
 دھار کجل دی تھی تلوار

کافی نمبر ۴۰

بے شک جاننٹراں بجیک جاننٹراں   سونہر تھیاں کوں جے سخت غرور

مونہہ سرِ خاک سبگارا ساڈے ہنجرڈوں مارن مارا ساڈے

موت ہے کچھ تے کچھ ہے در

یار نوں نت یاری لاوے کیوں ساڈے سول سہاؤ

دلڑی نازک نرم کرور

ڈیختی پڑماس کوں چردی رات بھر دی آپس کردی

سرسر مردی صبح سحر

پڑھ بسم اللہ ڈکھڑے جیساں خوشیاں کر کر جھولی پیساں

جے دت تیکوں ہے منظور

دور سے منظور دلیندا آئے موت نہ میلا تھیندا

فجریں، پیشیں، ہتر کلور

اٹھدیں پہنڈیں وینر دلاواں رداں کھاناں گانوں گانوں

ہر ہرگ ہے تار طنبور،!

جیں ڈینہہ دیاں دل بگڑیاں تانگھاں اجڑیاں سُرخیاں پہنڈیاں مانگھاں

بوئے نینے بنیسر چور،

یار فرید نوں ڈترے روھے کچھ آکھیا ہے قمر و شوے

بیدواں نال نہنہ لاؤنٹر کور

کافی نمبر ۴۱

توں ہا جھ تھے سنج ویرھے دیار ول دس دس و سجن آیتے دیار

قدسی گھرتیج کوٹھ بھاکے، اپڑاں محرم راز بنا کے،
 کیتو سخت پریے دو یار
 توں بن سارا ملک اندھارا سینے تے چڑھ لیت پیارا
 اکھیاں تے کر ڈیرے دو یار
 یار چہنڈا چاک ہیندا باعث ساٹے در و دلیندا
 ناں کر کوٹے جھپٹے دو یار
 زیور نیور، ہاہیں تر یور! کرساں ٹوٹے پرنے پور
 پٹ پٹ سٹاں سہرے یار
 آپ سنبھالیں پتیاں پالیں سوسو نظر کرم دی بھالیں
 کر دیں آپ بھپٹے دو یار
 عشق اولڑا، در و کلڑا، بخت نہ بھلڑا، سول سولڑا
 یار فرید آدیرٹھے دو یار

کافی نمبر ۲۲

جتھ تھلڑا جتھ در بوں ہے یار
 اٹھ ہریلے لبوں سے یار
 بڈے چکین، گیرے گھوکن
 جڑکھاں ترکھاں نو بڑ کوکن
 گو میں شوکن، ساخے بھوکن
 نانگیں دی شوں شوں سے یار
 سونڑھیاں ٹھیریاں ٹپڑے بھڑے
 ناز و دالے کھڑے وٹڑے
 ہاہیں ٹو بھے، پاٹے گھڑے
 ڈبھڑیں ڈکھڑاؤں سے یار

کنڈریں کا بھٹیں نشتر ماری،
 اڑیں پھٹریں توں رتھاری
 بن کھل ہاسے ساٹے پیتے
 زیرے زخم تے زخمیں ریتے
 رہی مچھن بشارت درسون
 بیدرداں دی دلڑی ترسون
 جیں ڈینہہ موٹا تے پٹ دیے
 دل دیاں پوٹیاں ہاں کے ہیرے
 توں بن یار فرید دا جیون تر
 زہر ڈیونے کھاؤن تر پوین تر
 سمجھوں یاری تے عنخواری
 خاص سہاگ دی پوں ہے یار
 مول سٹراپے دوراندیشے،
 سب ڈکھ ڈتڑا توں ہے یار
 مرسوں بھرسوں، مول بڑرسوں
 ڈینہہ رایتیں گھوں موں ہے یار
 شہر بھنہ رفس سوت پر پے
 سستی دی موں موں ہے یار
 جیندیں جگ وچ ڈکھرا تھیون تر
 تیدے سردی سوں ہے یار

کافی نمبر ۴۳

چوریوں، چاریوں استغفار
 گنڈری عادت گنڈے فعلوں
 کر کر سوت گنہہ پر تا پیم،
 پیر پیمبر تیدے پانھیں
 میں بد عملی تے کر رحمت
 او گنڈہاری ناں کہیں کم دی
 تیدے شان ہے فضل کرم دا
 بخشم شالار ب غفار
 توبہ! توبہ! لکھ لکھ وار،
 توں ہیں خاوند بخش تر ہار،
 توں مالک توں کل مختار،
 جیں ڈینہہ یار دی یار یار
 کوچھی کھلی، بد کردار،
 میں وچ ڈوہ تے عیب ہزار

آدن یاد گناہ پرائٹریں   پٹ پٹ رسواں زار و زار
رات قبر دی ڈینہہ حشر دا   سرتے کڑ کھم باسے بار
میں مسکین فرید ہاں تیدا   توں بن کون اتارم پار

کافی نمبر ۴۴

جو نتر ڈینہہ اڈھائی دیار   سٹ گھت نخرو دانی وویار
کتھ او پینگھ پیل ملکاٹریں   ناز حسن کتھ راج بیانٹریں
کتھ ما بھینٹریں بھائی وویار،
کتھ راجن کتھ کھیرٹ بھیرٹ   کتھ رگے او جھوٹ بھیرٹ
کتھ چوچک دی جانی وویار
کتھ او مکرفیبر دا چالا   کتھ وت جوگی مندران والا
پر م جڑی جس لانی وویار
باہی منجھیاں بیر سلہٹی   عطروں بھٹری ٹنک پیٹی!
گے سب جھوک لڈانی وویار
جو بن ساتھی چار ڈہاں دا   جھٹ پٹ ضعف بڑھیا آندا
کوڑی آس پرائی وویار،
ہے بڑ بھٹری کہیں نہ ونیدی   کھل مساک تے سرخی ہندی
نر مہ سیدھ سلائی وویار

موسم رُل پھر وُل گھر آندی وُچن نہ وقت نراس اجابی

آونر طوی کر کائی دویار،

کوڑی صحبت کوڑی سُندت کوڑا فخر تے کوڑی رنگت

لپ دھوڑی ہیک چھائی وویار

پھلیں منگیں لاسوں تاریں چنڑگیں گھنڈیں ہونگ تاریں

سبھوں راند رسانی دویار

تھیاں سر سبز فریدیاں جھوکیاں مہر دں سبز تھیاں دل سوکھاں

بختیں داگ ولانی دویار

کافی نمبر ۲۵

دل دردوں بہر باری دویار دل کریں ہا کاری دویار

زلف سیاہ نانگ ورا دھی ڈنگ مریدی کاری دویار

لوں لوں سیر تھان جاری دویار

سانول آویں نہ ترساویں موسم چیت بہاری دویار

گھر گھر تھی گلزاری دویار

یاری لا کر یاد نہ کیستو، جندڑی مُفت ازاری دویار،

ڈھڑھی تیڈری یاری دویار

سٹ کر کلھڑی تے بے واہی کیتو کیتو تیاری دویار

ہے ہے بے نرواری و دیار!
 شاہ برہوں سے ڈرتے مہندہ گالھیں دی سرداری و دیار
 خلعت شہر خواری و دیار
 سیک مہینوال دی لوڑھ لڑھیم میں مٹھری من تاری و دیار
 کوچھی رات اندھاری و دیار،
 ڈے کر دلے کوڑ دل سے لٹ نیتو دل ساری و دیار
 میں واری مکھ واری و دیار
 تھل بروہی روہیں راویں زاری ڈکھریں ماری و دیار
 بار برہوں سر باری و دیار
 یار سرید نہ ایم ویر طھے ہر دم موکھ منجھاری و دیار،
 روندیں عمر گزارے و دیار

کافی نمبر ۴۶

ڈکھ تھے پانچھیلی و دیار ہتھیں آیم اکیلی و دیار
 توں بن ڈیوم کون دل سے تھی نہ سانول آسے پاسے
 نانٹریں انگن حویلی و دیار
 عالی اڈنے اجو جگ جیوے میں وانگنڑھی کی نہ تھتھوے
 ڈکھری اواندھی! ایلھی و دیار

ناں ہی ناں مچھیاں ڈسداں اکھیاں دسداں لڑیاں پھسداں
 جندڑی تھی بانھ پیلی دویار،

سوں ہے نازنگہ دی میوں جے تیں دل دیکھاں تکیوں
 جیاں ڈکھ ڈو پیلی دویار،

بھاگ بھاگ سنجیں توں رھٹے ہار جمیلاں، گانے ترڑے
 لوٹے بانھ چوڑی پیلی دویار

ہکس میں دواندوہ وچالے ہی سب ناز نوازیں جالے
 ترے سو سٹھ سہیلی دویار

باجھوں یار فرید دا حیلہ کچھڑا، کو جھاتے رنگ پیلار،
 سیندھ دھڑی تھی میلی دویار

کافی نمبر ۲۷

میڈا دستہ نرم کردور دا
 رتھتے پندی درگ نہندی
 روزا زل دی پاتم گل وچ
 نالا مولہ سلامت نیواں
 جیکر رتھ بیٹھیں تھک پوسیاں
 سوکھا، تیز نغام دا کولا!
 تاں ونگیں ہم ٹکور!
 ہم طبع کمزور
 بہوں تیدے دی ڈور
 رہیچ لڑن چور،
 گھوڑا گھنساں بور!
 ناں اوکھا سر زور

را نچھن تے میں جوڑکوں جوڑوں
 سبک تے طلب طنز دی سینے
 پندھ اڑانگے دلڑی تانگے
 میں تے یار فرید منظر لیسوں
 جوڑ جوڑ سیندا جوڑ،
 روز نواں ہم شور
 جلد پچا دیں توڑا
 زل مل شہر کھنچھور

کافی نمبر ۲۸

پیل پھلڑے چھن کلڑے
 گورھیاں اکھیت دیاں بھیاں
 بجلہ جنگلی ظالم زنگی
 نیش بکھیندے ریش ڈکھی دے
 سینگیاں سرتیاں کھڑے دتیاں
 لگریاں تانگھاں اجریاں مانگھاں
 یار کراڑا، دھوتا پاڑا
 جھڑی چھدی لوک غضب دی
 عمر فرید نبھایم روندیں
 تن من سیر سیر
 زلف سیامبے پیر
 کوہنڈا بے تقصیر
 رگ رگ نکھ نکھ سیرھ،
 ویری ناپو ویر،
 مارو وسم ملہیر
 کیا کیجے تدبیر،
 دل غم دی جاگیر،
 متھڑے دی خسریر

کافی نمبر ۲۹

سدا جی پلے دل جے وویار
 ڈسم نہ راول را نچھن سائیں
 لگیاں دلاں کول کول جھلے وویار
 رنگ پور سارا اجریاں جائیں

کو جھے ہتھ رکھلے وویار!

درد اندوہ تے سول ہزاراں سسے سول کلور دیاں ماراں

ہند جھکھ جھکھ پی نکلے وویار!

راتیں ڈینہاں مونجھ منجھاری چھڈ گیا دھولا یار آزاری

نہج گئے سکھ وے رتے وویار

زل مل سینگیاں ماروں ڈھالا منگوں دعائیں میں دل تھالا

ہوت پنل دل وے وویار

یار نہ آوے سبج نہ بھاوے ویرھا کھاوے گھراگ لائے

گزنے وقت سوئے وویار،

راجنھن ماہی مڑلی واہی پریم بڑی بڑلا ئیس جاہی

ڈکھ ڈکھڑے پئے پئے وویار،

آتش عشق رنجھے والی ہوش نکر دی پاڑ پچالی،

ڈھانڈھ ندر ورتج بے وویار

ہتھ نہر، آنجن، حویلیاں جاہیں خواجہ جانہ ڈیوم کتھاہیں

کوئی جامسیکوں نہ جھلے وویار

کھینڈنڈ، کڈنڈ فرید گیوسے، پنڈ للامرت موت چوتے

ڈکھ ڈکھڑے عشق وے کھلے وویار،

کافی نمبر ۵۰

سمجھ سُنجانٹریں غیر نہ جانٹریں   سب صوت ہے عین ظہور،
 رکھ تقدیق نہ بھتی آوازہ   کعبہ، بیتلہ، دیر، دووارہ
 مسجد، مندر، بکڑو نور!
 حسن ازل تھیافاش مبین   ہر ہر گھائی ڈادی امین
 ہر ہر پھتر ہے کوہ طور
 تھے ظاہر اسرار قدیمی   ہر ہر شاخ ہے نخل کلیمی
 زیر، زبر، چپ، راست حضور
 دیرانہ آباد ڈیجے   جنگل ہیلہ شاد ڈیجے
 دوزخ نظر م حور قصور
 عادی پھرے حج زکواتوں   صوم صلواتوں، ذات صفاتوں
 رند استوں ہن محمور
 کشف حقائق محض محالے   جے تیس مرشد نظر نہ بھالے
 بوکل، کوڑ، فریے زور،
 فقہ، اصول، کلام، معافی   منطق، نختے صرف مبانی،
 ٹھپ رکھتے توحید عنور
 ملاں پھڑے معنی کرے   آیت درس حدیث خبر دے
 صرف صداتے تھے مغرور
 ملاں ویری سوت ڈسیندے   بے شک ہن لشار دیندے

ابن العربیٰ تے منصور!

شاہد واحد اصل فرع و تنج راز طریقت رسم شرع و تنج

ہے مشہور نہیں مستور،

بھٹ گھت ریت روش تعلیدی رہ تحقیقی، سک و سربیدی

کر منظور تے بھتی مسرور،

کافی نمبر ۵۱

سمجھ فرید ابر ہوں ہوں برزور

سینے پئے شتر شور،

ناز نگاہ ہے چور،

روندیں اکھیاں کور

محض نہ چاڑھن توڑ،

الٹا تھیندے، تور،

عشق پیسا گل دور،

اکھیاں اُلیاں دلڑیاں کلیاں

غمزے رہزن ملک مریلے

لور سراں و تنج دور کناں

لا کر یاری کرن نہ کاری

ناز نہو سے دلیاں لٹ کر

سکرٹے چھٹے سانگے ترڑے

میں اڑ چکڑی پیس ڈکھا دیا

شالانہ بھاسن ہور،

کافی نمبر ۵۲

سو نہڑیں یار پُسل وا، ہر جا عسین حضور،

اول، آخر، ظاہر، باطن
 آپ بنٹے سلطان جہاں دا
 تھی مشتاق پھرے و ترغ غم کے
 تھی معشوق دیں لٹ نیوے
 گل لاؤنٹر دل مار تر باؤنٹر
 چشماں فخر الدین مہٹل دیاں
 گھول گھتاں میں فخر جہاں تیں
 یار نہریوں اینویں ساڑیو
 اُس دا جائنٹر ظہور،
 آپ بنٹے مزدور
 واصل تھی، مہجور، !
 جان کرے رنجور،
 ایھو نہیں دستور
 تن من کیتا چور
 جنت، حور، قصور،
 جینویں جلیا کوہ طور

کافی نمبر ۵۳

کہاں پاؤں، کہاں پاؤں یار،

جن انسان، ملائک سارے
 حیرت دے قلم وچ کُل تھے
 صوفی شاغل گیا فی دھیانی،
 عرش اے بظاہر گل لگ
 بطیموس تے نیشا عورس
 کھوج سراع ز پاپا پتہ،
 بڑھ، مجوس، یہود، نصائی
 کہن پاک منسزہ ہے،
 کیا سرگلا سنار،
 مستغرق سرشار،
 گئے اورک سب بار
 روون زار و زار،
 کر کر سوچ بچار،
 تھک بیٹھے تن مار،
 ہندوتے دیندار،
 بے انت اکھ اپار

پیر پختیبر عوث قطب،
 کیا مرسل کیا اوتار
 کرن منادی رورو کے
 عالم فاضل عارف کابل
 عجز کیا اترار،
 آکھ فریڈ، نما نٹراں بھولا
 توں و توح کو نٹر قطار

کافی نمبر ۵۴

متاں من مانڈا بھتوے،
 پیل ناں بھتی دھار،
 ساڈنٹر ڈیہنہ سہاگ دے،
 ہر دم مینگھ ملبا
 رل کر ساتھ گزاروں
 جو بن دے دن چار،
 موت سٹریندی سولی،
 وچڑھاں وارو وار،
 چیتر بہار سہاؤں
 کر کے ہار سنگار
 پلہسر پانٹریں پیوں،
 بھتی تھل باغ بہار،
 خوشی بھتی رینہہ بھاؤں
 رس ناں سانول یار
 توں بن جیونٹر اوکھا
 دکھڑے تار و تار،
 یار فریڈ نہ دوسرے
 دل کسیتم لاچار،

کافی نمبر ۵۵

ناں کر بے پرواہی دیار
 مل سانول ماہی و زمار
 بھڑیا رنگ پوروا، پرینو نٹر
 توں بن جیونٹر، دکھڑا تھیونٹر

سمجھاں موت و سہی وویار
 باجھوں تیڈے باجھ اجسائی امری بابل بھینٹریں بھائی
 پھردی دل توں لاسی وویار،
 کینویں سکیں ریس دلدی توڑ اصل دی و زازل دی
 پیرا بھن دی آہی وویار
 چائی چائی عشق دھنوائی پیت سواہی ریت نہ کافی
 لے واہی بے ٹھائی وویار
 ویریا رنگ محل چھپکانہ، با جھنگ سیالیں تے مگھیانہ
 لایو کیسہر جاہی وویار
 دھوڑ مہندی نور اکھیندا پاہ ہنباہ ہے مائٹر مہیندا،
 ڈیوم حال گواہی وویار
 سہجوں سرخی میندی لیاں کجلہ پیساں مانگھ بٹریاں،
 جے تھیوں میں ڈوواہی وویار،
 آپے تخت ہزاروں آیا ہیرے کارنٹر چاک سڈایا
 سڈ کر شوکت شاہی وویار
 برسوں فرید تھیوں سے سنا تھی جسیں ڈینہہ راول پاکر بھائی
 جادو مری واہی وویار

کافی نمبر ۵۶

ناں کز کج و نجنس دی رہو بر و چل بار عشق لیوے پھڑا بھل گیا کل کم کا
 جان جگوتج ڈکھڑے سے سول ہزار، مابھوں ماروٹھے پارڈے گھر بار
 توں بن ہوت پیارا، سیجھتی کل خوار زل بل بار ہمیشہ، مانٹوں پتیر ہنار
 نینھ نینھا و نٹرا اہکھا اکھیاں زار و زار،
 ڈھول فریدے کولھوں ساری عمر گزار،

کافی نمبر ۵۷

نینہ اولڑی چوٹک لائی! تن من کیتس چکنا چور
 ماہی ہا جھوں کینویں گزاراں، سوز گھیرے ڈکھ ہزاراں
 پودن تہی کول پیل پیل پور
 سیج سستی نیناں نندر نہ آندی کیکر گزرے زین ڈکھاندی،
 دل وا ڈھولا چھڈ گیا دور،
 پٹیں، کھپدیں عمر بھاکے سونڑھیں ہا جھ آرام نہ آوے
 درد سوایا ہتہر کلور،
 مگر ای سب زہد عبادت شاہد سستی عین ہدایت،
 جس جا کیتا عین خطہ ہور
 نور حقیقی گھونگھٹ کھولے اٹھ گئے ادلے بھچے بھولے
 ہر جا امین ہر جا طور،

فخر جہان ہک بیت سجھائی ارضی بھیا ہک بار سمائی
 ظلمت بنر گئی نور و نور،
 بیت فرید نماز شہودی ہر شے میں ہے رمز جودی
 سٹ طوائفے جو مذکور،

کافی نمبر ۵۸

دل کہیں ڈکھڑے ڈبیدیں سانول دلڑی برماگیوں سوئرٹھاں مار
 کنے کنے بندے گل جوپ لالاں انہد بین بجاگیوں سوئرٹھاں مار
 راول جوگی شاہ حسن دا، پریم جڑی جڑ لاگیوں سوئرٹھاں مار
 اکھیاں سحری سحر کماون جادو جیٹ کماگیوں سوئرٹھاں مار
 سوز پیش موجود ہمیشہ، بھا برہوں بھڑکاگیوں سوئرٹھاں مار
 لا کر یاری یار و ساریو کھوٹ، فریب کماگیوں سوئرٹھاں مار
 کلھڑی چھڈ کے کیچ سدھایوں پھت رہ رلاگیوں سوئرٹھاں مار
 توں بن یار فرید ڈکھاں و جھ سولیں خان اڑاگیوں سوئرٹھاں مار

کافی نمبر ۵۹

وے توں سانولاناں مانیاں دتیر

اکھیاں شرکار تڑ بکھیاں، ہن پانی بے پیر،!
 زلفاں شکیں پنھ پنھ ڈیوں، دلڑی کوں تعزیر،

تیبے نال ہے سائول موٹڑھاں
 ناز نہوے غمڑے تیبے
 کاکل پینسٹراں نانگ وراوھا
 جھوکاں آن سو لڑیاں سینڈگا
 پاہ ہنبہاہ اوگاڑ گین دی
 دوٹھ کنوں تھی دھرتی تھڑی
 رلے سجن سہاوت تھڑے
 جیلیر زھائی مانڑوں
 تھل چترانگ اندر میں سی
 رزازل وایتڈا ساڈا
 چانوٹڑ لاوامک تساڈا
 کوچھی کملی تیبے ناں دی
 موکھاں دست تے خوشیاں دش
 جانی جوڑ چلا یو کافی!
 بٹھ پوچک بٹھ کھڑے بھڑے
 ڈینہو ڈینہہ کراڑا بھڑے
 رور و تنلیں پیاں ناسوراں
 عریانی دی خلوت مڑی
 ہو ہو پھکڑی شہر خواری

دل لانوٹڑ تقصیر،
 مصحف دی تقصیر،
 ڈٹھڑیں چوڑھم سریر،
 نین لڑھیندے نیر،
 میں لیکھے اکسیر،!
 ساگی ٹک ملہیر،
 کارو کئی، کدیٹر،
 تھی ڈوہیں کھنڈ کھیر،
 بیلین پیٹیں میر،
 مال مولشی سیر،
 تن من سیس سریر،
 ناں کر یار کریر!
 سکھ ویری ڈکھ ویری
 سندھ سندھ دے وچ پیر
 توں ناں تھی دل گیر،
 واہ سکدی تاثیر،
 دل وچ سو سو چیر،
 سنج بر دی جاگیر،!
 ساڈی ہے تو تیر،

عوث قطبِ متین توں صدقے، کون فسرید فقیر،

کافی نمبر ۶۰

ہر صُوتِ وِج آوے یار
 حُسنِ ملاحت برہوں بچھائے
 عشوہِ غمزہ تیر چلائے
 سو نثرِ ہیاں طرزاں موہنیاں لکھیں
 کر کے ناز ادا لکھ وار
 رَمزِ نزاکت بھا بھڑکائے
 بیدل پھرے زار نزار
 دلڑی خوب اجاڑن چالیں
 پلکاں کر دیاں خون ہزار
 ہک جا عاشق بنظرِ بنظر آوے
 اپراں آپ کرے دیدار
 کڈیں گدا مسکین سڈاوے
 سب بند مست پھرن سرشار
 واقف کل اسرار تھیو سے
 مخفی راز تھے انہار
 مخنئے اقربے وِج فرقانے
 توڑے پکڑ چڑھا ون دار
 ہر منظر وِج آپ سماوے
 کڈیں شہانہ حکم چلاوے
 اس دا بھیت کوئی نہ پاوے
 فخر جہاں تبول کہتو سے
 ہر جانور جمال ڈکھو سے
 یار و فسرید عیان بیانے
 ایکھو عقیدہ دین ایمانے

کافی نمبر ۶۱

وطن بگانے دل نہیں آنو نطران
 یاد کسیتم دل دار

کو لے رہاں مول نہ ہساں
 دیر یا سارا راج پانٹراں
 بھانٹ منٹریاں بھانٹ بنھیاں
 سُرخ کجھل مساک گیوسے،
 پاروں ڈسری جھوک سبھتھی
 میں مناری تے نیں باری،
 بھٹھی بندھڑی کیستم مولی
 ڈیس عرب ملک طرب دا
 روہی رائے روہیں روہیں
 ڈینہہ ڈکھانڈا ڈونگر ڈسدا،
 ساونٹر آیا روہی وکھڑی
 دار مدار فریدی ہے دل نون
 بھجروا باری بار!
 دیر گیا گھر بار!
 گھولے عسار و یار،
 بھٹھ پیا ہار سنگار،
 کیوں رہاں اروار،
 قادریسم، پار!
 ملک طہیر ملہار
 سارا باغ بہار،
 نس گیا کرہوں قطار،
 رات عثمانندی غار،
 پار تھی گلزار،
 ڈکھڑے تاروتار

کافی نمبر ۶۲

عشق انا بنی جا ہی انصاف
 سجدہ جانب تہی، تنہے گرد طواف،
 تہنہ ہی تہت سورنٹھیں کیوں کیاں صاف
 تن من سورنٹھاں ملک، توہنجاں سہ لاف
 ذکر اوں نکرے تہنجا دم چوینڈ صاف
 ظلم نہھانڈیں، تاں بھی تہنجا تھو گانڈیں
 تدم قدم تے سیس نو اینڈیں،
 جندڑی توں توں گھول گھانڈیں
 قسم دا بھجے سرجی کھانڈیں
 عبد معبود میں توکھے پانڈیں

باندی گولی یار دی، آہیاں، ناہر تیرا
 اہیر بکھے بھائیڈر خواہ نہ بھائیڈر،

کافی نمبر ۴۳

لج لونی کین اوتاریندس   تنہا نجل بھایں، پاریندس
 تنہا زور زل اوں مکر دوغا   تنہیے ظلم جیہاں گارہیوں عمراوا

دنجیں دہترین ساں گاریندس
 تھر پھوارن چاڈیس وطن   تھرا ہے سہنجا ملک وطن

خوش سنگیں سال گزاریندس
 ہن قیدیں کیرھو کام کبساں   شالا مارن وارے دہن دیاں
 جا بھتی وارا دگار بوہاریندس

ہو جے ہر دم ڈیہے انا بڑیں مینہ   آہے سک ساڑیہ جے راتیں ڈیہہ
 دینہی دہا نہہ کنڈس سنجوں ہاریندس

بھہ ماڑیوں اوں محلات جاگھر   آکھے مرک فرید جا مار دتھر،
 دہنٹر سانگے اڑن جے چاریندس

کافی نمبر ۴۴

آہن قلندر روز و شب،   پنہی خودی میں خود عرق،
 حاجت نہ صوم سلوات دی   خواہش نہ حج زکوٰۃ دی
 چاہت نہ ذات صفات دی   ہک شان وحدت جی مرک،

نہ طلب ملک تے مال دی
 مسیٰ خدائی خیال، دی !
 تو تریں جو دریا نوشس ہن،
 اسرارے سرپوشس، ہن،
 عاشق اتے معشوق ہن
 خود راتے صدوق ہن
 غمگین اتے مظلوم ہن !
 ہر وقت کا لمعدوم ہن،
 سب کچھ ہے ظاہر برلا
 مرشد محقق ورج وچا،
 ایٹھو فکرے، ایٹھا گال ہے،
 ایٹھو ذوق دم دم نال ہے
 بھٹھو ہم خطرے دی ادا،
 اندرتے پاہر برملا
 توں بن فقط سیا کو نہیں
 ہے ہک سدا اتے ڈونہیں،
 اڑیں حقیقت، گول توں،
 رکھ یاد ساڈا بول توں،
 پی کر سیریدی جام توں،
 نہ عرض جاہ و جلال دی
 پوہیں نہ آدم جسے تے تک
 پڑجوش تھی خاموشس ہن،
 صابر ت رہن مارن نہ بک،
 سابق اتے مسبوق ہن،
 ہر طور ورج رہندے اچھک
 محزون تے معسوم ہن،
 رکھدے نہ دل ورج کئی امک
 چانٹراں میں کینویں ماسوا !
 ہمہ ادست دا ڈٹرا سبق،
 ایٹھو وجد ہے ایٹھو حال ہے
 ایٹھو بیح ہے یا سمجھ ہے بحق،
 ڈو جھا نہیں ہے ہک خدا،
 موجود حق موجود حق،
 مندھوں غیر دی اٹھ بو نہیں
 ہک نال تھی ہک سٹ فرق،
 بے کوں نہ اصلوں پھول توں
 آئیں نہ شک ہے محض پک،
 تھی رند مت مدام توں !

ڈیہہ و ڈیہہ و دھارکھ گام توں واہ واہ کرے ساری خلقت

کافی نمبر ۶۵

اساٹوں رہنر نہ ڈیندی، لگی پنسل دی تانگ،
کنڑیں دلے روز ازل دی، برہوں سٹراہی بانگ،
کٹھڑی مٹھڑی جا ونر لا دی، ڈنگڑی نیمھ دے سانگ،
دلڑی دشمن سوت ستائے، سینے چھڑی سانگ،
یار روچل کج سدھایا، جالاں کیندے سانگ،
مارو تھل دی پٹھڑی لہڑی، ڈسہم فرید نہ ٹانگ،

کافی نمبر ۶۶

ماڈی دلڑی اڑی، ہر ت پنل دے سانگ،
سٹ کر خویش قبیلے، سک سانول دے سانگ،
رگ رگ زلف دے پچڑے، نانگ اجل دے سانگ،
دوسرے عشق مجاز ٹے، حسن ازل دے سانگ،
نانگھ فرید کوں رولدی، مارو تھل دے سانگ،

کافی نمبر ۶۷

ماڈی دلڑی اڑی، یار سجن دے سانگ،

جیندیں میلارَبِ کرم، جودہ جتن دے سانگ،
 ناز و دھول دے ناز دے ہر ہردن دے سانگ،
 بھلڑے سکرٹے سورہڑے، من موہن دے سانگ،
 لائڑیں پھوگ پھلارڈی، سب پن پن دے سانگ،
 وقت ضعیف بڈھ پیرٹے سن جو بھن دے سانگ،
 تانگہ فرید کوں آکھدی بیت حزن دے سانگ،

کافی نمبر ۶۸

میکوں کلھڑا چھوڑتے دیندیں کیندے سانگ،
 قطرہ محض ترس نہ آیو، لایو جبر دی سانگ،
 تھل مارو دا پینڈا سارا، تھتھیسیم ہک بلہانگ،
 جے تیں ناسیں دو ترح ماہم، رہسم تیرڈی تانگ،
 جاؤنڈر لادی برہوں سنڈرا ایم، کئیں بڈھکاندی بانگ،
 صدقے کیتے ہیں نینہرہ کو لھوں، کھانوم کالڑا نانگ،
 چھوٹے وقت کنواکے دیلے، لکڑم تیرڈی ڈانگ،
 میں ہاں کیرٹھے باع ذی مولی، کئی رُل مویاں میں وانگ،
 گھم گھم فرید کیر دے نہ تڑ بڈھسم نہ طانگ،

کافی نمبر ۶۹

آنٹنڑ دی کرکئی سانول،
 سادنڑ وقت سہاگ دے،
 بٹھپے بجرے ڈیہہ ڈے
 ناہیں پیت لج اڈنڑیں،
 پرسوں ترسوں مرستی،
 پارلڈ آدیں آدستیں
 گھولاں راج خراج کوں
 جی کوں چاہ، ملاپ دی،
 نین سیکتے درس دے
 مارو اکھیاں جاوڑو
 شوخ نگاہ سریلڑی،
 کوک نہ پاپن کو بخری
 کوئل ساڑ پچا یا،
 واو واہ یار دی یارڑی،
 نیچہ نبھایا کھوڑا
 اسراوڑک مھکڑی
 مارو تھل دے پینڈرے،
 تھک تھک بٹ بٹ ہارٹی
 کھٹھڑے کھٹھڑے پیت دے
 مفت نہ وچم جو بن ڈھل،
 رم جھم برسین بادل
 عمر گزاروں رل رل،
 آویں رانٹراں، اج کل
 دل کیتھ لہجیسا مومل!
 بٹھ گھت راجر دا تھل!
 واراں سادوھاں سومل،
 دل کوں تانگھ آتا دل،
 لاڈن سمحت اپاہل!
 نازو چسائیں چنچیل،!
 ظلمیں زلف ولوول
 ڈال نہ ہاں کوں پل پل،
 کر کر کواں دل دل،
 بل بل دلڑی حرمیل،
 نظریریم سوکھا اول،
 محض معمر لائل،
 پیچ کلڑے ول چھل!
 مٹھڑیں پیرڑیں کرطول،
 ساڈے ڈوڑے ملسل،

ادنی لوتی لاج دی، اٹلس مشروع محفل،
 تون بن کون فرید دی جانی ہم آ کل!
 بیجھی تجہیں تیدیاں، گال نہ ماہی لاگل،

کافی نمبر ۷

بندرا بن میں کھیلے ہوئی، شام دواے میر و لال،
 ادھر مدھرموں بنی باجے، چوراسی لکھ، سانج آداجے،
 بھولی کایا مایا موری! سنڑکے گیان انوکھے خیال!
 ترکھٹ جتنا تر پھٹ ٹناؤں درمت ڈوینٹ پاپ مٹاؤں
 پی کے پی سنگ پریم کٹوری، ناچت گاوت رنگر س تال،
 انہد گھور گگن موں گاجے، چنگ مرونگ بکھو لکھ باجے،
 لاگی جوری سب دھکوسے برست گر پرتیت گلال، با
 برنج موں دھوم پری دھن لگے ابھمان لٹے کب دھیا بھاگے،
 بانہ مروٹے بنگر کٹی توٹے، کنور کنہیا چنچل چال،
 داس فرید آ کاس ہمارا دیس ایہو ابناس ہمارا
 آتم سوں کی لاگے چوری، ہوں میں سنسار بہت پتال،

کافی نمبر ۸

ڈیس سہا سائل اوج کل، ناتاں ویسائیں مر جمل گل،

دہڑ میں سد امیندھرا،
 برہوں ڈتی سنت میجرٹے،
 کنڑیں کھاؤن سینگیاں،
 توں بن نظرم او پر یاں!
 سر گئی سیج سہاگ ٹھی
 سرخی لہہ گئی ویہیہ گئے!
 سیک سیر مارم سانگراں
 سول اندوہ اندیشٹے!
 بھنیریں دایاں ڈرانڑیاں
 کون ہے درد فرید وا،
 شہر بھنچھور سے مو مل،
 عیش کو ستر ہی لاگل،
 کر کر کوڑی کل کل،!
 توڑیں سادھاں سو مل
 پھائے ڈوریے مل مل،
 رو رو سرمے کاجسل،
 تانگھاں تانوم دل دل
 بل بل آون بل بل،
 امری ویرنرٹ، بابل!
 توں بن وارو در مل،

کافی نمبر ۱۷

ذاتاً نغلاً کل شے باطل
 ذوق و رائیں طور عقل دے
 اٹھدیں پھنڈیں رڈیں پھریں
 غیر محلے دیر خسیا لے!
 ساڈاے محبوب ولیندا،
 علم حقائق واسے لائق،
 باجھ محبت جاننرٹ برابر،
 حق ہے فاعل پر سبھ عاقل
 بھٹ گھت کوڑی بوش دلائل
 نہ ہوزا بل نہ کھتی غافل،
 ہر ہک ڈور کھرافت شامل
 جو کوئی ہے توحید و اتائل،
 نفس مزکی مادہ قابل!
 کیا ناطق کیا ناہق صاہل،

ابن العربی دی رکھ بت،
 ہنہ کر کھڑیں رمز سمجھائی
 وہبہ اللہ فریڈ ہے، باقی،
 کھپ رکھ فقہ اصول مسائل،
 پیر مکمل عارف کامل!
 باقی ہانک زاہق زائل

کافی نمبر ۷۳

سٹ سبک غیر خدادی
 کتھ لیسے، کتھ مجنوں،
 کتھ را بھن کتھ کھڑے،
 کتھ سیفل، کتھ پریاں،
 یا جھوں احد حقیقی،
 چارڈ ہٹے چیترے
 ماخدا اللہ باطل،
 یار فرید نہ ویرم،
 سب شے وہم خیال،
 کتھ سو نٹرھیں مہینوال
 کتھ ہے ہیر سیال،
 کتھ اد بجر وصال،
 کل شے عین زوال،
 گڈے ہکر وال!
 ے شک کوڑ پلاں،!
 مشکل محض محال،

کافی نمبر ۷۴

سنٹر یار پرائنٹریں پیر و،
 کانہہ کمانٹریں اجڑیاں جھوکاں
 رہندی دل دیگر و،
 لکڑا نہہ رہیٹے والا!
 تھیاں اکھیاں چل گئی دلڑی چل
 سخت سیالیں کر دیاں ٹوکاں
 سر و اٹل پے روگ اوچھل،
 ویریا نہم فکر و اچالا،

ہیر گئی جھنگ خیر وو، !
 بھوگے مول نہ دشمن چائی
 مارم نا پو ویر وو، !
 چاک ہیندا اور ویرٹھے،
 کپڑے لیسر کتیر وو، !
 نازک ناز نگاہ سبجٹڑے
 لگرٹے کاری تیر وو، !
 اکھے لانگھے روہ جبل دے
 رلدی راہ ملہیرو
 سستی شوہری پیر پیادی
 مٹھڑی بے تقصیر وو
 ماہی پا جھوں سول تہرے
 نیاں نیر وہیرو،

سٹ سبج پلنگ تے رنگ محل
 جو جو سمجھتی میں سر آئی
 دل سینگیاں سرتیاں لہم نہ کل
 کھیڑے بھڑے رکھن بکھیڑے،
 گیا ہار سنگار مساک کجل،
 عشقے غم نے من موہن دے
 نئے سینے پیل جھڈے پھل،
 چھل چھل چھاٹے پیر پھل دے
 جتھہ راخس ڈیسٹریں پودن ہل
 ناں ترٹاٹھے جھوک آبادی
 ناں خرق پلے نہ گنڈھ سمل،
 ڈینہاں رات فرید بخروے
 جھر جنگل پیلے چھلو چھل،

کافی نمبر ۵،

پیس گویوں یار بروچیل،
 مصری کھنڈ بنا تڑیاں،
 گھولئے زیور بھالکے،
 جو بن جوشس جواز طی،
 ناں کل لدھڑو سانول ول،
 ڈسٹریاں زہر ہلاہل،
 بٹھپے ڈورے کل کل،
 ناز نہوے گئے گل !

کپڑے پیر کیتڑے
 اکھیاں کجسوں کایاں
 از دل چوٹ چلانریاں
 بڑھم ملک پیر ڈوں
 بندر سڑے رہن نہ دیندیاں
 رہی مینگھ ملہا رڑاں
 دلڑھی سکدی دیس ڈوں
 ڈیکھاں باغ بعو چڑے
 لائٹڑیں پھوگ فریدے
 بس گڑیں چائی بھل!
 پیچی زلف و تو دل
 لے تھی پھائی پے گل
 ہالے کالے باؤل
 لکڑیاں تانگ ان پیل!
 کھدیاں کھڑیاں اجکل
 اکھڑیں بنجڑوں پیل
 جیرا جسا نوم جلیل
 درد دلیندے دمل

کافی نمبر ۷۶

لہو میں توں فردتے جڑ سڈاویں
 باغ بہشت واتوں ہیں مالک
 عرش دی تیدافرش دی تید
 چڑھ واریں منصورے بھائی
 روح مثال شہادت توں ہیں
 دنیا عقیقی ، برزخ اندر
 یارت سیداکول ہے تپے
 توں کلی توں کل!
 خود بیل خود گل
 توں عالی انڑ مل
 کون عجب غل غل
 سمجھ سنجانڑ نہ بھل
 ناپیں تیدڑا تل
 ناں بے ہودہ رل

کافی نمبر ۷

مل مہینوالا مل مہینوالا ہر دم رہندی تیدڑی بھال
 روز ازل، دی سمجھی ماری ڈیڑھی مول نہ قسمت داری
 مایپو، ویر نہ لہم سنبھال
 فکر فراق تے مونجھ منجھاری یاری لا کر منٹھڑی ماری
 ڈسیم وصل وصال محال،
 رندی رڈوی کوکاں کردی آہیں بھردی جکھ جکھ مردی
 عشق اولڑا جی جنجال،
 زوے توے حسن دے مانٹریں سائے ہار سینگار و ہانٹریں
 آئی ادڑک سولاں جال
 ناز نزاکت نوکاں نخرے سہجوں سکھ سہاگ دے بخرے
 سائے پکھڑے کو بھڑا حال
 خویش قبیلہ دشمن سارا ہر کوئی مارم جانٹڑ و چار،
 برہوں اوڑا اولیٰ جال
 ویرٹھے یار فرید نہ آیا گل گیا جو بن مفت اجایا
 ڈھٹھڑے ڈنڈے چھڑے وال

کافی نمبر ۸

میں تمان تیکوں مٹناں کردی سانول اسان ول بھال!

وہ عمر نے واہ ناز نہوے وہ نخرے واہ تلک تلوے

وہ زلفاں وہ خصال

تھی کردام دلیں نون ونگن بھتی کرنانگ جگر نون ڈنگن

عطسوں بھنڑے وال

جسیں ڈیہہ یار اسان توں بھٹے بھٹے ڈویئے عمل پھنڑے

جر جر بگھتے آل

بھاوین مول نہ باجھ سچھڑے کپڑے نازک و نر و نرڑے

زیور آکو آل ے

درد فراق دی چال اسادی سنچھڑیں ٹھہڑیں چال اسادی،

بے واہی واحسال!

اتنا ظلم مناسب نہیں! رو رو پٹ پٹ کر دھا نہیں

گزر گئے سسے سال،

یار فرید نہ رولا ڈیسیم اورک سبڈ کر کول بلہسیم،

ہے سو ہنڑاں لچ پال

کافی نمبر ۷۹

یار سپاہیر آوس ماڈے کول

ہک لکھ ڈینڈیں ڈوں لکھ ڈیساں ہک واری چا پول،

پہلوں ٹے کرنا نہہ سیراندی سانول یار نہ رول

اوس ماڈرٹے کول
 کھلے دے ٹک ٹول،
 اڑے زخم نہ چول!
 سے چھولیاں لکھ جھول
 دلڑی سخت سٹول
 گئے نورے، ر مجھول!
 سیاہیا کرن اول،
 سوٹڑھاں عیب نہ پھول
 اللہ ملیس ڈھول

یا رہیندا مانڑ بہنیدا
 سانولیاں لے نین سلوٹس
 پاپن چکوی کر کر چیکاں
 نین سانوڑ دی میں منتاری
 مر مر جانڈی رشک نہ ہندی
 بیٹے بوئے بنیسر دسرے،
 نخرے ناز نہوے ہر دم
 ارگن ہاری ناکے کم دی
 سمجھ نہرید نہ تھی غم واسو

کافی نمبر ۸۰

پیتم عشق واجام،
 بھل گیا کفر اسلام
 سنت کو بھی سلام
 گئے اضعافات اجلام
 ہے آغزاز انجام،
 غیر کیتا قتلام
 ہو کل کوڑ و تمام،
 پھٹے برہوں پیام

دستوں پیر مغاں دے
 وحدت کیتا غلبہ
 گزے نرض فریفے
 کشف حقیقی آئے!
 وحدت ذاتی سبھوا
 تکھڑی تیغ نفی دی
 ہا جھوں شغل حقیقی!
 کر توبرہ اعنیاروں

ترت فرید فریدوں تھی آزاد تمام، !

کافی نمبر ۸۱

ڈکھڑیں کارن چائی ہم
 درد اندیشے، سکڑے سوٹے
 گاٹھی کھلی سُنجڑی دھردی
 چاونڑ لادی پنڈ بلاوی
 راحت دیندیں دواع نہ کیتم
 پیڑ پرانڑیں امرپی سکڑی
 تھکتے بد بختی، تترپی !
 بے ٹھائی دی چولی چنڑی
 بہتے چھتڑے، چوٹیاں تھڑے
 ہو ہو پھکڑی شہر خواری
 کینڑیں یار فرید و ساراں

سولیں سانگ سمائی ہم
 بیانہ بھینڑتے بھائی ہم
 ہک عم دی سدھرائی ہم
 چم سر اکھیاں چائی ہم
 سی ہم پر متسرائی ہم
 مونجھ منجھاری دانی ہم
 حال ونڈاڈ ہمسائی ہم
 پانی ہم پاٹھم کائی ہم !
 پس سنگ دلڑی لائی ہم
 چاتی فخر و ڈانی ہم !
 جین کیتے ارتھ آئی ہم

کافی نمبر ۸۲

سے سے سول سیاپے
 توں بن گھوڑے
 سینے نکھ نکھ کاپے،
 دیرٹھا کھساونڑ آیم !

ڈکھڑا نیڑا لایم
 ہاں واساڑا وئے
 دیرٹھا کھساونڑ آیم !

پپل دل نوں وے ! پورنیل وے وے !
 دل آ وے تاں چاہے، در دیں مار منجھایم
 یار دلیندرے وے، پیت نہ پالی وے
 کینوں، ڈیواں ڈڑاپے، یاری ترڈ سدایم
 کینڑیں، دلدا وے، حال سنڑ انواں وے
 لوک، سبھے ڈو چلے، مفتی جان گنوایم
 سک سا جن دی وے، رہنڑ نہ ڈیندی وے
 جنیں سنگ ولڑی اڑا، جیندے ناز مسایم
 آنگن سرید وے وے، سانول ارسی وے
 کرم کریسم آپے، آنکھیں آس ودھایم

کافی نمبر ۸۳

منیر اڑلڑا اڑکسا لایم، سک پپل دی مار منجھایم
 پچھدی ملا بہمن جرسی، کیرھا وقت ملنڑ داہوسی
 ڈھول اسٹے ویرٹھے اوسی، رنج بجر وے سوت ستایم
 رہی ڈھٹھی مینگھ ملہاراں، پوٹے پوٹے تھیاں گلزاراں
 تالا موڑم دوست مہاراں، بھاگ سہاک دی موسم آیم
 اکھیاں ردون دل کرلا وے، دلڑی جھکدی تن تر پھارے
 رات ڈینہاں آرام نہ آئے، ڈکھ ڈاک وے بار اٹھایم

عشق اڑیا پیش پیسے،
 مونجھ منجھاری ہار پتوسے،
 حسن پرستی گھات اسادی
 رمز حقیقی جہات اسادی
 مہم یار نسرید کڈا ہیں
 جان جگر تن بھر کن بھائیں
 درز گتالے سیج ڈھیوسے،
 سہجوں ڈکھ ڈھاگ سہایم،
 راز حقانق بات اسادی،
 نخر جہاں ایٹھاریت سکھایم،
 دھوں دکھاواں کڈھ کڈھاپن
 سوز پیل سے صاف جلا ایم

کافی نمبر ۸۲

ہر صورت وچ دلدار ڈھم
 کتھ جوہرتے کتھ عرض ڈھم،
 کتھ صحت اتے کتھ مرض ڈھم
 کتھ بطن بطن ظہور ڈھم
 کتھ ملاں تے منصور ڈھم
 اے مذہب پاک نبیاں دا،
 اے رشد ارشاد ویاں دا
 کتھ پھل گل باغ بہار ڈھم
 کتھ خس خاشاک تے خار ڈھم
 کتھ بزم زائن زنجن ہے،
 کتھ بید بیاس برہمن ہے،
 کل یار اغیار کوں یار ڈھم
 کتھ سنت نقل تے فرض ڈھم
 کتھ چہرت اتے بیمار ڈھم
 کتھ زاہد تے مخمور ڈھم
 کتھ چوہ رسن دار ڈھم
 اے مشرب صاف صفاں دا
 آیات ڈھم اخبار ڈھم
 کتھ بلبل زار زار ڈھم
 ہک نور تے سب اطوار ڈھم
 کتھ رام کینا پھمن ہے،
 کتھ راجس تے ادتار ڈھم

انسانِ ظلم و جہول ڈھم
 استرار ڈھم انکار ڈھم
 کتھ اسمتے فعلتے حر ڈھم
 جو گوٹھ ڈھم چودھار ڈھم
 حسنین تے شاہ مردان ڈھم
 واہ پاک نبیؐ مختار ڈھم
 کتھ فرزندِ الدین ڈھم
 کتھ فخر جہان و لدار ڈھم

ارواحِ نفوسِ عقول ڈھم
 معقول ڈھم منقول ڈھم
 کتھ منطقِ نحتے صرف ڈھم
 ہک معنی ہر طرف ڈھم
 سب اعلیٰ اعلیٰ شان ڈھم
 زبیرؓ، عمرؓ، عثمانؓ ڈھم
 کتھ شاہِ نظامِ الدین ڈھم
 کتھ قطبِ معینِ الدین ڈھم

کافی نمبر ۸۵

میں اگیانی کرگیان سداں
 پریم کی تار بجاؤں
 سنت گڑ کی جس گاروں
 ہو ری دھوم مچاؤں
 پریت گلّال اڑاواں
 کہاں گور دھن جاؤں
 اپنے آپ موں پاؤں
 جوگ براگ کماؤں
 سن سمداندہ لگاؤں

ایرم بید بتاؤں،
 سرت سز دھہا تھ مولا کے کرا
 پانچ سکھی مل ام داسے،
 کوچ کلی میں شام سز سنگ
 میت چیت پکاری ماؤں!
 کہاں ابو جیسا سنبل تھر
 لچھمن، رام کینا کلکی
 دیسوں کہاں دیس کوڑوں،
 سورج چاند کو سمنکھ راگھوں

کاپے کو تیر تھ ناؤں،
اسٹم دیو مناؤں،

پپل تلسی کاپے کو پرتوں،
اوسے کام فرید نہ میرا

کافی نمبر ۸۶

مٹاں ڈیمنہ سہاگڑے اندرے ہن
سرخی مسک مسک غم ٹلے
سہجوں لچکے کھاندے ہن
باشس رم جھم بڑکے بڑکے
کھڑکے گوتے ہاں دے ہن،
بندیں سکدیں ناں مرگیو سے،
ہارنگار سہاندے ہن،
اولے گھولے لکھ لکھ داری
ٹک مٹھے مٹراں دے ہن،
ساگی باغ بہتشی چالیاں،
سکھ سہرے ڈکھ مانڈے ہن،
لا سے دل نوں پر م پلینے،
اصلوں محض نہ بھاندے ہن
سببے چارھی طرز دکھائی
ڈکھڑے ماندے ساڈرے ہن

انج زیور پے ٹھہندے ہن،
کچلہ مارو دیداں بھالے،
بوئے بیٹے تے کٹماے،
باد شمالی لڑکے لڑکے
اکھیاں پھر کن لوں لوں مڑکے
جنیدیں عرب شریف ڈٹھو سے،
سونڑھیں سائلول یاد کتو سے
صدتے صدتے واری واری،
سر قربان تے جان نزاری!
واریاں راہ ندینے والیاں،
ہر سہراں سدا خوش حالیاں،
عرب شریف دی سونڑھیں ریتے
دسریے چا پر صدتے یکتے،
حسن جمال دی دھرتی آئی
فروت روز سترید سوانی

کافی نمبر ۸۷

آج شہرِ پابِ شغف بجائے ہن
 ناز و نجلِ جمیل وطن دے
 ہر دم ہو دینِ نال امن دے
 لبِ مسکاون اکیھاں پھر کن
 سونہرے عینِ جملِ جمیلِ بادی
 عم عم کھا دن ڈکھڑے کو کن
 سارے حسنِ جمال دے حاوی
 مٹان ڈیس ماہی دے آنے ہن
 راہی راہندے راہ سخن دے
 بدلیں جڑ گھنگھورِ مچانی
 ساتھ دُرد منداں دے ہن
 رگ رگ ہلکے دلڑیاں سُر کن
 ناز کریندی لائی لائی
 سول ہر دس نس بجاندے ہن
 شمس و قمر دے نال مساوی
 ساٹے گوشے ہاں دے ہن
 مچو گیں لائیں خوشکی چانی
 عارفِ عبرت کھانے ہن
 بھاگے بھاگ ڈھاگ سدھائے
 جو چا ہندے سولہندے ہن
 والیاں والے جھمکے جھمکن
 زیور تر یور ٹھہندے ہن
 تِلک تلوے لٹکے لاوین
 ہار سزگار سہاندے ہن
 آئے محض فریدے دے
 ڈینہ ڈکھاں توں وانے ہن
 پیل یار سنہڑے کھتے

کافی نمبر ۸۸

اسماں سو بدست قلندر ہوں،
 کبڑیں چورنبردوں کبڑیں چارنبردوں
 کبڑیں زہد عبادت کارنبردوں،
 کبڑیں مسجد ہوں کبڑیں مندر ہوں،
 کبڑیں توبہ استغفار پڑھوں،
 کبڑیں فسق فجوریں اندر ہوں،
 کتھاں درو کتھاں زبان نبردوں
 کتھاں کچھ بھنبھورداشان نبردوں
 کتھاں صومعہ دیر کتھاں کتھاں
 کتھاں واسی شہر جلندر ہوں،
 کتھاں دوزخ باغ بہشت کتھاں
 کتھاں عاصی نیک سرشت کتھاں
 کتھاں مجرہ ہوں کتھاں دہر ہوں،
 پیوں ادتلاش تے رنداساں،
 بیوں بے شک عارف چند اسماں
 کل راز موزے دفتر ہوں،
 ہے مونجھ منجھاری کول کبڑیں،
 کبڑیں برد ہوں کبڑیں در ہوں
 کر محض نہ شعر جدید ولا!
 توڑے کیجوساکے ابر ہوں،
 ہے چالوں حال پدید بھلائے

کافی نمبر ۸۹

آرل اچکل سونر ٹھھاں سائیں
 ناں تا مفتی خون تھیںائیں،
 توں بن مول نہ سہندیاں جائیں
 سنر دل ناں ناں گاٹھ اکھائیں،
 پر بہت دھاراں روہ گھنیرے
 جتھ لانگھے جتھ تھوم و پیرے

بے شک درمنداں سے دیوے
 ہسپتال پیش منیام گھر دوح
 پوندے سو سر پورا اندر دوح،
 جان دکھاں جھڑ مینہ کمر منتر کون،
 اکھیاں بلکن مونہہ ڈیکھن کون،
 ڈاٹ نہاراں کانگ اڈاراں،
 سو پونج ہاراں فالان پاداں،
 میں بڑناں کہیں بھیم بھرم دا
 زور فرید کون تیدڑے دم دا
 جتھ تھلڑا جتھ سنجڑیاں جامیں،
 گزری ساری عمر سفر دوح،
 یار بیاڑے ڈیس وسائیں
 رداں کر کر یاد سنجڑ کون
 گل لاڈلڑ کون چھکن باہیں،
 پنڈت جوسی سے کن کھاراں،
 ادسی میڈا یار کڈا ہیں، !
 توں ہیں صاحب لرج شرم دا
 لگدی سائل نوڑ نہا میں

کافی نمبر ۹۰

آمل مارو، مارو!
 ماراں ہنگلاں کوکڑیاں،
 بھل گیاں رسماں رتیریاں،
 بھپے خوشیش قبیلڑے،
 کینویں جیوے چارڑے،
 رانجھنڑ تخت ہزارڑے،
 ما پیو ویر، وساریم
 پاواں پیرے میلڑے،
 تھل دوح کردیاں مھاہاں،
 کر کر لمبڑیاں باہاں
 جسں ڈنہیہ لگر طیاں پتیاں،
 پرک تینوں چاہاں!
 سنجڑی، ہیر سلیٹی،
 سکیاں لایاں کاہاں،
 راول ڈڑٹم رولا،!
 چولی چنڑی لاہاں،

جا ہی چوٹ، فرید نوں، لایو لا ڈکھلایو،
مول نہ دسرم تیدڑیاں سانول ناز بنگا ہاں،

کافی نمبر ۹۱

اے حسنِ حقیقی نورِ ازل،
تینوں خالقِ ذاتِ قدیم کہوں
تینوں مرطلقِ محض وجود کہوں
ارواحِ نفوسِ عقولِ مثال،
تینوں عینِ حقیقت، مابیت،
انواع کہوں ادضاع کہوں،
تینوں عرش کہوں افلاک کہوں
تینوں تہت جمادِ نبات کہوں
تینوں مسجد، مندر، دیر کہوں
تینوں کہوں زنار کہوں،
تینوں بادل برکھا گاج کہوں
تینوں آب کہوں تھخاک کہوں
تینوں دسرت لچھمن رام کہوں
بلدیو، جسو دانڈ کہوں،
تینوں برابش گنیش کہوں،
تینوں واجرتے امکان کہوں
تینوں حادثِ خلقِ بہان کہوں
تینوں علیہ اعیان کہوں
اشباحِ عیان نہان کہوں
تینوں عرضِ صفت تہان کہوں
اطوار کہوں اوزان کہوں،
تینوں نازِ نعیمِ جنان کہوں
تینوں حیوان کہوں، انسان کہوں،
تینوں پو پھتی تے قرآن کہوں
تینوں کفر کہوں ایمان کہوں
تینوں بجلی تے باران کہوں
تینوں باد کہوں نیران کہوں
تینوں سیتا جی جانان کہوں
تینوں کیشن کہنیا کان کہوں،
مہادیو کہوں بھگوان کہوں،

تینوں گیت گرتے تھے تے بید کہوں،
 تینوں آدم حوا شیت کہوں،
 تینوں ابراہیم خلیل کہوں،
 تینوں ہر دل داد لدار کہوں،
 تینوں شاہد تک حجاز کہوں،
 تینوں ناز کہوں انداز کہوں،
 تینوں نوک کہوں تینوں ٹوک کہوں،
 تینوں طبلہ تے تمبور کہوں،
 تینوں حسن تے ہار سدگار کہوں،
 تینوں عشق کہوں تینوں علم کہوں،
 تینوں حسن قوی ادراک کہوں،
 تینوں سکر کہوں سکران کہوں،
 تسلیم کہوں تلوین کہوں،
 تینوں سنبل سوسن سرو کہوں،
 تینوں لالہ داغ تے باع کہوں،
 تینوں خنجر تیر تفنگ کہوں،
 تینوں تیر تفنگ کمان کہوں،
 بیرنگ کہوں بے مثل کہوں،
 سبوح کہوں قدوس کہوں،
 تینوں گیان کہوں اگیان کہوں،
 تینوں نوح کہوں طوفان کہوں،
 تینوں موسیٰ بن عمران کہوں،
 تینوں احمد عالیشان کہوں،
 تینوں باعث کون مکان کہوں،
 تینوں حور پری غلمان کہوں،
 تینوں سرخی، بیڑا پان کہوں،
 تینوں ڈھولک مہرتے تان کہوں،
 تینوں عشوہ غمزہ آن کہوں،
 تینوں وہم یقین گمان کہوں،
 تینوں ذوق کہوں جدان کہوں،
 تینوں حیرت تے حیران کہوں،
 تمکین کہوں، عرفان کہوں،
 تینوں زرگیں نافرمان کہوں،
 گلزار کہوں بستان کہوں،
 تینوں برچھا بانک سنان کہوں،
 صوفار کہوں پیدکان کہوں،
 بے صوت ہر ہر آن کہوں،
 رحمان کہوں سبحان کہوں،

کرتوتہ ترنت فرسید سدا، ہر شے نوں پر نقصان کہوں
اسے پاک اکھ بے عیب کہوں اسے حق بے نام و نشان کہوں

کافی نمبر ۹۲

ایٹھاریت سکھی سہی کیس کنوں
بھٹ تیغ برہوں دی مارگیوں
کیوں جھوک لڈا لنگھ پارگیوں
ڈینہاں ڈوٹے ڈکھڑے پانویاں
کرویتھڑ ڈھاگ سہا نو دیاں
جیندے نال مجبت جگری ہے
دل ہنٹوں سٹھڑوں تگری ہے
لے رہی یار بلا وڑی وے
ونج پیوں لستری گا وڑی وے
غم درد و شراق دی رڈیاں
تھی گہلی کسملی بھولڑیاں
دل جھر تہنگل دی بانڈی ہے
بو صدق و نادی آندی ہے
کچھ یاد نہ سالی تول نہیں
رڈ پار و پختڑ و ا مول نہیں
ڈھولا لک چھپ ہنڈ میں کنوں
کھس صبر آرام فرارگیوں
کوئی پچھنڑ والا ہم تیں کنوں
رت روررات نبھانو دیاں
ونج حال گھنہ سائیں کنوں
لگی شہر ملا مت پھکڑی ہے
نہے ڈرے ہنٹیں تیں کنوں
شالا ہوئے ہر دم ساڈی ہے
گھن اپنے سوٹھیں تیں کنوں
گیان ناز نواز دیاں ٹوڑیاں
دھک مار جھلاں جیں تیں کنوں
چھتاں جھوک میڈے تیراں دی ہے
انہیں ساڈیں سنٹوں میں کنوں
کوئی سنگتی باجھوں سول نہیں
پیں ہنڈ دی باری میں کنوں

بن یار فرید نہ جیواں میں، کیوں اکھیں اُنکھی تھیواں میں
بھرز ہر پیالہ پیواں میں، چھٹ پوساں سولیں سیں کھنوں،

کافی نمبر ۹۳

بہی بزار بہن ذاتوں صفاتوں، مسّت جانا نون،
محض آزاد بہن ناموں نشانوں، دین ایمانوں!
چھٹے اکروں، ننگے پھکروں، عباداتوں اتے فکروں،
گذر کر ذاکروں ذکروں، نکل گئے کون امکانوں،
تھئی دل دُور اختیاروں، بھری معمور دلداروں،
پیوسے خبہ آثاروں، تے اخباروں تے قرآنوں،
جڈاں ڈوں تریں توں غافل ہے، بڈاں ہک نال وصل ہے،
لدھا قرب النواصل ہے، دل ایقانوں تے احسانوں،
ڈتیاں اوستاد استادیاں، ہمیشہ رات ڈینہہ شادیاں،
تھیاں سنج برتے آبادیاں، شہودیں ذوق وجدانوں،
جہتھاں خود قرب ہے دوری، اُتھاں کیا وصل بہجوری،
انانیت تھئی پوری! ہے انسانوں تے رحمانوں،
عجب مشرب تے بلت ہے، سمبھو وسعت نہ قلت ہے،
نہ انیت دی عدلت ہے، نہ حسنا توں، نہ عصیانوں،
فرید آئی ہے ہشیاری، نچت گئی چوت اندر ساری،

پئی بڈھ سُدھ سبھی ساری جگانی جوت تن جانوں،

کافی نمبر ۹۴

بن یار سانول ہو کو نہیں،
 پے او نہ آنت نہ این،
 نخل برتنی رلدی ہے کیوں،
 یار آنت ہمدم ہمیشیں،
 کیا نار کیا گلزار ہے،
 ادرا بدراں ادرا بہ ہیں،
 مذہب وجودی فرض ہے،
 دیدیم با چشم یقتیں،
 ڈنیہم ہجر سے مکل گئے،
 جانم بجاناں شوقریں،
 نہیں قال بیشک حال ہے،
 نازک مزاج و نازینیں،
 واہ عشق ڈڑی ڈات ہے،
 شد فرسخ دل عرش بریں،
 خلقت کوں جیندی گول ہے،
 سو گنڈ پیر فخر دیں،
 ہذا جنون العاشقین،
 ہذا جنون العاشقین،
 سدھ واسطوں بھلدی کیوں،
 ہذا جنون العاشقین،
 کیا یار، کیا غیار ہے،
 ہذا جنون العاشقین،
 بیوکل اجائی عرض ہے،
 ہذا جنون العاشقین،
 ویلے وصال دے آگے،
 ہذا جنون العاشقین،
 پیل اساطے نال ہے،
 ہذا جنون العاشقین،
 تھی رات سمجھ پر بھاشے،
 ہذا جنون العاشقین،
 ہر دم فریدے کول ہے،
 ہذا جنون العاشقین،

کافی نمبر ۹۵

بیٹھی رو رو عمر نبھایاں،
 واہ سانولہ ہی دھار کھل دی
 دیدیاں تیر پلا لون کاری
 عشوے عمرے ناز نہوے
 حسن ملاحوت شکل شہادت
 ہنجرٹوں جاری تیلے رترطے
 لوکاں لکھے اکھیں آیاں
 ہنجرٹیں سٹھڑیں ورواندیشے
 ویرطی سچھی بلرطی سٹھڑی،
 مفت ملامت سحت ندامت
 ویرطے یار فرید نہ آیم،

سجھے خوشیاں عشق و نبھایاں
 بے شک تیغ اجل دی
 پدکاں کرن لڑائیاں،
 نخر نوکاں ٹوکاں،
 ساریاں طرحیں سدھایاں
 پیلپاں اُپرٹیاں پچھڑیاں،
 ظالم برہوں چو نبھایاں!
 ڈکھڑے پھڑے آیم!
 ادھکیاں یاریاں لایاں
 شہر شکایت چایم،
 متک لکھیاں پایاں،

کافی نمبر ۹۶

ہرنگ راول دے کیتے،
 دل سنگ سانول دے سوا
 سونول لکھ سٹھڑیں سہاں
 سیک سکھ سبھوہی سچ کھنے
 روندی وتاں رڑدی وتاں
 ڈکھ رنج ویرطے ویرطے
 دشمن سجن ہرنگ ہسے،
 کیتو پینل واہ ویرٹے
 سوکھاں گرم سارا جہاں
 فرنج کیک لایو ویرٹے،

ڈکھڑے ڈتونی ڈھیروے،

درطی غماندی بھینتر ہے،

پر بھت جیل چٹ ڈینتر ہے

سب آس ہو گئی یاس ہے،

مونس نہیں کوئی یاس ہے

آس فرید ایں الیجا،

دارد گدا امسید با،

سُج بر پھراں سر پھر ڈھیاں،

سولاں ڈکھاندا ڈینتر ہے،

چارٹھیاں چرٹھاں لایاں لہاں

ہر دم اداس پر اس ہے،

ہے دل کہاں دلبر کہاں،

رحمے بحال بے نوا،

صد گوئے زالطاف سہتاں

کافی نمبر ۹

تتی رور وواٹ نہاراں،

جیں کارتھر سو سختی جھاگی،

جیندیں ڈیکھاں سانول ساگی،

یار بروچیل وسم سولڑا،

خان پنسلطاناں کر کلھڑا،

جیں ڈینہہ یاراساں تن بھڑے

ڈسدے سُرخئی دے رنگ بھڑے،

من من منتاں پیر مناواں

سڈ سڈ جو سی پھالاں پاواں

خواجے پیر دے ڈیاں چھنے،

کڈیں سانول موڑ بہاراں،

پھراں ڈھاگی دیس براگی

بھتیواں باغ بہاراں،

جیندے سنگے مانتریم تھلڑا

توں سنگ چانگے چاراں

ہندی روپ ڈکھائے پھلڑے

دگھریاں کجل دیاں دھاراں

ملاں کول تعویز بکھاواں،

کردی سو نتر ہزاراں،

ایھے ڈینہہ اتھائیں بھنے !

چیندیں سبھ دل کتیاں منے،
 بندھے نال نہ کر سیں مندڑا
 لٹک سہا میں صحن سو بندڑا
 چھوڑ فرید نہ یار دا دامن
 ڈوہاں جہانیاں ساڈا مان
 و سیم سدا گھر باراں،
 توڑیں کوجھا کمل گنڈا،
 پوں پوں توں جنڈواراں،
 جیں جی کیتا جڑ کر کامن،
 کینویں دلوں دساراں

کافی نمبر ۹۸

تتی نیہہ وے پندھارنگے نیں
 ڈنگے راہ اولٹے دلٹے وے
 ڈونگھے ڈونگر ادکھے لانگھے نیں
 بنانڈھٹے رہ جہلٹے وے

تمانی سمجھیں مہنت سہانگے نیں

رکھ طرح طریق توکل نوں،
 دل وصل وصال مہانگے نیں،

سے دھکڑے دھوٹے سول پہوں
 لکھ خسار آزار پھول پہوں

سبھ سہندے یارے لانگھے نیں

بن مارو اے تھل مارو ہے،
 ناں جھوکے ناں کوئی چارو ہے،

نہ بھیڈاں، بکریاں چانگے نیں،

سوخ بوسے ڈرے ڈرے بڑے
 رچھ راخس مہ دی گڑ بڑے،

کئی سمجھم نہ اصلوٹانگے نیں،

بہر بھنڈے تے روح پھرے ہن
 دل ڈکھدے تے ہاں گھرے ہن،

چم لیراں ماس وی گھانگے ہیں
 غم محنت دنی دل جوئی ہے، سر گھٹڑی موٹھے کوئی ہے
 گئے پوے بو پھنڑ لانگے نہیں،
 گھر باڑوں برہوں لعیڈر کیستا، کم کاروں فروزید کیستا،
 دل پر یم نگر ڈوں تانگھے نہیں،

کافی نمبر ۹۹

چند سو لائے وات نہیں	بڑی برہوں برات نہیں
کڈیں بڑیہ بڑکھانڈا سرتے	کڈیں غمانڈی رات نہیں،
تول تیلندی سمجھ سٹریڈی	جلدیں تھی پر بجات نہیں
روندی عمر و ہانڑی ساری	یار نہ پایم جھات نہیں،
پنل ہے مسجود و لیں دا،	دین ایمان دی بات نہیں،
اعدتے احمد فرق نہ کوئی	واحد ذات صفات نہیں،
حسن پرستی تے میخواری،	سادھی صوم صلوات نہیں،
فقر فنا دارہ ارٹانگا،	ہن لکھ لکھ آفات نہیں،
گھٹڑے سامتے ہار ہنجوں دے	مٹڑی عشق سونامت نہیں،
ساٹے سول فریدی شگت،	در دکشاے سات نہیں،

کافی نمبر ۱۰

جیں رزادول جی کھئی - !
 نہیں جاتا تھاں اینوں دی،
 جنہاں سدھ لکھی بے چون دی
 رل وسدے لوکاں نال ہن،
 ہرآن عرق خیال ہن،
 خود لوتن خودی لوتن ڈرہن،
 حق دے ہمیش حضور ہن،
 نہیں بلک بلک تھماں دے،
 ہن ذوق وجد تے حال دے
 سر ڈے لہن سردا لقا،
 ہو کر فنا پاؤن بقا،
 دینج و بھڑے دیس سہاگ دے
 پارھاں ہینے پھاگ دے،
 جیں من اندر پایا پیا،
 بھتی محو اشباقی تھیا،

تن کھے مشاہدہ رات دن،
 ناں بھنگ نہ معجون دی
 نت مست رے پتیں و تن،
 دراصل فارغ بال ہن۔
 شاعر غل سمہن شاغل اٹھن
 سرمست جسم طہور ہن۔
 اولیں وچوں بھولے کھنن،
 نہیں زال دے نہیں بال دے
 گم کر گماں یک سوئے ہن،
 گئے محض مرنوں سیر لکا!
 سو سو و نقصانوں کرن،
 سکھ روپا ترن بھاگ دے
 پاپین پڑھ سچیں ہن،
 دکھ پاپ سار اٹ گیا
 رہندا فرید فرید ہن،

کافی نمبر ۱۰

درکن بن اکھیاں ترس رہیاں
 نئے سول سہاں بیک سانگ سوا
 سکھ سڑ گئے خوشیاں را کھ تھیاں

جی جلد سینے اگ لگی،
 بٹھ سیجھ سٹری بھڑ تول تتی،
 گل کوچھے کانٹے خار چھین !
 کئی لہر لڑھی کئی روہ رلیئے،
 دن بیت گئے سندھ بسر گئی،
 ہے ناز نہیں اغراض منڈھوں
 بن یار فرید نہ عید بڑ ٹھم،
 دل بیکل منجڑوں ٹھک پیاں،
 گیاں سنگیاں سرتیاں سریاں،
 تھی چولی ساھوں سہنس دھیاں،
 کئی پھرے پوٹے برٹ لیاں،
 ساجن نے برائیاں جوڑ کیاں
 رکھ آس نہ تھی عم واس میاں،
 کھل کھیداں ساریاں سر گیاں

کافی نمبر ۱۰۲

دل عشق مچانی اگ سائیں،
 گھر گھر مل گئے ہو کے،
 ایں جگ تے اوں جگ سائیں
 دبر دور سدھانڑاں ساڑاں تول و ہانڑاں،
 جینواں کیندے لگ سائیں
 ہور نہیں کئی باقی ہے ایھا ذات صفاتی،
 ہاں دلدار واسگ سائیں،
 من مو بھاتن ٹونڈے، بنگ میلے سر بھونڈے،
 سول آدن کر وگ سائیں،
 بہوں روح حیاتی عنم ہے ہیلی سا بھتی،

درداں دی ہم تگ سائیں،
 حال فرید خوارے، دلڑی زار زارے،
 کیتیم حبر الگ سائیں،

کافی نمبر ۱۰۳

دل مدت محو خیال ہے
 اے خیال عین وصال ہے،
 اصل الاصول شہدۂ
 چہ شہود عین بعینہ،
 جو مکاں تھا بن گیا لامکاں
 شدہ اسم و رسم زمن وداں
 نہ عیان ہے نہ نہان ہے،
 نہ رہی اے جسم نہ جان ہے
 شدہ عکس و عکس ایں بنا
 باقی نہ ماند بجز انا،
 کڈیں شور دے سطوات ہن
 کئی قسم دے بکوات ہن،
 اٹھ گئی فرید ہوس منڈھوں
 کے کس ہو کس نا کس منڈھوں
 سر موتفاوت ناسہوں،
 تے کمال ہے نہ کہ ہے جنوں
 ہمہ سو بسو ہمہ کو بکو!
 نہیں فرصت اتنی کہ دم بھڑوں
 جو نشاں تھا ہو گیلے نشاں،
 اللہ اپنے آپ کو کیا کہوں،
 نہ بیان ہے نہ دھیان ہے،
 کہاں ڈوس ہوش سواس کوں
 کہ فنا بقا ہے بقا فنا،!
 کیتھ اتے لوتن کیتھ ہاں تے ہوں
 کڈیں زردے شطحات ہن،
 ستوں دے بتوں بتوں دے ستوں،
 نہ رہا ہئی وس ہک نخس منڈھوں
 چپ چاپ فسیل فسادتوں،

کافی نمبر ۱۰۴

ڈکھاں سولاں کتیم مک سائیں ہنتر موت بھلی بے شک سائیں،
پنسل پچ سدھایم دلدی خبر نہ آیم، !

رہیاں راہیں تک سائیں

گھولاں بھیرٹی گھل کول پودن تتی دے دل کول،
سوسو پورتنے جک سائیں،

آئے سحت کر وپ کشالے کون بندی دے ٹالے،
جو لکھیا متک سائیں،

ڈکھڑے دو ڈکھیندرے جان جگر ورج پیڈے،
سو چوڑھی لکھ جک سائیں

بھاگ سہاگ گیوسے، یار دیوں و سر یوسے،
پک سائیں ہم پک سائیں،

بجسر نریڈ اجاڑیم سوز اندرے ساڑیم،
دلڑی ہم چک مک سائیں

کافی نمبر ۱۰۵

ڈکھ ڈھیر سکاہ وا ویرے، ریریاں گھنٹریاں پیراں ہوں،
رت ر ہنجواں نیراں ورسن، نک سپرھتے سپرہاں ہوں،
جکھ جکھ کران دھایں ہوں، ڈکھ ڈکھ کٹھان آہیں ہوں،

دُکھ دُکھ اُٹھن بھائیں ہوں،
 سر بھونڈا اچڑیا خاک ہے،
 چوچک تھیا ہنڑ چاک ہے،
 سب لوک کردا لوک ہم،
 بٹی برہوں ڈاڈھی چوک ہم،
 بے پیر دل دیاں چالیاں،
 پتیم نہ پیتاں پالیاں،
 کھی میں نہیں ایہیں تولدی،
 دل پوڑدی دل رولدی،
 اک چک پیاں دھیراں ہوں،
 مونہہ دھوڑ سسینہ چاک ہے،
 مٹھی جھوک دل دیراں ہوں،
 لگی دل نیا رڑی نوک ہم،
 چٹی دردے تیراں ہوں،
 سمجھ ہن او پھٹیاں گالیاں،
 رو رو کرے رٹراں ہوں،
 پھرے لکھ فریدا ایہیں تولدی،
 مونہہ تھیاں سسیاں ہیراں ہوں،

کافی نمبر ۱۰۶

ڈکھڑے پکھڑے آسیم،!
 چاندڑیاں راتیں برہوں راتیں
 رت سا نوں تھوی مینہ برسائیں
 صدقے کیتا نال نہ نیتا،
 روزازل و وارث ساڈا
 دسریم سارا راج بانڈراں
 سکرٹے سوٹے خوش قبیلے،
 سینگیاں سرتیاں شہر سہاؤن
 خوشیاں بھاؤڑوں سیاں،
 ستیاں کھید تھر گیاں،
 دل بل دھانوں پیاں!
 پکڑ نہ کھیسڑا بتیاں
 توں ہن را کھن سائیاں،
 وسریاں سینگیاں ستیاں
 سٹ کر تیدڑی تھیاں،!
 میں دست بوٹے لیاں،

عشق فرید کوں خلعت ڈھڑی مونہہ سر بھسیر چھپیاں،

کافی نمبر ۱۰۷

ڈکھے ڈیہنہ فرقت دے نبھن، مٹھے نین روررت بھتون،
 ساٹھی پیل گیا دور ہے، سر درد ہتر کلور ہے،
 تن چور من رنجور ہے، شالا سبن کولے دین،
 ماہی مٹھل گیوں رول دے، واہ ڈھول تیدڑے پول دے
 ڈیکھاں پس کیندے کول دے، دل ڈھانڈھ درواں بھن!
 ولڑھی پتے سینہ جلے، بیڑا ڈکھے جندڑی نگلے،
 پدچم سسرے لوں لوں تلے، اکھیاں ڈکھن دیدیاں سکن،
 مونہس تے نا عنجوار ہے، چو گوٹھ سحت اجاڑے،
 پیل غماندی دھاڑے، مشکل نبھاواں رات دین،
 ڈکھڑے سوا کیکر رہوں، سنج برپھروں ڈکھڑے سہوں،
 چھہ رچھ گھنڑیں رخن سہوں، بانڈر بلائیں بھوت جن،
 سید فرید سہسی سہے، ماہی بکھے، راہی تھے،
 یادنج ملے یا رل موئے، نگے ہن ڈکھاں لوں ساتھ گھن،

کافی نمبر ۱۰۸

ڈکھے عشق دے ڈکھڑے گھاڑے نین، سر بھسیر اتر دڑے گائے نین،

میں جاتا سو نثر ہاں یار پیل،
 ہنر و لول پور پون پلسل،
 سنج سیجھ اتے گل خار تھے
 جند جو کھوں تار و تار تھے،
 برابر ہوں بری بیادوی ہے،
 ڈھولے باجھ نہ ہر گواکاری ہے
 بدوں باندربوز ادائیں ہن
 تھل مارا دکھیاں جائیں ہن،
 بھڑ والی والیاں بول تے،
 پیریں چھٹن ہزار بول تے،
 آئی روباں جیلاں چال میری
 رچھ راجس رکھ دے بھال میری
 رہی کول نہ ویسی کچھ ڈوں دل
 اکھیں نیر، ہنجوں فرٹاٹے نہیں،
 دھیاں ہار جیلاں مار تھے،
 مٹھی دلڑی کرم گکھائے نہیں،
 ڈکھ پیرتے نالہ زاری ہے،
 کوڑے شربت گھوٹے چاٹے نہیں
 گد گینڈے گرگ بلائیں ہن
 سرٹاٹے سخت چکائے نہیں،
 آئے پیش تے سول تے
 ہکایت تے بیابھائے نہیں،
 ممیں ڈینٹیرس لہن سنبھال میری
 ڈینہہ رات فرید گپائے نہیں

کافی نمبر ۱۰۹

ڈھولنڈ تیدھی سیک ڈھیر ہم،
 کھپ کھپ کراں آہیں ہوں،
 کھسی دل مہیندے چاک ہے،
 تین چور سیدنہ چاک ہے،
 لگا سوت ڈکھڑا روگ ہے،
 مانگھاں گھنڈیاں چاہیں ہوں
 تپ تپ اکھن بھاپیں ہوں،
 جیڑا سدا عنسناک ہے،
 سر وھوڑ مونہہ پاپیں ہوں،
 بے پیر دل نوں جوگ ہے،

نتی پئی بھوگیندی بھوگ ہے، رور و کرے دھا نہیں ہوں،
 ماہی پُسنل دلڑی لٹی، دل لٹ کے تھیا راہی پوٹھی،
 دل رُل تھکی پھر پھر ٹھی، بوٹے لیاں، کا نہیں ہوں،
 جڈاں دل نون تیدھی چاہتھی، سٹ سیج تھلے راہ تھئی،
 سنج برکھی بے واہ تھئی، چھڈ آسے واپس ہوں،
 گزری نسرید آخر عمر، آئی نہ دلبر دی خبر،
 دھونڈاں جنگل جھس برجر، تک تک رہاں راہیں ہوں،

کافی نمبر ۱۱۰

ڈینہاں راتیں سنجھ صباہیں کنٹریں کاں بجاوم بین !
 قدسی بنی انہد از لوں رانجھن پھوک سنٹر انوم فضلوں
 رکھ رکھ وحدت دی آئیں
 ایشیت دی گئی عدت عوز تھی سب حنفی ملت
 سین بلال دا بیشک شین
 جو ہے مرد محقق موقن، اوسدا تھیا شیطان بھی مومن،
 مل نخل کل و تیم دین،
 دلڑی غیروں دیروں خالی، صدر صدور ولایت والی،
 راسخ مالک ملک لہتین،
 میناقوں تاروز حشر دے جوڈ و جوڈ نثار فقر دے،

دولت صحبت فخر الدین،
 ظلم جہالت تھیوم پر سے، کیتے عدل عدالت دیرے،
 آئی تمکین تے گئی تلوین،
 بھٹ گھٹ اے تلبیس ابلسی، اے دل سکھ تدریس اریسی،
 تھی وارث فاران تے سین،
 سو سو حمد تے لکھ شکر لے مار فدیہ دھو سے خانے،
 گئی تشویش تے آئی تکین

کافی نمبر ۱۱۱

ڈینہہ رات ڈکھا نوح چالان
 یار پیل گیا کیچ شہر ڈوں
 سویا ہی کیوں آکر گھر ڈوں،
 ڈیون ڈوٹے سول سپیاں،
 سنج برسائے صحن حویلیاں،
 پیت پریندی رز سوالی
 سٹ کرویر زٹ بھینٹرس مائی
 یار نہ پاواں پی کر لاناں
 پٹ پٹ رورو بار اٹھاناں
 لکڑھی بڑ کر پوٹ اندر دتج
 گیاں خوشیاں میٹھی غم پالاں
 تھی راہی رہی تھی تھل برڈوں
 جکھ جکھ عمر اں گالاں،
 بڑینیت پھڑیاں تے دلیلیاں
 سر ساراں جی جالاں،
 دسرے خویش قبیلے بھائی
 سانول تینوں بھالاں
 سو ہے سمجھ نوں بھا بھر کاناں
 دینٹر کراں روہ ڈالاں،
 ایم ڈرٹے ظلم مہر دتج،

چھڈ کر کلہری رہہ ڈرنگوتج ہوت نہ لہم سنبھالاں ،
 یار فرید نہ لہندراساں سہندی ساٹے سول ہزاراں ،
 رت رو رو کرات گزاراں ڈکھ ڈکھیں ڈینہر ڈھالاں ،

کافی نمبر ۱۱۲

رت رو سراپہ رنگا نڈیاں بسے برہمن سکندر سہا نڈیاں
 سبھ سینکیاں سرتیاں بھاگ لداھا سرگودھے کنتھ سہاگ لداھا
 میں مٹھری مفت ڈھاگ لداھا ڈکھے ڈکھڑے بار اٹھانڈیاں
 کہیں سرخی کجلہ دھا رکھئے کہیں چوڑا ہار سنگار مٹھئے
 کہیں نوریں دا ٹھکار مٹھئے میں کچڑے سانگ سا نڈیاں
 ہکو جیڈیاں بنیر لول چھکے سہجوں سبھ نہالی تول چھکے
 میں مولیٰ نون کو جھاسول چھکے مونہہ پلڑ گھر گھر پانڈیاں
 سونڑھاں یار فرید نہ بھانڈیاں سربہ سبھ سنجیس اک لاونڈیاں
 تڑ پھانڈی رات نہ بھانڈیاں رد بولھن پانڈی پانڈیاں

کافی نمبر ۱۱۳

رت رندیں عمر نبھیاں ایھو داغ برودتج نیاں ،
 لگا تیر جگر دتج کاری بھیا خون اکیس تول جاری ،
 میں مٹھری ڈکھڑیں ماری ہے کیڈے سانگ جلیساں ،

اکتھ رہنٹرنہ ڈنڈیاں پٹراں،
 ڈینہہ رات ڈکھانڈیاں بھٹراں
 سٹرسٹریس دی گئی ہندی،
 تہی قسمت رو دھے ڈنڈی،
 کھل کھڈے وقت دہانٹریں
 بھن ہارھیلاں گانٹریں
 ہڈ جالے تتریں آہیں،!
 میں ویساں یارے راہیں
 تھے نیر، سنجوں نمک سپٹریاں
 ہنٹرموت وانک و سیاں،
 تھنی کڈے سپھ پھلینڈی،
 میں مٹھری کپڑے ویساں
 بٹھ پھلون تول دہانٹریں،
 بھن چوڑا اگ وچ لیاں
 تن گالے مٹھڑیں ساہیں،
 وہ نچ کیر فرید منٹریاں،

کافی نمبر ۱۱۲

روندی سنج صباہیں،

پنل آوم آگل لاوم،
 یار بروچل پھیر نہ آیا،
 مارڈھل دے ڈکھڑے پندے
 پاجھ مٹھل دے پاجھ نہ کافی
 روز ازل دی این جگ اون جگ
 ساڑاں ہویر، زیور، ترپور،
 کچی بیچی دے ہتھ ویچی،
 عمر دہانٹریں کانگ اڈینڈیں
 پوم و تبول دعائیں،!
 اچڑیاں جھوکاں جاہیں،
 سہنس ہزار بلائیں،
 سبھم نہ ہرگز راہیں،
 میں بانڈی توں سائیں،
 بدیناں بنیسر ہاہیں!
 جندڑی سترے پاہیں،
 تھکڑی تک تک راہیں،

کر کر یاد سجن سے رلٹے
 ڈھولتے کارنٹر جادو ٹرلا یاں
 انگن فریڈ سے آ ایللا،
 نکلن لکھ لکھ آریں،
 لکڑیاں دل نوں چا پیں،
 لڑکر ناز ادا پیں،

کافی نمبر ۱۱۵

روہی لکڑی سے سانوٹریں
 کھڑیاں کھنڈر زنگیلریاں،
 سائے سنگن سہاگرٹے،
 بدلے گوٹے سے سانوٹے
 کر دھدکائے گا برٹاں،
 مارو دایاں کھا رٹے،
 کارنٹر مٹھڑے یاروے،
 سختیاں سول سٹراپرٹے،
 شالا بھٹڑیں ریخڑیں،
 سچنٹ سنجیں دا کوئی نہیں،
 ڈوٹے ڈوہ ڈڑا پرٹے،
 اوٹھی اوٹھی بندڑوں روندڑی
 سنڈ سنڈ ہس ہس سینگیاں
 بڑے بڑے سلا پرٹے،
 تڑت دلا ہوت ہاراں،
 رم جھم بارش باراں
 یارلم آ، یاراں،
 دتج برسات یاں دھاڑاں
 گاؤن برہوں دیاں واراں،
 سورنچڑے کھلڑے باراں،
 گل گلزار بہاراں،
 سہندی ساریاں ماراں،
 توں سنگ ڈاگاں چاراں،
 دشمن سہنس ہزاراں،
 گلڑے کرن پچاراں،
 سے سے سفنے گارھاں
 اٹا کرن دیار ماں،
 ٹو بھے تار متاراں،

چھیرن چھیر و چھانگڑاں ، نازو کرن تواراں ، !
 مکھوادھ سوار ڈو، رو رو واٹ نہاراں،
 ڈسدا یار پرو بھرا ! ہٹھی کانگ اڈاراں،
 لکڑے ٹے ڈھانڈے کنڑ منٹر مینہ پھنگاراں،
 طرفاں مرھاں پھوگرے لائٹریں لائیاں کھاراں
 پورب ہیلان بھانوڑیاں ٹھڈڑیاں مینگہ ملہاراں
 کوٹل اغن پیپرے سٹے درووں کدھن پکاراں
 سوہنٹراں عربی سالورا، آہوساڈیاں ساراں
 تیدے باجھ فرید نوں، ڈکھڑے، تارو تاراں،

کافی نمبر ۱۱۶

ساری عمر گزاریم گڈ سائیں ہنٹڑ ہوت پیل گیوم لڈ سائیں
 ناکل یار سجن دی نارہ گئی جوہ جستن دی
 نہ ترے تا ڈے مڈ سائیں
 تھل مار دیاں پٹیاں، ڈونگر اوکھیاں گھٹیاں،
 اپڑم توڑ نہ سڈ سائیں !
 سخت اویرے پنڈے، ! رڑے رچھتے گینڈے
 اٹھ گئی اس تے تڈ سائیں
 باندر راخس گھائے، کھڑ بن کھوب گپائے،

قدم قدمتے کھڑے سائیں،
 دردِ فترید ستائے، اک لافے بھین کھاوے،
 پٹ پٹ ماس تے ہڈ سائیں،

کافی نمبر ۱۱

سائونٹر مینگھ ملہاراں،
 منجڑوں ہاراں واٹ نہاراں
 توں بن کچ شہر دا والی،
 سچڑیاں رائیں پاواں فالان
 روزا زل دیاں لدھیم لاداں،
 سچڑیاں ٹہڑیاں دلڑھی موہی
 نلک ملہیر و سائیم موئے
 مچل پترانگ ڈیجین ندیاں
 پیدیاں، پیدیاں، تیاں پینگھاں،
 سرخ کرینہ تے پچڑیاں لوتیاں
 جوہ پیر جوہ پیر گھنکناں،
 گائیں، بکریاں بھیدیاں چلنکے،
 ترس پودی پنل آمور مہاراں،
 بیٹھی کانگ اڈاراں،
 اوکھی عمر گزاراں،
 ڈیہاں ڈھلے ماراں
 ہنٹڑ کیوں کر دیں عساراں،
 دسرے شہر بزاراں،
 تھیاں چوگوٹھ بہاراں،
 رم جھم لاسوں تاراں،
 مچلی سہنس ہزاراں،
 ساویاں لائیاں کھاراں،
 سہندیاں گھنڈ تواراں،
 چرے جوڑ قطاراں!

یار فترید ملم دل بھاندا،
 میلے ویس اتاراں،

کافی نمبر ۱۱۸

سچتر توں بن نہ تھیاں میں
 گی سولاں اندر سٹر گل
 سستی سوہنی اتے مو مل،
 نتوت ٹیک ڈھلائے
 جے آئے ناں تاں کھکھوئے،
 نہ سڈریندے نہ آندے
 تتا جیونر نہ بھانڈے،
 کئی ڈکھڑے توں بیج گیاں
 کئی سبک سانگ بیج گیاں
 نسرید آیا نہ ماہی دل
 پایو دکھ ڈرڑ بھسا ہی گل،
 گھڑی کیا پیل نہ بییاں میں،
 سبھو مشکل تھیوے حل،
 اٹھاں دتھ پی گنٹریاں میں،
 کرے دے تے نہ آفے
 ناہ دل سستی بییاں میں،
 ڈینہر ڈینہر روح مانڈے،
 ہلاہل جھول پیساں میں،
 کئی وردنال روح بیج گیاں
 کراں کیں نال ریساں میں
 بڈنی سولاں نہ ساہی دل،
 اچھو آج کل ہریساں میں،

کافی نمبر ۱۱۹

سکہ ریت ریش منصور می نوں
 جو کوئی عشق مد سے آیا،
 بیشک عارف ہو کر پایا،
 جو کوئی چاہے علم حقائق،
 تھیوے اپنے آپ واثائق،
 ہنتر ٹھپ رکھ کنز قدیمی نوں،
 فقہ اصول و افکار اٹھایا،
 رمز حقیقت پوری نوں،
 راز لدنی کشف و تائق،
 سٹ نزدیک دُری نوں !

ہمراوستے بھیدنیائے
 ہر ہر شے و تر ح کرن نڈکے
 بید انوکھے پنٹھ ادیرٹے
 سورنہ کوئی آپ نہیٹے،
 لطف ازل دا ویلا آیا
 طبع سلیم فرید دی پایا
 جانن ن و حدتے دنجائے
 اصل تجلی طوری نوں،
 دیرٹھے دسدے کھن پھیرٹے
 اپنی رانی پوری، نوں،
 فخر جہاں گورگیان سنایا،
 فہم نغات طیوری نوں،

کافی نمبر ۱۲۔

سُٹریں ہوت سدھانٹریں
 گئے کر ہوں قطاری برڈو
 کزور اذور دھنگانٹریں
 تھی کھڑی تے بند رانی،
 مونہہ بسراہین گمانٹریں،
 بھٹبے درواں دی یاری،
 نت جھردی جھور جھرانٹریں،
 آپے یاری لایس،
 سمجھ رہ گئے حال پرائنٹریں
 بڑے دیرن بڑڑ بڑوڑاپے،
 موئیں جیندیں کھڑے مانٹریں
 ناپیں ہک تل ترس جتن میں،
 تھی پاندھی کچ شہر ڈو،
 خوش دکھڑے دیس وطن میں
 سویا ہی مونجھ مونجھالی،
 ہوش سر میں سرت رتن میں
 میں مٹھڑی لاکر ہاری،
 رہندی دروازہ محن میں
 دل دیندیں نہ مکلایس،
 دل دی دل میں من دی میں،
 رکھ آس ملنٹردی آپے،
 نینس پوری گور کھن میں،

گئے جو بھن جوش بہاری،
تھے کج مساک نما نٹریں،
ٹھگ باز پہوں دل کالے،
گر کوڑ نریب اگھا نٹریں،
صہہ سینگیاں ملک امن و ترح
کہ پھٹھم جاٹکا نٹریں،
تھیاں خوشیاں آسے پاسے،
کیا حسن جمال سے مانٹریں،
اے عمر نے ناز نہورے،
ہن ڈارٹھے سحت سیا نٹریں
لاہنہ نہ نرید نہ پھر ساں،
اوہ چانٹریں خواہ نہ چانٹریں،
گئی ہار سنگار دی داری،
والی ڈٹڑی سو ہم نہ کن میں،
سے تیچ کرن لکھ چاے،
ڈسدے پورب دسن دکھن میں
میں چھوری بیت سزن و ترح
سوز بدن میں دودھن میں
گئے و سر مزا خاں ہاسے،
بڈھڑی تھیم نریے سن میں
اے خوشیاں زوے توے
ہر سلم تے ہر بر فن میں،
ایٹھو گھیر کلرٹا گھر ساں،
رہوں ہر دم ہرٹے ن میں

کافی نمبر ۱۲۱

سو نٹریاں مزاں تیریاں بھانڈیاں
چتھاں جاو دتہر قیامت
اے دوقوس تے مڑیاں کیر،
چر دھن شکار نہ مڑیاں ہرگز،
چاپیں نازیاں لنوں کہندیں،
سانوں گھڑی چٹک لانو دیاں،
پوشس جو اس بھلا نودیاں
ظلمیں چوٹ چلا نودیاں،
زناں صید پھہا نودیاں!
حکیمیں برہوں بچھا نودیاں

تیغیاں تیز نگاہ دیاں ہر دم، لال لہو و ترخ وھا نردیاں،
عشق نسرید کئی گھر گالے سہنس پیاں ترطیچھا نردیاں،

کافی نمبر ۱۲۲

سدینہ محض لویاں درٹھی دھیاں دھیاں

روریاں اکھیاں سنچیاں، چولی چنڑھی لیراں، کھلداں سینکیاں ستاں،
عشق بڑاں بوڑھراں، لوں لوں لکھ لکھ پیراں، وس سولیں دپتاں،
دواندیں سو بگڑتھ، اکھیاں نیر دہیراں! منہ ہر بھسٹھ چھیاں،
نیر ڈیر، سیم سوت نہیریم، چنڑھی بھرے تیراں، او خوشیاں کن گیاں،
کھر کھماون کو اللون، کوریاں ڈیوم دھیراں، چھڈے سائول بتاں،
پرہوں بھوالی دیکھ فریدا، سے سٹیاں لکھ میراں، رلیاں بوٹے لیاں،

کافی نمبر ۱۲۳

عشق ادرٹھی چال بھلا یارے، یاریاں لائونٹھ سیر منگدیاں،
زلفاں دل نوں پاون چالی، اکھیاں کر دیاں مست موالی،
نازنگا ہاں و نال بھلا یارے، پرہوں پھیندیاں نہیں سنگدیاں،
چشماں تہری رماں دیری، اکھیاں ظالم دید لیٹھی!،
ڈیون چندری گال بھلا یارے، سیروں بہادر ہن جنگدیاں،
نازک چالیں یار سجن دیاں!، مرنیاں گالھیں من موہن دیاں،

کرنِ دلین پامال بھلا یارو
 چاہری طرزِ ڈکھاوین اکیاں ،
 گھنڈیاں جی جنجال بھلا یارو
 عشقِ زریہ کشلے گھلے ،
 ہر ہر آن کھڑیاں تنگدیاں
 زلفاں تیل پھیل دیاں گھیاں
 زدرے رگ رگ نوں بگدیاں
 اس امید تیلے بھلے ،
 گورادہم خیال بھلا یارو
 ڈٹھڑیاں میاں دل تنگدیاں ،

کافی نمبر ۱۲۴

عشقِ بھلائیوں کُل طاعاتاں ،

اے گھر میرا شکہ مندر ،
 جتھ بحرِ محیطِ وا بندر ،
 آئی حال مقامِ دی داری
 گئی زہدِ عبادت ساری ،
 معسورِ خنئی سے اندر ،
 اتھ ہر جنسوں ملن سوناں ،
 تھئی رفعِ مجتبِ یکباری ،
 حج زکواتاں ، صوم سلواتاں ،
 سب سہری تسلی رُرحی ،
 کیتیاں جسمِ عجب پر بھاتاں
 خوشِ مطربِ تان ترانہ !
 دسریاں ڈرلے چار کتیاں
 طیفوری تے منصورِی ،
 ہر جا امین تے میقاتاں ،
 ہن وحدتِ بیاں آیاتاں !
 لے و جدانی شطحاتاں

کر طمس، دلیں سطواتاں،
 کل اٹھ گئے فتن زلازل،
 دل ہک پاسے ہفتی نشاغل،
 تھے بھاگ فرید بھلیسے،
 آکان دواکے میسرے
 کردا ظاہرے کلماتاں،
 بھج پیے اغلال سلاسل
 بٹھ درکاتاں تے درجاتاں،
 دل دلبر لائے دیسے،
 بنسی چور سنڑا یاں گھاتاں

کافی نمبر ۱۲۵

گذریا دقت گنھا ڈنڑو ڈنڑیاں
 ردگ، روپ کشالے ہر دم
 سر مرپا ونڑ سسرخی لادنڑ
 سہجورا پھلون سہرے پارنڑ
 تن من چھڑی ساگر، غماندی
 دلڑی سولیں کیتی ماندی،
 ہنڑ کلنڑ کچھ یاد نہ آدے،
 جنڈ جکھ جکھ لکھ رنج اٹھارے،
 پیت، پیل دی رگ رگ گھیریم
 جھور جھرا نڑ میں ہر ہر ڈر ڈریم
 بار سہرید نہ آیم ویرٹھے،
 سو نڑ میں کیتے سوخت بھیرٹے،
 دسریا ہار سنڈگار آساہاں
 در دوں نالہ زار آساہاں،
 بنیسر لوبل تے مانجھ نیر انونڑ،
 سب کچھ کھتیا بیکار آساہاں،
 جان جگر دتج چوک ٹکھانڈی
 سینے سوسو خارا آساہاں،
 رندیں کھپدیں عمر بھلاکے
 ڈکھڑے تار دتار آساہاں،
 یارا غیار کنوں مونہہ پھیریم،
 چھٹ گیا کل کم کار آساہاں،
 ٹوکاں کرے کھڑے بھیرٹے
 دل تتی تھی دار آساہاں،

کافی نمبر ۱۲۶

کلہری رول پھیرگیوں ، یار دلا ہنٹریں ہنٹریں اگاں ،
 روہ جیلٹے ادکھڑے ، ڈکھڑے تھلٹے جھاگیاں ،
 قدم قدم تے ٹھے پوواں ، دلڑی بگڑیاں لاگاں ،
 روہی ڈکھڑی گھاتھے ، مٹریں بگڑیاں جاگاں ،
 گائیں سپہن سڑائیاں ، سسے سچرن کر اگاں !
 سڈھڑی ڈکھڑے گھاٹھے ، روہی ملٹے بھاگاں ،
 لائٹریں پھوگ پھلا ریے ، زل مل چاروں ڈاگاں ،
 ڈیہاں ڈوٹے ڈوٹا پڑے ، ریتیں رندیں جاگاں ،
 سینگیاں سرتیاں مل بلا ! سڑخیاں کھل مساکاں ،
 مینے رئیس سہا نو دے ، پھپھری کند سہاگاں ،
 دردف سڑید اجاڑیا ، ڈکھڑے ڈوٹے جاگاں ،

کافی نمبر ۱۲۷

گورھیاں اکھیاں سدا متراپیاں ، رتہ پنونٹڑ کانٹرا ابا ملیاں ،
 تن من بھنھنھ قید کر سیدیاں ، دگ دگ وگ دگ تیج ارنیدیاں ،
 ایجے زلفاں دلڑی کایاں ،
 جان جگر تیج پارن دامان ، عشوے عننے ناز خرامان ،
 واہ نازک رتیاں چایاں ،

کون نہ ٹائے موہن ملے، بیسیر لول آتے کھلے،
 کیا پھلوکے کیا دایاں،
 ساڑم و لڑی ڈکھڑی کھڑی جڈی ہٹڑی مکھڑی لٹڑی،
 بیاں اکھیاں دروں آلیاں
 گھوڑے کوپے شہر بازاراں موہن فریدوں اچڑیاں باراں،
 رڈتیاں پرہوں ملک نکالیاں،

کافی نمبر ۱۲۸

کون کرم زورار تیغ پرہوں دی کھیاں کھیاں
 آہندین بجا من موہیس،
 راول جوگی لٹیاں لٹیاں،
 راز حقیقی فاش ڈکھوڑے
 علم و عمل توں چھٹیاں چھٹیاں
 عشق نہیں ہے نار غضب دی
 دھا نہہ کرندی ہٹیاں ہٹیاں،
 کلہڑی چھڈ کے کج سدھاریوں
 اکھیں کلندی اکھیاں اکھیاں
 جام زہرے ظلم تہر دے
 دروہ پلیندا کھیاں کھیاں،
 عشق فرید نہیں اچکل وا،
 روز ازل دی مٹھیاں مٹھیاں

کافی نمبر ۱۲۹

گھلے طعشق و گھلے طجاتے تیں
 کھوٹا نہہ انوکھا دیری ہے،
 تاں بھی چم بر اکھیاں چاتے تیں،
 موہنہ دھوڑ مٹی سر کیری ہے،

دکھاں سولاں داہری گھیری ہے
 سچی رات سچیں تڑپھانڈی ہے
 ڈکھی ڈسک ٹسک کر لاندی ہے
 میرا ہی وہ وہ واہ میری!
 سنج واہ ہے تکیہ گاہ میری،
 لگی تانگ پیل دی سانگ جڈاں،
 اللہ تھیم وصل داسانگ کڈاں،
 ناں باجھ ہے باجھ خواری دے
 ڈکھے گڈرن ڈینہہ آزاری دے
 گل زلف پیل دا تیج پیوم!
 سٹ سچہ فرید بعد تھیوم،
 پلوں سول کھترے پلتے میں،
 تی توں ستیں اگ لاندی ہے
 بے برہوں د ساہ منجالتے،
 ہے ہو ہو عزت جاہ میری،
 پانی پیت توں ایھا براتے میں،
 بھناں پوڑا اہڑی مانگ تڈاں،
 رہے مارٹے گھنٹن لالا میں
 ایھے حال تداڑی یاری دے
 منجھے من کلڑے لاتے میں،
 ہتھ ہوت دے دلڑی و تیج ہتم
 دیساں کیج نہ رہساں چلتے میں

کافی نمبر ۱۳

ماہی باجھ کھلیساں،
 ماہی جھوک لڈالی ویندا،
 ترس نہ آئے ہک تل تینوں،
 دیرھا کھاکے انجن نہ بھاسے
 شرم نہ جائیم بھرم گنوا ایم،
 عشق فرید بہوں دکھ ڈسیم،
 دلدار بغیر اوتیاں
 سانگ بھرے رتیاں
 سوت عماں رتہ گلیاں
 اگ سراق دی جلیاں،
 رلدی کوچے بھلیاں،
 آج کل مونی بھلیاں،

کافی نمبر ۱۳۱

آہل ماہی مانند ہی ہاں ،
 عشقِ ادریس دشمنِ دیرٹھے ،
 امری بجز بڑا لارم بھیرٹھے
 کھیرٹھے بھیرٹھے سحنت ستاون
 سینڈیاں سرتیاں تہمت لاون
 سچھ ستریندی لیتے لیندی
 تول تلیندی چوڑ جلیندی ،
 بڈکھڑے پاواں نہہنہ نبھاواں
 پتدی کھپدی وقت دینچاراں
 مولے بھوکاں پھیر و سبسی ،
 ارفریڈا انگنٹ پوں پیسی ،
 بے دس برہڑھی بانڈی ہاں
 سس ننانٹراں کرم بھیرٹھے
 بابل دیر نہ بھانڈی ہاں ،
 یڑٹھے دس دے مارنٹراون ،
 کھڑی پی کولانڈی ہاں ،
 گلنے گھنٹریں پھل نہ پیندی ،
 روندی تے علم کھانڈی ہاں
 توں بن کیوں کوک سترانواں ،
 دل دل جھوکاں جانڈی ہاں
 سارا رنگ اندر و اویسی ،
 ڈیسیم ہا نہہ سرائندیاں ،

کافی نمبر ۱۳۲

میڈا عشق دی تہس میڈا یاری تہس
 میڈا بسم دی تہس میڈا روح دی تہس
 میڈا کعبہ تہس بلہ مسجد منبر ،
 میڈے فرس فریضے زکواتاں
 میڈی ازہد و اوت ، طاوت تقوی
 میڈا دین دی تہس ایمان ہی تہس
 میڈا قلب دی تہس اجند جان ہی تہس
 مصحف تہس قرآن دی تہس ،
 صوم صلوات اذان ہی تہس ،
 علم دی تہس عزان ہی تہس ،

میڈا ذوق وی توں جدان وی توں
 من موہن جانان وی توں !
 شیخ حقائق دان وی توں،
 میڈا سنجیہ مانٹرتے ترانٹر وی توں
 میڈا شرم وی توں میڈا نشان وی توں
 میڈا درد وی توں درمان وی توں
 میڈے سوالاں داسامان وی توں
 میڈا بخت تے نام نشان وی توں
 سمجھنٹے جانٹر سنجانٹر وی توں
 سنجواں سے طوفان وی توں
 میڈے ناز نہوسے تان وی توں
 میڈی سرنجی پیراپان وی توں،
 میڈا گریہ آہ و نغان وی توں،
 میڈا ظاہر تے پہان وی توں،
 میڈا بحر وی توں اوزان وی توں،
 ایوم وی توں آلان وی توں !
 میڈی بارش تے باران وی توں،
 میڈی روپی تے بتان وی توں
 سرکار وی توں سلطان وی توں،

میڈا ذکر وی توں میڈا فکر وی توں
 میڈا سوالاں مٹھرا شام سلونٹراں
 میڈا مرشد باوی پیر طریقت
 میڈی اس امید تے کھٹیا وٹیا !
 میڈا دھرم وی توں میڈا بھرم وی توں
 میڈا ڈکھ سکھ روٹھ کھنٹھ وی توں،
 میڈا خوشیاں داسباب وی توں
 میڈا احسن تے چھاگ سہاگ وی توں
 میڈا ڈیکھنٹھ بھالنٹھ چاچنٹھ جوچنٹھ
 میڈے کھٹے ساہ تے موچھ منجھیا
 میڈے تلک تلوے سیندھاں مانجھا
 میڈی ہندی کجل مساک وی توں
 میڈی وسخت جوش جنون وی توں
 میڈا اول اسخر، اندر پاہر،
 میڈا شعر عرض قوافی توں !
 میڈا فراتے دیروز وی توں
 میڈا بادل برکھا کھڑیاں گاجاں
 میڈا ملک پھیرتے مارو تھلڑا،
 جے یار فرید و تببول کرے

تو کہتے، کمتر، احتسارونی لاشے لامکان دی توں!

کافی نمبر ۱۳۳

میدیا یاز گیا پر دینوں و میاں،
 ساڑاں سیندھتے مانگھ اجاڑاں
 بٹھ کجلا بٹھ سُرخیاں ہندیان،
 بچڑی رات کراں فریاداں،
 ککڑے کندڑے فریش دچھا کر،
 نمک پھیر نہ دھڑم ہے ہے،
 بھینٹریں دیر تھئے سبھ دیزی،
 باجھوں یار سردید ہمیشہ،
 گلانے گھنٹریں کیویں پیاواں ٹھی پیاں
 پوڈی نوں اک لاواں ٹھی لاواں،
 سولیں سناہنگ نہاواں ٹھی نہاواں
 ڈیہاں ونیٹرو لاواں ٹھی لاواں
 ڈکھ دی سبھ سہاواں ٹھی سہاواں
 روڑ سیندھ ڈو آواں ٹھی آواں
 امری مول نہاواں ٹھی بھاراں
 رت روں عم کھاواں ٹھی کھاواں

کافی نمبر ۱۳۴

ناصح ناہی ناہتی مانع
 گنت کنزا عشق گواہی،
 عشق اَساڈا دین ایمان،
 پہلوں حب خور ذات کونہی
 جیں سناکے تھیا جمل جہان،
 عشق ہے ہادی پریم نگر وا،
 عشق ہے سہیراہ فقر وا،
 عشقوں حائل ہے عرفان،
 مال عیال دی بھگت یاری
 دنیا عقیبتوں تھی عاری،

بے سامانی ہے سامان
 مذہب مشرب لاندہرب دا لب ہے سارن طارثا عرب دا
 شاہد درس حدیث قرآن
 مکہ خلت، سنط بغردی عدت ابن العربی دی رکھ ملت،
 آکھم سو نطرہیں محرز جہان
 غافل، شانغل، ناسی، ذاکر صاریح، طاریح، مومن، کافر،
 سب ہے نور قدیم و اشان
 اعدا رہی ہے احمد او ہے نیم سے ادلے دلڑی مہ ہے
 دھیان فرید رکھیں ہر آن

کافی نمبر ۱۳۵

یہ نمبر لایم کارن سکھ سے میاں پئے پڑے پڑے ڈکھ سے میاں
 نہ خواہش دینا دولت دی نہ شاہی شوکت صولت دی،
 ہے ہک دیدار دی بکھ سے میاں
 ناں قاصد ناں پیغام آیا ناں خشک جواب سلام آیا
 گئی گزر عمر جکھ جکھ سے میاں
 وٹح دلڑی درد اندہ بھری پی رڈری وٹکے چنڑک فری
 نت سٹرم تتی دکھ دکھ و میاں
 کہیں خبر ڈساں میں ڈھالا دی، دل سٹرمی سٹرمی منڈھالا دی،

تھولے گالھوں ویندی ڈکھ و میاں
 بیوں عشق جے ملک و میرا ساں پوشاک ہے سو سٹھ لیرا ساں،
 ہے بستر گھڑی نکھوے میاں،
 اچھو کھٹیا علم ہنر دل ہے کیوں و سب نقش بد بھڑول ہے،
 سو سٹھ صیخ خان پنل دانگھ و میاں
 ہے چھوٹیں لادی دل گھڑی بھڑول ناز برو چل و سٹھ مٹھری
 اجاں بڑے نہا س نکھ و میاں،
 نفل ماروے و ترح رول گیا آیا سحت بڑکھاں ووات جیا
 تلے ریت تہی اتوں نکھ و میاں
 جیں بڑی بھڑول توں یار رھن پٹ روکٹ کٹ پٹ مٹھن
 ماری ہک سیے گک گھ و میاں

کافی نمبر ۱۳۶

و ترح رہی وے رہندیاں، نازک ناز و چٹیاں، !
 راتیں کرن شکار و لیندے، ڈینہاں و لوٹن میاں،
 گھڑے تیر چلا و ن کاری سے سے دلڑیاں پھٹیاں
 کر کرد و منداں کوں زخمی، ہے ہے بدھن نہ پٹیاں،
 چھیرن بھیدیاں بکریاں گاپیں، بیسے گائے کٹیاں، !
 کئی مسکین مسافر پھاتھے، چوڑ کیتونے ٹڑیاں، !

دھوئیں دارِ فقیر تھیوتے
 برہوں پیاں گل گٹیاں،
 مونجھ نرید مزید ہمیشہ
 اچکل خوشیاں گھٹیاں

کافی نمبر ۱۳۷

ولسوں سنجہ صبا حیں
 پکھٹی پر دیسی لبتے سرے،
 نک بیکانہ ویس پرایا
 نہ کوئی سا پھٹی نہ کوئی شکتی
 قسمت ملنگے ڈٹھمے دھرتی
 حسن نگر ڈوں کھیوم روانہ
 منگاں دعائیں اللہ سائیں
 عشق فرید ہوں ڈکھ ڈرتے
 خالی رہسن جاتیں،
 ڈو ڈہنہ دے خلتائیں
 کو جھیاں کوڑ بنائیں
 کینوں درد سنائیں،
 آندا کون اختائیں
 یارب تو پچھائیں،
 وچھڑیا ڈھول ملائیں
 پچھیاں برہوں بلائیں

کافی نمبر ۱۳۸

دیندیں دل پکھ ڈو
 جیندیں سا نول زلمل مانٹوں
 توہیں جینو نٹر جو گا سا ڈی،
 ڈرتی جیندیں امری مٹھی
 پینل کیندے کانٹ
 شہر بھنہور سیو ہانٹ
 ڈکھڑی دل دا مانٹ
 غم گھٹھی ڈکھ ڈانٹ

این جگہ اور جگہ میں جیدیں
 توں بن گاؤں نر پار مٹھی سے
 جے ڈیہہ بھلے شردی بھلے
 دد مٹھا چک چونڈھیاں پاک
 لیلے، مجنوں، میر زینجا،
 ہا جھوں یار سردید بھایا،
 ہاں تید ہی چانٹ نہ چانٹ
 وینٹ تتی سے وانٹ،
 ہے مشہور اکھاٹر،
 مارم سول وڈانٹ،
 سے کرٹھ گئے یہیں کھاٹر
 جیوے کینڈے ترانٹ،

کافی نمبر ۱۳۹

ہر جا ذات پند دی ہے
 لیکن کیشہ شہ سے
 یبقی وجہ دیک
 لا یحتاج سوی اللہ
 لا موجود سوی اللہ
 حق ہا جھوں ہو باطل،
 علم سردید ہے واجب
 صوفی سمجھ سنجانٹ،
 سب شے اس نوں چانٹ
 باقی کل شے وان،
 ہے فخر و اشان،
 ساڈا دین ایمان
 دھیان رکھیں ہر آن،
 بے شک بے عرفان

کافی نمبر ۱۴۰

ہر جا ذات پند دی
 ہر صورت و حق یار اجلوہ
 عاشق چانٹ یقین،
 کیا اسمان زمین،

اَحَدًا بِاَبْنِطْرٍ اَحْمَدَ اَيَا،
 حَاكِمٌ هُوَ كَرُّ حُكْمٍ جَلَاكِ
 اَبْ كَرِيهٍ دَعْوَةُ لَصِيوَتِ
 جِي چَاهِيں تُوں يَارِ دَا مِيلِ
 زَاہِدِ كُوں جَا خَيْرِ سُنْطَاوِ
 پِيرِ مَنَّاں بِہِ رَمَزِ سُبْحَانِي
 غَا فِلِ نَهْ تَحِي يَارِ تُوں بِكِدْمِ
 دَلِ سَرِي دِي لُٹْطِي كِي تِي

مَوہِيں چَسِينِ پِچِينِ !
 اَبْ بِنِطْرِي مِسْكِينِ،
 اَبْ بَجَائِي بِيں،
 سَنُٹْ كَا وِطْرُ بِنِطْرِي كِيں،
 عِشَقِ اَسَا دَا دِيں،
 نَا جِنِ سَمِجھِ تَسْرِيں،
 ہر جَا گِہہ ہر حِينِ،
 بِنِطْرِيَا فَخْرِ الدِّيْنِ،

کافی نمبر ۱۴۱

ہُو رَا زِ دُھِٹْمُ ہر گَالِ كُنُوں
 ہر صُوْتِ مَنِ نُوں مَوہِنْدِي ہِي
 سُنِٹِ يَارِ نُوں سَوہِنْدِي ہِي
 كِي تَحِي دِلِ بِر تَحِي مَنِ مَوہِنْدِي ہِي،
 كِي تَحِي رِبطُوں فَا رِغِ ہُو نَدِي ہِي،
 بَدْنَامِي مِيڈَا نَامِ ، ہُو يَا ،
 رَتِ پِيوِنِطْرِ كَامِ دَوَامِ ہُو يَا
 ڈِ بِيكُو حَسَنِ حَقِيْقَتِي ظَاہِرِ ہِي
 كِي تَحِي نَامِي ہِي كِي تَحِي مَہِرِ ہِي

ہر تَا رِ مِر لَدِھْمُ ہر چَالِ كُنُوں،
 ہر مَوْرَتِ دَلِ نُوں كُو ہِنْدِي ہِي،
 ہر حَالِ كُنُوں، ہر قَالِ كُنُوں،
 كِي تَحِي عَاشِقِ ہُو كَرِ وِ نَدِي ہِي،
 غَمِ نَا زِ دِي قَبِدِ وَا لِ كُنُوں،
 غَمِ كھا دِنِطْرِ شَرِبِ مَدَا ہُو يَا
 چھُٹِ پِيوِي سِي شَرْمِ دِي جَالِ كُنُوں
 كِيَا اِنْدِرِ ہِي كِيَا يَا ہِرِ ہِي،
 سَوِٹْرِ ہَاں اِپْرِيں وِلِ سَحَالِ كُنُوں

جداں عشق فرید استاد تھا، سب علم عمل برباد تھا،
پر حضرت دل آباد تھا، سو وجد کنوں لکھ حال کنوں

کافی نمبر ۱۲۲

ہنٹ دل بد لایم سرسایتیں گیا دروں پیرا جھرسایتیں،
دردے کندھے سینے لگڑے لگڑے ہن دیرے،
پے نکلیں بھر بھر سائیں

ڈکھڑے روز سوائے جین ڈینہہ سچتر سداہے
شہر بھنبوروں ٹرسایتیں

ڈیہیاں راتیں ماتم ڈکھ آیا سکھ واطم!
خوشیاں دے تھے پڑسایتیں،

یار نہ آوے اکھیاں، رو رو ہٹیاں تھکیاں
ڈینہہ راتیں دی پھر پھر سائیں

صبر فرید نہ آوے گھر کھاوے تے جھرتا
دلڑی کسیتم لڑسایتیں،

چھڑا ماس بویاں، کپڑے لیر کتیراں! ربرہوں ڈتوسے پڑسایتیں

کافی نمبر ۱۲۳

ہنٹ عشق دینچا لیم چیں سائیں لکھ واری ساڈی بس سائیں

رات ڈیہناں تر پھاواں اَتے رو رو حال و نجاواں
 رجم نہ کیتو خس سائیں،
 کلہڑی پی کسر لاداں کھدیں عمر نبھاواں
 دہاں کراں بے وس سائیں
 چاک ہنیں من بھانٹریں ہنٹریں ڈیوم نٹانٹریں!
 طعنے مارم سس سائیں
 نڈر سبھو ڈکھ لایم، ستریں ساتھ لڈایم!
 ناں کئی خبر ناڈس سائیں
 عشقوں سوو نہ پائیم، سارا بھرم و نچایم!
 جو لکڑی سوکس سائیں
 ڈکھ پیٹے تھلے پور پوون پل پل وے،
 دردیں دی ہتھ رس سائیں
 درد اندوہ گھنیرے کرے سول و میرے
 نس گیوں دل کھس سائیں!
 غم سرید ستایم، ڈکھڑا نہیڑا لایم!
 منہ سر پائیم بھس سائیں،

کافی نمبر ۱۲۲

ہنٹ کیتیم پرہوں تنگ سائیں، دل نال آساڈی جنگ سائیں،

غم نے سوت اُوپرے جھیرے کرن بکھیرے!
 ناں کچھ ترسناں سنگ سائیں
 عشق مرے لڈیاں، ! ہٹیاں، مٹھیاں کٹھیاں،
 تن من چوڑ چورنگ سائیں
 گزریے ویلے سکھدے جی جھکدے پیا ڈکھدے
 رگ رگ تے انگ انگ سائیں
 درد اندوہ پرائی، بھردی جھور جھرائی!
 یار، لم دل سنگ سائیں
 عشق سلامت ظاہر سول گھنٹریں تے لاہر،
 ساوا پیل رنگ سائیں
 منہ نہ زالی بولتے، ملی وسرید براتے،
 گیا ناموس تے سنگ سائیں

کافی نمبر ۱۴۵

ہنٹرو وطن بگیلے دل نہیں تو نہراں
 کو لے رہاں مول نہ سہاں
 و سر یا سارا راج بیانہراں
 بھانڑو منٹریاں ماٹر نہ بھیاں
 یار کیتم دلدار نہیں!
 بھردا باری بار نہیں
 و سر گیا گھر بار نہیں،
 گھولے عار و یار نہیں،
 بھٹ پیا ہار سنگار نہیں،
 سرخی کجل مساک بگیوسے،

پاروں ڈس دی جھوک سجن دی
 میں مناری تے نیں باری !
 بٹھ پیئی سندرھری کیتم مولا،
 دیس عرب وائیک طرف دا
 روہی راویں رہیں روہی
 ڈینہہ ڈکھانڈا ڈونگر ڈسدا،
 سانول آیا روہی وٹھری
 دارمدار سریدی ہے دلنوں
 کیوں رہساں اوار نیں،
 تادو زیم پار نیں،
 ملک لہیر لہار نیں !
 سارا باغ بہار نیں
 نس گیا کر ہوں قطار نیں
 رات نماں دی غار نیں
 پار تھئی گلزار نیں،
 ڈکھڑے تار تار نیں

کافی نمبر ۱۲۶

سے صدقے گھولے یارتوں
 شالا حسن جوانی مانٹے
 تھل تیدے چترنگ دی تیدے
 ڈکھ و احال نہ تھیوم، پورا
 جے توں آویں تن من ڈیساں
 بیعت کر کے عشق کڈھایم !
 سو تڑھیاں ورتج گالھونادی
 ایہو جیڑا نیہہ پنٹاں
 مٹھڑی دل دا وناں
 ملک لہیر و ابٹاں
 چتران سو سو پنٹاں
 پیر پیم دا چھنٹاں !
 علم و عمل توں ہنٹاں
 میں ایہہ گالھ نہ منٹاں،

برہوں فریدی تھیو سے ساتھی،

سب سے توں جی بھنٹاں

کافی نمبر ۱۳۷

تم بے شک اصل جہان کے ہو
 نام فرشی نام عرشی
 نام فلکی نام ارضی ہو،
 ذات مقدس نور معلیٰ
 اے وح انسان کے ہو
 رتے ہو، کبھی ہتے ہو،
 کتھے عاشق تے معشوق ہو،
 اپنا بھیت بتاؤئے
 تم کون ہو بھلا کہاں کے ہو
 روپ انکھے طور اوپڑے
 نازک چالیں من موہنیاں،
 ناز نراکت حسن ملاحوت،
 صاحب سب سامان کے ہو،
 کتھے جاہل کتھے فاسق فاجر،
 اپنا آپ گماتے ہو،
 کتھے عارف کتھے اہل خفائق
 واقف ستر نہان کے ہو،
 قبلہ کعبہ، مسجد، مندر،
 دیر گنیش سب تجھ میں ہے
 صوم و صلوة کے خود ہو والی
 کیوں پابند گمان کے ہو
 اس جگ میں اور اس جگ میں
 غیر مہتارا محض محالے،
 مالک کون و مرکان کے ہو
 دنیا تم ہو، عقبتے تم ہو،
 سوچ سنجائو دم دم سے
 وعظ نصیحت رمز فریدی،
 کیوں تھے یوسف زندان کے ہو
 اپنی عظمت یاد کرو،

کافی نمبر ۱۳۸

ڈھٹھی یار بھلائی، ہک تل ترس نہ آئیو،

یا گلواری ستر وں،
 سہجوں کول ہلہا کے،
 ہے یار بر حیل،
 جے ہاوی لے نیت
 جان فرید زکرمی،
 ویندیں نہ مکلایو
 کیوں جانی! دل چایو،
 کیں میں توں بھر مایو
 کیوں وت یاری لایو
 مومت ڈکھاں فتح پایو

کافی نمبر ۱۲۹

کر یار ایساں دل آتو ترووی
 گزری ڈکھ ڈہاگ دیاری،
 دستانی ڈینہہ لہاری
 کیتی بھاگ سہاگ اتاول
 کتہ منظر کنڑیاں رم جھم باول
 سدھڑی تھی دل قسمت پھڑی
 سو تڑھیں موسم روہی و تھڑی
 تھڑیاں ہیلایاں پورب ایایاں
 سینکیاں سرتیاں نون خوشیاں
 آپے یار فرید سنبھالیم
 بختیں سنجڑی سمنی ٹالیم،
 جی مسکے دل مرکے وو،
 آج سہج کنوں کھ پھرکے وو
 روہی گل پھل مال سنگاری
 باد شمالی لڑکے وو،
 رت آئی کر ترتا اوباہل
 بارش ہرکے ہرکے وو
 آپے منظری راوت رٹھڑی
 وحشت ڈوں ہل سرکے وو،
 کچلے باول لٹریاں کایاں
 ہک ویرن پی کرکے وو،
 سو تڑھیں سانول پتیاں پالیم

کافی نمبر ۱۵

کیس پایا... باجھ فقیراں
 گل شے روح کل شے ڈیٹھو سے
 برکت صحبت پیراں
 جب مدہوشی ناز ڈکھایا
 شرقتہ پاڑ لویراں
 درد منداں کوں دو سلامت
 دکھ دکھ اٹھدیاں پیراں
 حسن فریدا کی گھر لٹے
 سے سسیاں لکھ میراں
 جذبہ عشق کی لذت کو،
 ہمراہ دست وادرس کیتو سے
 پی کر باوہ وحسرت کو
 غریبانی نے رنگ جابایا،
 بہنیم رندی خلعت کو،
 بار محبت پتہ ملامت
 گھول گھٹان سدا رحمت کو،
 رلدیاں پھر دیاں جنم گل بوٹے،
 ڈیکھو عشق دی شدت کو،

کافی نمبر ۱۵

پنہہ نبھایا سوت برابے
 مارو محب کھیر سدھایا،
 پھر دی شہر آواری بھلو،
 کچھ گیاں دی خبر نہ آئی
 یار نہ کیتم کاری بھلو،
 ڈکھڑے ڈوٹے آیم پھڑے
 دلڑی درویں ماری بھلو،
 بار آجل سر باری بھلو،
 ولدا کوئی پیغام نہ آیا!
 روندیں گل گئی عمر اجائی،
 تاڑے ڈھڑے ٹو بھڑے

مکڑے کندھے راہ جبل سے اوکھے پنڈے ماوتھل سے
 سولیس ساڑھی ہاری بھلو
 دیت تھلاندری پیر پچالے جھکن جھکن کچھ کچھ چھلے
 پلٹے پیوم خواری بھلو!
 روٹو ٹکڑیاں اوکھیاں گھٹیاں، ماوتھل دیاں ڈکھریاں پٹیاں،
 واہ وایا ردی یاری بھلو،
 عشق و سرید نہ کیتم بھلا، ہے ہے بخت نہ تھیوم سولا
 ویندم ہوت مساری بھلو

کافی نمبر ۱۵۲

ہر دل جو دلدار! یار مہنجو،
 کتھ ملا کتھ آمر، ناہی!
 آپ چھپائے راز حقیقی،
 کتھ بیل، کتھ گل جی صورت
 کتھ سُرخ کتھ ناز زراکت
 کتھ ڈھولک کتھ تان ترانہ
 کتھ عابد کتھ نفل دوگانہ
 کتھ عاشق کتھ درد کشاکش،
 یار سرید نہیں برج پر سے
 سونہر ٹھیاں جو سردار! یار مہنجو،
 کتھ منھوتے دار! یار مہنجو،
 آپ کرے اظہار! یار مہنجو،
 رگ کتھاں کتھ غار! یار مہنجو،
 کتھ کجلا کتھ دکھار! یار مہنجو،
 کتھ صوفی سرشار! یار مہنجو،
 کتھ کیفی میخوار! یار مہنجو،
 کتھ دلبر عم خوار! یار مہنجو،
 خود پر دے ہے یار! یار مہنجو،

کافی نمبر ۱۵۳

پرے آج نہ گیوے کل ہی ہی ایھو وطن بدگمانہ کورا کورا کورا کورا،
 رنگ گل چھل دیکھ کے بھل نہ بہیں سدھے راہوں ساک ل نہ بہیں

ایہیں جگ دی جگک سمجھ بہانہ،

لے نگرے تلک پرایا ہے اتھ آسرا رکھنڑ اجایا ہے،

منڈھوں نہنڑ نہ ڈنڈے کرن روانہ

تھی غافل اصلوں ہک گھڑی ہنڑ ہتھ ململ پرتاب فری،

اجھو موت نہ بھیجا لکھ پروانہ!

بھٹ دنیا فانی ڈیس ایھو سب کرو فریب دا دیں ایھو

کیا ناز نہوے تان ترانہ،

کرتوبہ استغفار سدا رکھ بدعت ٹہرکوں عارسدا

تھی محض موجد صاف یگانہ

رب پاچھ فرید کوں آس نہیں ایھو عمر سبھو ہک پاں نہیں

کہیں نال نہ چاٹھے توڑ زمانہ

کافی نمبر ۱۵۴

تھیواں صدقے صدقے، آیا شہر مدینہ،!

تکھ دی سمجھ سہا قلم گنا ڈکھڑا دیرینہ،

مارو و دلڑی لٹڑی! ناڈکھ سچڑا سینہ،

سمجھ سونے دا اُبھریا،
 حرمِ معنیٰ روشن،
 عرب دی ساری دھرتی،
 طسی جہیہ طرار کھی،
 تھی شیطاں پیلہ،
 خبر فرید سنڑ لوئے
 وٹھڑا نیک مہینہ،
 ہے نوری آئینہ،
 سوٹھریں صاف نگینہ
 صدقہ ثبوت یقینہ
 مرگیا نفس کمینہ،
 طسوں تھب آدینہ

کافی نمبر ۱۵۵

ہے عشق دا جلوہ ہر ہرجا
 خود عاشق خود معشوق بنڑیا
 خود دیسل تے پروانہ ہے
 کھی چاند چکور نوں مرہ لیا
 کڈیں موسیٰ کھی میقات پڑھے
 کڈیں عیسیٰ بیچی، ذکر آیا
 کتھے شاد کتھے دل تنگ ہے
 تھی شان جلال جمال ادا،
 کتھے رازانا الحق دانش تیا
 کتھے ائی عبد رسول کیا!
 ہن ہستی دے نیرنگ عجب
 سبحان اللہ سبحان اللہ
 سبحان اللہ سبحان اللہ
 گل شمع اتے دیوانہ ہے
 سبحان اللہ سبحان اللہ
 دل و عنقا کرے نوریت پڑھے
 سبحان اللہ سبحان اللہ
 کتھے صلح ہے کتھے جنگ ہے
 سبحان اللہ سبحان اللہ
 کتھے سبحانی دا ورد پڑیا
 سبحان اللہ سبحان اللہ
 ہن حسن ازل دے نیرنگ عجب

بیزنگ بہر ہر رنگ عجب سے محض مقام تحیر وا!
 سبحان اللہ سبحان اللہ، بھٹھ جیلہ درک و تفکر وا،
 سبحان اللہ سبحان اللہ، ہیں ٹونگھڑے ڈینہر ڈوس مہتہ نہ پیا!
 تقید اتے تشبیہ کتھاں تقدیس کتھاں تنزیہ کتھاں
 سبحان اللہ سبحان اللہ، ہے حیرت بکھ تسلیم و رضا
 مہبات سمجھو سر یاد سمجھو، تھی عمر تلف برباد سمجھو،
 سبحان اللہ سبحان اللہ، مر مرے تیں نہ پویم سہا
 ہے درتے سوڑی گیت عجب سے پیت فریدی ریت عجب
 سبحان اللہ سبحان اللہ، سننر سمجھو سائے اہل صفا

کافی نمبر ۱۵۶

آپہو تم حسیندیں کے، ایہیں شہر مبارک بکے،
 واہ دیس عرب دیاں چالیں، خوش طرحیں خوب خضالیں
 گیاں دیر وطن دیاں گاہیں، کیا خویش قبیلے سکے
 ہے لذت وادھو وادھی، ہے ہر دم ڈوڑی شادی
 ہر ویلے تانگھ زیاد دی، کئی ہارے تے کئی تھکے،
 ہن پتھر سیجھ پھلانڈی، ہے دھوڑی توکل گلانڈی،
 شب باد صبا من بھانڈی! تا صبح جھلینڈی تھکے،
 انگور ہزار متسیرن، خربوزے پنڈ کیشرن!

رمان صغیر کیرن ! چنٹڑا تیریں ماروں پھکے،
 ہے ملک مقدس نوری ہے جنت حورِ قصوری،
 بن عاشق پاک حضورِ حنوسی یا کون قدم اتھ رکھے !
 ونچ ڈھٹم مدینہ عالی جتھ کون و مکان دا والی
 ہے دھرتی عیبوں خالی، پیانو رسالت پھکے
 کیوں دسرن یارے دیرے، تھیاں اکھیاں رڑو پیرے
 دم بندیں کر سوں پھیرے، یالڈ ہسوں آپکے،
 تڑے لگدے دھکے دھکے، اکھ ول ول یاروں تکے
 تن آگ محبت بکھے، دل دردوں لذت چکھے،
 ہے سوت شدید آزاری کرے کون فریادی کاری
 تھئے تنلے نلے جاساری دل سوزوں بھج بھج پکے،

کافی نمبر ۱۵

آپکو بار محبت چایم ری ونچ آپ کوں آپ اڑایم ری
 سب ڈکھاں سولاندی ات تلیم غم درد اندرہ برات تلیم،
 بھیرے ڈکھڑیں یار مونجھایم ری
 سونڑھاں ہوت پنل چھپچھپ گیا گل سوز فراق دا پیچ پیا!
 جو لکھیا پلڑے پایم ری
 ڈکھا تھل مارو آپیش گیا دل جان جگر تن ریش ہنیا

تقی عشق اولڑا لایم رٹی !
 مہنجا یار پُسل گیا کیج رٹھا
 رب ایرٹھے بار سہا ایم رٹی
 ہک وار فریدنوں یار لے، سرور پند بچ دا بار لے
 جلیدے کارن عمر گنوا ایم رٹی

کافی نمبر ۱۵۸

اپے کیتوئی یار وے !
 سینویں نہ ہا لائق پُسل،
 دُج پیک لایو عیش بگل،
 دلڑوں نہ سنجڑی نوں چہیں،
 شاہ سدا توں خوش رہیں
 جڑ جڑ بگی آسا نوٹڑیں
 موسم سہاگ سہا نوٹڑیں،
 گئی مسدت چیتر بہا رومی
 مہندی تے ہار سدا رومی
 بو تھی توں دور ہے،
 ذل سبھو منظور ہے،
 آیاں رتاں من بھانوٹڑیاں
 کیوں بھتی کھڑوں آواز لے
 کھڑی دی ول لہڑو نہ کل،
 میں بگل موئی وقح پار لے
 تھر موں کشر موں آ بہیں
 اصلوں نہیں لے کار وے
 بد مسدت مینہہ ونا نوٹڑیں،
 میں سر بڈ ہاگ دا بار وے
 سرخی تے کجلا دھارومی،
 کریاد قول تترار لے
 بڈکھ درد ہتر کلور ہے،
 ہک توں نہ بھتی بزار وے
 لایاں لوں تے کا نوٹڑیاں

و ت تا نگھ چا وے چا نو تھریاں،
 کیوں رول مٹھڑا دھول وے،
 و سبے اول مخول وے
 دل شہ نہی نہیہ وے واسے
 اے مونہہ، ماندی بات ہے
 قسمت پھٹی دیاں گالیاں،
 بٹے گیوم ملک نکالیاں،
 دکھ پیا پی بے پیش ہے،
 دل زخم زخمی ریش ہے،
 بابل دی شفقت کھٹ گئی،
 بھینٹریں دی سنگت ترٹ گئی!
 جے تیں نہ بیکھاں اول تیکوں
 رکھیں جے اتنی تا نگھ توں!
 منٹریہٹ دی کوڑی بچ گئی،
 دکھڑیں توں دلڑی بھج گئی
 آپ کیتو پیار وے،
 کلرے، پچار و یار وے،
 ستر ٹھی کوں کلہڑا چھوڑ گیوں،
 سچ بردی سنگت ترور گیوں

دل ریس و سوں ہک وار وے
 ساکے بھلے ہک ٹول وے،
 دکھ سول ناسیں تار وے!
 ہیہات بڑینہاں رات ہے،
 دل ہک تے نکھ آزار وے
 مار و نہ پیتاں پالیاں،
 گھر ہارتے گھر پار وے
 غم صبح و شام ہمیش ہے
 توں بن تھیوم لاچار وے
 ما مارارتے ہٹ گئی!
 ویرنٹر دانت تکرار وے
 اصلوں نہ ہک ہساں منٹھوں
 ہنٹریاں نیلا پار وے
 نیڑے کنوں دل سرج گئی،
 بس یار گیوسے ہار وے
 چا سرتے ڈوہ ہزار وے
 کھنڈی نہیں ہنٹریاں وے
 واکاں وطن تے موڑ گیوں،
 لٹ دھار ظلم اندھار وے

ہیں ظلم توں کر بس کڈیں رلڑے فریدے وس کڈیں،
 وس رس اتے کھل ہس کڈیں جینو ترڈے ڈینہہ ہس چاوسے

کافی نمبر ۱۵۹

اَج بَن مُوَن بِن ج راج بنسری بجاء
 رت سہاگ بھاگ چھاگ راک لک پیا رنگ
 کونج موں بھلی کرشن سے کھیلون تو ہی
 عین عین عین عین عین تھیو نہیں عین،
 سن مینہ سما دھ سدھ والاگ رہو
 کہاں گنگ گو متی جمنار ام گنگ
 کاشی، متھرا، پراگ، برما، بشن ہمیش
 برم کی فریا کھیل بسری جگت مو باہل
 بنسری بجانی ام گیت گانی،
 بھیا آندا نگ انگ ہرموں ہریا
 پریم نیم کی گل لال کو اڑانی، !
 اہند گھن گھور شور جو سے چانی
 کہاں گٹ و ہٹ پٹ پٹ جو ہیں جگانی
 دل جل موں ٹوب ٹوب تیر تھر پرسی
 سب ہی اپنے بھیس کیوں لیس جانی
 درٹ کے کھول کو پھلا کے پھل کھانی

کافی نمبر ۱۶۰

اَج پھلون سیج سٹرنیدی ہے
 ڈینہہ فراق آساں سر کڑے کے،
 سول نویں نت ڈیون دڑے کے،
 اہڑی رنگت پھڑے پھڑے
 لے ڈک کھڑے کھڑے کھڑے
 تتی تول سٹری چک پیڈی ہے،
 دڑی پھڑے کے چھاتی تھڑے کے،
 سخت سخت ستیدی ہے،
 ہار جمیلاں سہرے تر ٹڑے،
 پل پل پیڑ مو بھیندی ہے،

وطن بیاساں، چایاں نُسکیاں،
 سانوں ڈوٹیاں ڈوٹیاں نُسکیاں،
 پاس نہ کیستی آکس و لیس دے
 مانڑ و نجام مانڑ نہیں دے
 متک لکھڑی پیش بیوسے
 بیدواں دے ساتھ رلیوسے،
 خوشیاں ڈسکیاں مونجھاں سُکیاں
 قسمت نُس بد لیندی ہے،
 یالٹا تروڑی یار چھیندے،
 چندڑی کھتر کریندی ہے،
 یار فرید نہ کھتر کھلیوسے،
 سب کئی ہنٹریں ڈیندی ہے

کافی نمبر ۱۶۱

آج طوطی سبک دیدار دی ہے
 ارض مقدس ملک عرب دی،
 منزل منزل طرح عجیب دی،
 ہر ہر قطرہ آب ہے کوثر
 کر رکھتا اتمشا و صنوبر
 عرب شریف ہے سو نثر ہیں ساری
 تھیواں داری لکھ لکھ داری
 آئے حج عمرے دے وائے
 جنیدیں ڈیکھاں رب نہ ملے
 نہ ننگن نہ بھاگتے گھر کھاگے
 کئی شے اُصلوں محض نہ بھلے
 نماں آئی نگر دی دلدار دی ہے
 ہر ہر وادی فرح طرب دی،
 ساری وضع سنگار دی ہے
 گرد و غبار ہے مشک تے عنبر،
 خار دی شکل بہار دی ہے،
 نازک نازوتے متواری
 وار نبی محنتار دی ہے
 سبھہ رُل بل لبتیک پکارے
 دوسری حُب گھر بار دی ہے
 ساٹے تول نہالی تاوے
 سبک بہک سا نول یار دی ہے

عشق فرید خسرید کیتو سے
سرخی سیندھ مساک گیوت سے
کل کاروں آزاد تھیوت سے
ناکل بچلے دھار دی ہے

کافی نمبر ۱۶۲

آج رنگ رُختے ویلے ہے
جنگل پیلے سہری چانی
زل بل سیاں ڈیون ووصالی
کانہہ کسے خسنکی چانی
گل پھل کرے حسن نمائی
را بھن جوگی میدا ماہی
روز ازل توں اس دی آہی
دھولنٹر ڈتی بانہہ سراندی
کھیریں بھیریں حسرت آندی
ماہی کیتے جھوکیں دیرے
ہتھ گانے سر سو ہندے سہرے
تھیوتے سول کنوں جی واندا

تتاں ماہی ماہنٹروں گھلیا ہے
رولق روز بروز سوانی
را بھن لوں لوں ریلیا ہے
چانی یانڈے پور لالی
سکھ ملیا ڈکھ ٹلیا ہے
میں بے واہی دلے واہی
جیں دلڑھی نوں ملیا ہے
سس ننانٹر تھی ورماندی
کوئی گلیاتے کوئی جلیا ہے
تھے ہنٹر میرے بھاگ بھیرے
بلع خوشی دا پھلیا ہے
گذریا ویلا وقت ڈکھاندا

یار فرید ملیوم دل بھاندا!
بخت آساں دل ڈھلیا ہے،

کافی نمبر ۱۶۳

آج فال فراق ڈسیندی ہے
 سنتیاں دھیاں سکھتھے تھوے
 چرکھا ڈکھری رول رول پوے
 سیندھاں کچریاں میڈیاں پھکریاں
 تول نہالیاں وار ڈسین
 صحن حویلیاں بار ڈسین
 بھاگ گیا بدبختی جاگی
 جنڈیں ڈیکھاں سا نول ساگی
 ٹوٹے، کنگن، کڑیاں، نیور،
 کٹالے تھے نانگ برابر،
 نظر نہ آوے رانجن ماہی،
 مونجھ مونجھاری گل دی پھائی
 درد کنوں منہ ساوا پیلہ،
 توں بن اساڈا کو جھاجیلہ،
 سوٹر شکون سمجھے تھے پھٹے
 نین بنھائے روڑ پھٹے
 چیر بہار خزان پڑیجے،
 ناں کوئی علم نہ پانر پڑیجے

متاں یار کنوں نکھر پیندی ہے
 رنج و الم غم سوز سمولے
 تڈ ڈنگی ول پیندی ہے
 لوں لوں دینٹر دیندی ہے
 ہار پھلانڈے خار ڈسین
 سب شے مونجھ دھیندی ہے
 ہانہ چوڑی ہتھیوم ڈوہاگی
 جنڈی مر مر ویندی ہے
 ٹکڑے بنے رولے بنیسر،
 چوہن بکلی چک پیندی ہے
 کیتس بیوس تے بے واہی!
 صبر آرام دیندی ہے
 چولا کالا بوچھن نیلا!
 ہر کسی سوت آیندی ہے
 وصل وصال دساگے ترٹے
 دلڑی کیس کریندی ہے
 جھوک سمجھی ویران ڈیجے
 وہی دینٹر ڈریندی ہے

یار فرید نہ کھڑے مڑکلا یا!
باری بار ہجر سیر آیا!
سب سار پاتے تانگھاں تیا
قسمت رُوھے ڈیندی ہے

کافی نمبر ۱۴۴

اُج کل اکھ پھر کاندی ہے
وقت ملنٹ دی موسم آئی
خوشیاں کردی ناپو چائی
درد و الم برباد تھیوے
دیرانہ آباد تھیوے!
ہر ویلے ہر آن ہے شادی
ہر آزاروں تھی آزادی
را نجن جوگی آیم ویرٹھے
ہنٹ دوت سائوں کون نکھیرے
تھی فرید سہاگ سوایا
را نجن میڈا میں گھر آیا!

کئی خبر وصال دی آندی ہے
لذت روز بروز سوئی
کیا بردی کیا باندی ہے
جنگل پیدا شاد تھیوے
فرحت مول نہ جاندی ہے
ڈیون لوک مبارک باوی
سول کنوں دل واندی ہے
سڑے مڑے کھیرے بھیرے
پیل پانہ سیر اندی ہے
مولا جھوک نوں آن وسایا
جیں کارن دل ماندی ہے

کافی نمبر ۱۴۵

اُج مانگھ مینے دی ناویں وے
رُت رنگی تے ساعت سوئریں
دل آویں آگل لاویں وے
موسم گل چل دی من مونٹھیں

مُدِستانی ڈکھڑیں کو سہڑیں
 ستیاں ناز نواز کریندیاں،
 چیتڑ سہنیدیاں ورگل لیندیاں
 مٹھڑی رپ انوپ و سائے
 سو ترھاں ٹے کر کوٹے لائے
 کھیرے بھیرے رکھن بکھیرے
 چاک ہیندا آوڑ ویرھے
 ستیاں جگتاں نوکاں کر دیاں
 بل ماہی ہنڑ بھٹ گھت سر دیاں
 توں بن میرا ہور نہ کوئی!
 روزا زل دی تیری ہوئی،
 ساہوں پھنڑا اکھیاں پیرے
 اوں لوں میڑھاں لکھ لکھ پیرے
 نینہہ فرید فقر دی موڑی
 مردیں جنیدیں نیویں پوری

کافی نمبر ۱۶۶

اچ مانگھ مینے دی یارھی و
 آئی موسم چیتڑ بہاراں
 کیوں بیٹھیں یار ساری و
 سینکیاں سرتیاں طیاں یاراں

ٹوہجے لہریں تار متاراں
 سیاں ڈھانوں گانوں گانوں !
 مانگ نظر انوں دھڑیاں گنڈھانوں
 سرخی کجلہ ہندی شہندی،
 میں مٹھڑی غم لٹھڑی ہندی،
 زیور پانوں پیرے لانون،
 ہانہہ سراندی ورگل لانون،
 رت سوٹھڑی تے وقت سکھیلے،
 میکوں وی رب راجھن میلے،
 گل پھیل دھجراں جو ڈکھاوم،
 دل دل حسرت ساٹے انوم،
 اجڑے سہرے ہار کماٹھریں
 گزے، اے مانٹر ترانٹھریں،
 راتیں نندر نہ ڈینہہ قرآنے،
 تول نہالی ڈسیدی وائے
 ہانہہ پوڑیلی سیک سیک ہٹھڑی
 پیت کلٹھڑی ریت اپھٹھڑی
 ہاہی مٹھڑا گل نہ لانون، !
 باس گلاندی ساہ مو بجاوم،

ہک میں مفت ازاری وے
 سہجوں ہار سنگا رہاوان
 میں سر ڈکھڑے باری وے
 ہر ہک اپنے ڈھول نوں ہندی
 کر دی لکھ لکھ زاری وے
 کنتھ رجھاوان سچھ سہاوان
 میں ہک سولاں ماری وے
 انگن سہیلے گھرا بیلے،
 قسمت ڈلوم واری وے،
 بلبل مھونے خوشیاں پانوم
 پیل پچھم کٹھاری وے
 ناز نوازے تول و ہانٹھریں
 لکھڑی شہر خواری وے،
 ہر ہر ویلے دار مدارے،
 تھڑی اوڑک ہاری وے
 گل نہ لاوے ڈینڈا پھٹھڑی
 ڈھٹھڑی یاردی یاری وے
 گانے گھنٹھریں کھاوٹھڑاوم،
 ساٹے باد بہاری وے،

در داندو متے رگ کشلے، سوز پچلے اکھیاں نلے،
 تالایا ر فرید سنبھلے، ظالم موخجھ موخجھاری وے

کافی نمبر ۱۶

آچنٹروں رل یار! پیوں پچیاں نی وے،
 کئی بگڑیاں کئی ساٹیاں پیلاں کئی بھوٹیاں کئی پھکڑیاں نیلاں
 کئی اوڈیاں، گلنار، کڑیاں رتیاں نی وے
 پار تھی ہے شک ارم دی، سک سڑگئی چڑھ ڈکھتے عم دی
 ہر جبا باغ بہار! ساکھاں چکھیاں نی وے
 پیوں ڈیلھیاں دیاں گلزاراں کہیں گل ٹوٹیاں کہیں سرکھایاں
 کئی لالہ پھیاں پار، بھر بھر پھچیاں نی وے
 حال چلوٹیں تھی آبادی، پل پل خوشیاں دم دم شادی
 کوئی سہنس ہزار! کل نے پھکیاں نی وے
 حوراں، پریاں ٹولے ٹولے حسن دیاں ہیلان سہوں کھجے
 راتیں مھڑیاں مھڑاں، کوئینیاں تیاں نی وے
 رکھدے ناز حسن پروردے ابرو تیغ تے تیر نظر دے
 تیز تکھے ہتھیار، دیاں پھٹیاں نی وے
 کئی ڈیون ان نال برابر کئی گھن آون ڈیڈھے کرکے
 کئی وچین بازار، تلیاں تکیاں نی وے

کئی دھپے تیر دی چٹڑیاں منڈیاں
 کئی گھن چھاں چھویرے پہنڈیاں،
 کئی چٹڑ چٹڑ پسیاں ہار
 ہڈیاں تھکیاں نیوے
 ایڈوں عشوے غم نے نئے
 کسٹڑ کا نطر تیار،
 پیلوں چٹڑویں بوچھن لیراں
 گھڑے کرن پچسار،
 آیاں پیلوں چٹڑن و سگے
 چھوڑ آرام ترار،
 کئی گھن چھاں چھویرے پہنڈیاں،
 ہڈیاں تھکیاں نیوے
 اوڈوں یار خراہتی ہکرے
 رانڈاں رسیاں نیوے
 چولا وی تھیالیر کتیراں،
 سنگیاں سکیاں نیوے
 ادڑ کتھیاں فریدن وانگے،
 ہکسیاں ہکسیاں نیوے

کافی نمبر ۱۶۸

آج ویرٹھا پیا بھانڈا ہے،
 کوئی وصل سینہڑا آندا ہے،
 مل مل آئے بادل کاے،
 بجلی چمکے مینہ پھنکارے،
 گج گج گاج کرے دھدکاے،
 جھوک سہماگ سہانڈا ہے،
 ٹوبھے اچھلین ہال نہ ماوے
 راتیں یار آساں گل لاوے
 ہر کوئی فرحت نال بھلاوے
 ہک ہک بڈھ پیا کھانڈا ہے،
 کوئل کوئلے مور چٹکھاڑے،
 اعن پیہے کرن ہلاوے
 ہر ہر وحشی کر لھکاوے،
 گیت خوشی دے گانڈا ہے،
 دشت بیاباں ڈسن بہاراں
 بوٹے بوٹے سہنس تواراں،
 راحت ہونی ہے تار متاراں،
 چولے انگ نہ مانڈا ہے

چنڑکے کرے چنڑک سہیلی، ویلے آن سنبھالیم سہیلی،
سیندھ فرید رکھاں کیوں مسیلی ناز نواز سبھاندا ہے،

کافی نمبر ۱۶۹

اچھو مارو رلیو، دل نہ مانڈی تھی
سو ہے سبج کوں ساڑتے دنج مہتراں دی تھی
بانڈی بڑدی، یار دی بڑدی بانڈی تھی،
غیروں الفت یار دے دلڑی وانڈی تھی
نینھ بھینڈیں مڑگیوم، پتل کاندھی تھی!
تانگھ فرید نوں آکھدی بڑوں پاندھی تھی

کافی نمبر ۱۷۰

الف، اکو ہم بسرے میاں جی
ہڑکھانٹریں مول نہ بھانٹریں،
الف، کتیم بے دوسرے میاں جی
بے تے دیاہی کھل نہ کافی،
الف، ہوں د اڈس کے میاں جی
کھٹ رکھ فقہ ہول دے مسلے
جایاں کون ٹسین دے میاں جی،
جے کر بگڑ چاٹ برہوں دی
ہی شاسر شاسر دے میاں جی!
برہوں سکھیں تے برہوں سکھائیں
آج کل ویساں نرسن میاں جی،
جے نہ سبق برہوں دا ڈر تو،

جیندیں مویں ہک یارے رہسوں
 منتر پریت دا پھوک شکاریں
 آفت زردی گھردی وردی،
 رانجھنڑ میڈا میں رانجھنڑ دی،
 ست گھر پارتے پاروسیاں
 علم عمل کھل ویسی جے کر،
 اورک عشق اندر جند ڈیوں
 پنہ کڈو کڑاں پویسے کھڑے،
 ناں اچکل دی یارے دل دی،
 عشقوں مول فرید نہ پھر سوں،
 دوسری ہور ہوس و میاں جی،
 لنگڑیں ہم لس وے میاں جی،
 ناں گئی ہک خس و میاں جی،
 کھیریاں د موزہ کھس و میاں جی،
 بدیں کیتی لس وے میاں جی،
 عشق پوکن رس و میاں جی،
 ناں سمجھیں کھل ہس و میاں جی،
 ناں ہی قلم تے مس و میاں جی،
 روزاں دی ہس و میاں جی !
 روزوں ہس و میاں جی،

کافی نمبر ۱۱

اللہ میلے دل سنگ یارا،
 بردی توں دلبر دی،
 ناز نراکت، حسن ملاحت
 کیا چالیں کیا دھنگ یارا
 سوئے تھیں طرح نظر دی
 عشوے غمزے کرن لڑائی
 چشماں کردیاں جنگ یارا
 ڈاڈھے سلم قہر دی،
 ہر ہر کا کل نانگ ورا دھا،
 زلف مریندی ڈنگ یارا،

لڑدی مول نہ اڑدی،
 قامت یار قیامت ساری سہنس فریب فرنگ یارا،
 کردی جو جو کسروی
 تیرنگہ دارگ رگ رچیا، سارا بدن چورنگ یارا
 لگڑدی نوک ہنردی،
 عشق فرید رلایم بروق بدبڑتے انگ انگ یارا
 نکھڑیم کونج ولھردی

کافی نمبر ۱۷۲

ہر وقت یارتے دیدوے	الیوم لصر حدیدوے
تھے گھڑے راز پدیدوے،	کھولی عشق قلب کلیدوے
تھیال بعد سوت بعیدوے،	ڈینہ رات ماڈری عیدوے
ہٹ کھٹ گئی تقلیدوے،	غیروں ہے قطع بریدوے،
ہے حال روز مزیدوے،	دل نل گھدی توحیدوے
ہر آن ذوق جدیدوے،	ہر لحظہ شوق شدیدوے
کر صلح تھیوم مریدوے،	امارہ نفس عنیدوے،
وہ فقر دی مہریدوے	وہ جذب دی تائیدوے
گئے ویر و عدو عیدوے،	تھی جو گفت و شنیدوے،
کاوڑ اتے ہر دیدوے،	کھنڈی نہیں تشدیدوے

ایٹھو اڈنے اعبد فریدوے از لوں ہے دید خریدوے

کافی نمبر ۱۷۳

اُتھ درد منداں دے دیرے،
 لے اچھے پٹے عسالی
 ہن مشاقاں دے والی،
 کھپ کھاراں تے لئی لائیں
 تھل بے ڈہر ٹکانڑیں!
 مڈ جھوکاں تے تر تادے
 واہ تکیہ گاہ آساڈے،
 ٹب ٹو بھے باہیں سو ہندے،
 جی ہر ویلے پیا لو ہندے،
 جھڑ گا جاں، پچلیاں بادل،
 سبک ساؤل کرے اُپاہل،
 ولھ ککڑیاں ری بھڑ پکھریاں
 کئی گدیریاں پیلیاں ککڑیاں
 خوش فطران عطر وں بھٹری،
 کھاساگ پوسی دی پھنٹری
 دل ہر ویلے پئی تانگھے،!

جھتھ کرڑ کڈا بونی ڈیہے
 لے سو نر پھیں ککڑی والی،
 ہیا کون قدم اتھ پھیرے،
 سنٹڑھ پھوگ ہوں من بھانڑیں
 ہر بھٹ بھٹ نال بسیرے
 زس پھٹ پھٹ کھیلاں کھاڈے،
 ہنٹڑ ہونے کون نکھیرے،
 دج چٹکے دل نوں موہندے
 ہے ہر دم ہو دن نیرے،
 کیا پھٹے گوٹے ساؤل
 لڈ ہوت و سیم آویرے
 کئی سبز میتیرے کھکڑیاں،
 سر رہی سو ہندے سہرے
 گز لائی ساوی سنٹری
 بنھ ویندے وقت سکھیرے
 دج ڈیکھاں مال دے لانگھے

گتیں، بکریاں، بھیدیاں چانگھے
سنج واہ اسادیاں جھوکاں،
کچھ خبر نہیں انہاں لوکاں
بٹھ شہر، بازار عمارت،
پر بے شک عشق اشارت،
تھیاں رہی مینگہ ملہاراں
وہج سوہندیاں گھنڈ تواراں
سو کھڑے کھنڈے کاٹھیاں
سب ڈنگڑے وٹھے چاٹیاں

لنگھ پونڈم قدم اگیرے،
سنڈر کلمے کرے ٹوکاں،
دل پھٹے سوزت اوڑھے
بے واہی برہون بشارت،
چھڈ جھگڑے کوٹے جھیڑے
کل گل گلزار بہاراں،
ہر ٹوٹے چھانگاں چھیڑے،
لکھ ڈونگر اوکھیاں گھاٹیاں
جتھ تھیوم و سرید میرے،

کافی نمبر ۱۷۴

اے عشق نہیں سر رہے ہے
ناں تولہہ ٹانگ سندیاری
میتھ پوری رات اندھاری،
تھی یار رکھے ہم رازی،
ہے بیج آتے ٹھگ بازی،
پایاں گھونچ پیل دیاں خبراں،
جڈاں عاشقاں بدھیالیاں
روزنگ رنگ کھم کر پیل،

ڈٹکھیں سولیں دا ابو ہے،
میں من تاری تے نیں باری،
پیا خاص ہسینہ پوہ ہے،
ہے کوڑی حیلہ سازی،
اے لطف نہیں کوئی در ہے،
گیاں روگ اندریاں ڈمراں،
تھی دلی ڈھانی کوہ ہے،
بھٹ ڈکھ سکھ رچ بکھ دی گل،

دم جلیذیں توڑیں گھیسل،
 ناں یار فرید ملیسے،
 پنڈھ کر کرہٹ پیسے،
 جتھ جوہ جتن دی تھوہے،
 ناں در دیں اندڑ توہے،
 سندھ سندھ دی نکھتی ہوہے

کافی نمبر ۱۷۵

اے مسرت ڈہاٹے ساونٹروے
 بدے پوکب، مار ڈکھنٹروے
 چائے طرفوں زور پون دے
 چکویاں، چکویے اغن پیہے،
 سہنس چکور چندور پیہے!
 ڈہاں پینگھاں سائیاں پیلیاں
 گج گج گاجاں گجن رسیلیاں
 رہی رائے تھیاں گلزاراں
 گھنڈ تواراں بارش باراں،
 چاندی رات لہاری ڈینہہ ہے،
 سو پٹھیں موسم نگر طانہہ ہے،
 مدستانی تے خوش دڑے،
 سہجوں مینہ برساتوں سنٹروے
 وینہہ فرید آباد تھیوے!
 واہ ساونٹروے من بھانوتروے
 کچلے بھوے سو سوون دے
 ساے پور و ساونٹروے،
 کوئل مور چھوئے چھیہے،
 شاغل گیت سناونٹروے
 راتیں کھڑیاں کھمن رنگیلیاں
 وقت سنگار سہاونٹروے
 تھل پچرانگ وی باغ بہاراں
 چھے دھلونٹروے گاونٹروے
 کھڈیاں پیللاں ہم جھم پیہے،
 گے ویلے عم کھاونٹروے،
 ساہوں سوہے کیسیر بھٹروے
 جھڑکے لانگھے لاونٹروے،
 مال مویشی شاد تھیوے،

دل دردوں آزاد تھیوے چولے انگ نہ مانو ٹرے

کافی نمبر ۱۷۶

ایٹھے نازاد ساؤلڑے دے
 گئے ویلے بھاگ ساؤلڑیدے
 بڑے پیش فراق پنلڑیدے
 گئے گزر ڈھاٹے رلڑیدے
 ہن پریت روہ جبرلڑیدے
 جڑ کیتے برسوں چول مٹھی
 لگی پھکڑی ہو ہو دول پھٹی
 سب مصری کھنڈ نبات بھلیم
 مے کوڑا آب حیات بھلیم
 لگا نینہہ نیارڑی پیراساں
 ساؤلڑے لکھ لکھ سیرھ لساں
 لگی نوک نظر گیا ہوش ہنر
 ڈورے ظلم ڈھہاں ہنر
 سٹ بجل، ملل رنگ محل
 رچھ رخص گل مین ڈنیریں دل
 دل دل پیازلف پنل داگل

ہن باعث عشق ساؤلڑیدے
 آئے دوے دو کلڑیدے
 دکھے پنڈیے مارو تھلڑیدے
 ترسلڑے عیش ساؤکلڑیدے
 سکھیاں تھے دل جبرلڑیدے
 گیا ہار سنگار داؤل اٹھی
 واہ کھلڑے بھاگاں بھلڑیدے
 اعجاز مسیح دی بات بھلیم
 سنڑ شوخ سخن ساؤلڑیدے
 دل چھپے بچھے تیراساں
 نہہ وقت بچکے درملڑیدے
 رہے دواندر سدا سول جگر
 دکھے روہ ڈونگر راہ ولڑیدے
 گئے سانگ بدل کوئی لہم کل
 آئے پیش سنبھل سیر کلڑیدے
 پے ساؤ اوچھل پے روگ اٹل

گئے، شکھڑو ٹھہل گئی خمشیاں جل
دل چلے نیش اچلے بیسے،
کل کاروں عشق فرید کیتا!
گھر باروں برہوں بعید کیتا
ہر پل پل شوق حبید کیتا
مونہہ نور کھبے زمر طیدے

کافی نمبر ۱۷۱

بٹھ لکھیان تراں راج پان تراں
واہ بھانڑیں من بھانڑیں ساڈے
سٹروہ مونیں کا نہہہ کھیلے
بٹیک بانڑیں تراں میں اسادے
سٹروہ سہیلیاں سنگیاں سیاں،
برہوں ڈٹیاں ڈکھیں ہتھہ بیاں،
چولابو چھتر دھیاں دھیاں،
خون جگر تھے کھانڑیں ساڈے
سولوں دی تسیج سہانواں،
سولوں دی تسیج سہانواں،
دیری دست پرائنڑیں ساڈے
دیریں دست پرائنڑیں ساڈے،
بھاہ جگر وچ دود دہن وچ،
دروینن کھانڑیں اسادے،
تھل مار دی ککڑی والی،
ڈلہ سلہ پھروہانڑیں ساڈے
بگائے کھنڑیں بہرے بھل گئے،
پڑے یارایانڑیں اسادے
سمجھ سنبھل کر نینہہ نہ لایم،
تھڑ گئے عقل میانڑیں اسادے
دلرٹی غرق اندوہ محن وچ
چھڈ گیا کچھ شہر دا والی،!
ککڑے کندے تول نہالی،
پینگھ پیل ملکائیں بھل گئے
گھر در جاہ بکائیں بھل گئے
مفت فرید ندامت چایم،
ساری پت پر تیرت و انجام

کافی نمبر ۱۷۸

برہوں ہی سے پکھڑے ، بے کل دھندلے پکھڑے ،
 بیت پریم دی چاشنی چکھڑیم ، دسب ڈکھڑے پکھڑے ،
 عشق دی بات نہ سمجھن صلوں ، اے ملوانے رکھڑے ،
 ادا بنی رنجی جو ہو یا شرع مسائل نکڑے ،
 ہمہ اوست داسن گھڑے ، فاش تھے گچھ نکڑے ،
 ہیں راہوں پھرناں توڑیں ، سر تقسیم سو نکڑے ،
 محض فرید نہیں کئی حاجت ہیوں ہک نینہہ د بکھڑے ،

کافی نمبر ۱۷۹

بن یار مٹھل میں ویساں مر جیں با جھوں ہک پل کونہ سرے
 چھڈ ہوت کھڑی کسچ گیا ، سو پیرا کھی لکھ پور پیا ،
 پی پٹ پٹ پٹ پٹری شام سحر ، پی پیت دے ڈسے پنڈیے
 مٹھا مارو جو ب کھیرے سے رت رواں سارا لوک ہے
 تھیاں برڈورا ہی سٹ گھور توڑے یار قبول کرے نہ کرے
 کٹھی ناز نگاہ اوڑے دی منھئی لذت عشق بکھیرے دی
 موئیں جنیدیں تادم روز حشر اللہ دل توں مول نہیں برے
 واہ دلیر تیرے یاری ہے لگی پکھڑی شہر خواری ہے
 دل سڑوی جلدی جان جگر سڑوے پرے سے سہسڑے

شالا مکتبوم صل دا سا نگ کپڑیں، مٹے لٹری دل دی تا نگ کپڑیں،
 مٹے سخت پہر کرے بخت ہر، سو ٹرھاں صحن سنجہیں پیر دھرے
 آننگن فریدے یار مٹھل، ساری عمر گئی جکھ جکھیں مٹھل
 کر لطف ہر بھٹ ظلم قہر، دل ڈکھڑی مٹھٹے ساہ بھرے

کافی نمبر ۱۸۰

بھانٹو سایا یار پھینڈے، پیٹ سہایا نر پھینڈے،
 اصلوں مول نہ ویساں رہی، کانہہ کیلے دلڑی موہی،
 رانجن دی سرچھیاں ڈوہی، تن من بلک تہدیشرے
 گائیں دتہ کتے مٹھیاں لیاں، تیں چندن تے جھوک نٹریاں
 پیلاہیلی نال سوہیاں،! جیر ٹھا چاک کڈینڈے،
 ماراں ڈھالے پاواں فالان، ساری عمر تیدے سنگ جالاں
 رنگ پود ساڑاں ساڑ پچالاں، بھٹ کھڑے موئے جنڈے،
 جاں جاں کنڑیں رنگ سٹرنیدی، جنڈری صدقے گھولے تھینڈی
 پاہ نہبامتے دھوڑ پھینڈی، ڈسدانورا کھیں دے،
 ہر دم یار دے نام سڈیواں، شالا ناں بے واہی بھیاں،
 ہا جھ تیدی دے ہا جھ نہ جیواں، پیا کوئی کون کہدیشرے
 ہیرلیٹی پوچک بیٹی،! ناز پنتی مشک لپیٹی،!
 آتقدیروں چاک چکیتی، مٹھٹو ڈیکھو کما تھنڈے،

چاکی ارٹے چاک چکلے،
 مے چاچے تے ہمسائے
 پارچنا ہوں رانجن آیا،
 میرے نوں بڑھ جاو و لایا!
 گھڑے وکڑے ٹوٹھے تاجے،
 آوس سائول کول آسا جے
 موسم مسے ڈھاٹے بھلڑے،
 بھاگ سہاگ فرید سولڑے،
 ویریا ماپو، ماپو جاتے،
 انٹر سوہیں نظر بندے،
 جھنگ سیالیں پھیرا پایا
 کینویں چھپ پھیندے،
 سب دسکے نیڑے تاجے
 بٹھ گھٹ دروہ ڈلیندے،
 ڈاگاں لڑے ساوے تکرڑے،
 اکھیاں نال ڈسیندے،

کافی نمبر ۱۸

بے صورت، صورت اولے
 ہر ہر جاوتج رانجن ماہی،
 سب سرائند مرلی واہی،
 وَفِي الْفُسْكَمُ بَحِيدَتَاوے
 لَوْدُ لَيْتِيْمٍ كَيْت سُنْطَاوے
 جو کوئی دل ڈوں دھیان رکھیں
 اثنینیت کل اٹھ و تسی،
 ہک جاہن احکام شریعت
 کھتے کما درافت حقیقت
 کرنازا دا گھنڈ کھولے
 آیا نال صفات کماہی،
 رمز حفت اتق چولے،
 نَحْنُ اقْرَبُ بِمِنْ بجاوے
 لفظ ان الحق لولے،
 ساکے گھڑے راز نوں تسی،
 بھج پوسن سمجھ بھولے،
 ہک جاہن ہر ارطریقت
 کون لے پھولے پھولے،

ناں لُکھڑی رُوہ جیل وِج،
 پہلو، دوش کنار بغل وِج،
 فخر جہان ہک بیت سکھائی!
 دل بڑ بڑو دھم دھم مچائی
 زنگ پورے ہن پنتھہ نیایے
 ہک پیاجیتے ہک پیاجیہاے
 فاش فریدے دعوٰی ستر آؤں
 جے کوئی چلے فقہر فنا کوں،
 ناں تھی اوکھی مارو تھل وِج،
 یار پتل ہے کولے!
 اصلوں حاجت رہی نہ کافی
 تھے گن گیان سمولے،!
 ہک نوں پوٹے ہک نوں مارے
 تلدے ماسے تولے،
 عالم جاہل شاہ گدا کوں،
 آپڑیں آپ کوں گوں گولے

کافی نمبر ۱۸۲

پیٹی پیت دے پنڈھ پیرے
 چانٹے مول نہ چانٹے بھانٹیں
 گلے گھنٹیں میوے کھانٹیں
 راج بیانٹیں حسن دمانٹیں
 لول خوشی دے رول ڈٹے
 دھول بنیئم کول مٹھی،
 ہارنگار نہ کھڑ مکلایا!
 بادل کالے پورب والے
 بارش نالے وقت سکھالے
 برے برہوں دے بار برے
 یار دے من نوں بھانٹیں،
 دسرے تول دمانٹیں
 گڈے بھاگ بھدیرے
 واہ سولاں لائی کافی،
 گیا جو بن جوش جوانی
 ترورٹے پھلون سہرے
 نلے باد شملے!
 موسم روپ ڈکھلے،

پار نہیں ہے ویرٹھے،
 ٹوٹے تار متاراں
 کنٹریں پوون تواراں،
 دوست نہ وسدانیٹھے
 کنٹریں برہوں سنٹرائیاں بانگاں
 لکھ لکھ بجر دیاں کانگاں،
 سکھدے پڈگے بیرٹھے،
 سانگ کسانگ اجل دے،
 پور پوون پیل پیل دے،
 درد اندوہ گھنیرے،
 جوگن تھی گزریاں،
 ازک نہ نہ نبھیاں!
 کیجو کھلسن کھیٹھے،
 دم دم دل در ماندی،
 ہنیریں سٹھریں کھاندی،
 مٹھری عشق اویرٹھے،
 پیریں چھل چھل چھالے،
 پٹھڑے روگ کشالے،
 زخم پے وچ زیرے

سوزا گالے پوون اُبالے!
 چیر بہاراں کھیتر ہزاراں
 گل گلزاراں لکھ لکھ کاراں
 جوہ پڑساڑاں جھوک اجارٹھاں
 تانگاں یار دیاں سانگاں،
 کچڑے وال تے اجڑیاں مانگیان
 کردی چانگھاں سچن تے تانگاں
 راہ جیل دے مارو تھل دے،
 آون یاد پیل دے رلٹھے،
 دکھڑے دلول پکھڑے گھلے
 ویس ویس چھوڑیاں
 خاک اڈیاں دھوڑی لیاں
 شرم لوڑھیاں بھرم لوڑھیاں
 نوک عناندی چوک بڈ کھاندی،
 رات ڈینہاں تڑپھاندی کٹھڑی
 سچ نہ بھاندی پی کر لاندی
 دلڑھی حرمل اکھیاں، پل پل،
 نرمل درد اندرے درمل،
 جل پل تے مٹھل مل کوکاں،

لالی لٹے تے کانگا پوے،
 مرغ مہولے کرن چہولے،
 سائے سوتلر شگون سمولے
 کیا وردی بہجوری اورک،
 پوری نیساں سیک ساؤل دی
 پوری جھوسی خاک پیٹی دی،
 اگ لانی ٹھہر کانی رنگت،
 دیدیاں کرن لڑائی
 بے واہی دے نال اجائی
 اللہ راسی ماناں ماسی،
 طرح اوداسی سوت پیاسی
 کھوساں پھاسی تھی بے آری
 جنگل پیلے شینہ مزیلے،
 کپڑے میل کھیلے نہجھنگے
 ویلے میلے کر البیلے،
 پیڈھ اڑانگے دلڑی تانگے
 ملنڑ بہانگے کوجھے لانگھے،
 جوہ جتن دے ڈسم نہ چانگے،
 تیر جگر وچ پیر اندر وچ
 کھتواں اولے گھولے،
 ناں بڑے راؤل رولے،
 وڑ دیڑھے بٹھ جھیرٹے،
 ونچڑاں جھوک ضروری،
 ہم ایمان دی موڑی!
 کرسم کیم وہیرٹے
 چشمیں چوٹ چلائی،
 رنزاں جڑ کر چاٹ چکھائی،
 غم نہ رکھن بکھیرٹے،
 شہر بھنبھوردی واسی،
 بدن بھنبھوت سناسی،
 پیل پیل موت کھیرٹے
 ڈوڑے ڈکھ ڈھیلے،
 ہننڈ کھنڈ دے ویلے،
 آوس ہوت اوریرے
 اوکھے وصل دے سانگے،
 چولا بو چھنڈ گھانگھے،
 ناں کھلے نہ چھیرٹے،
 نیراں نیر وہیراں،

پیر میناواں دھیر نیاواں
 مارو چھوڑ ملہیں سیدھایا
 سٹیاں پٹیاں پھٹیاں کٹیاں
 گھٹیاں خوشیاں پاڑوں پٹیاں
 مٹھیاں تیغ برہوں دیاں کٹھیاں
 درد جدید مزید ہمیشہ!
 پریت پریم دے گیت سکھایم،
 عید فریڈ بعید سنٹر یوسے
 دل دنگیر لویراں،
 پئے لقت رینکھیرے،
 وٹیاں پٹیاں پتیاں!
 سٹیاں سکھدیاں رتیاں
 لٹیاں ناز لوزیرے
 ریت پریت سوانی،
 نیت آساں سرچانی
 غم کیتے دل دیرے

کافی نمبر ۱۸۳

پر دیسی یارا وا پوز ب دی گھلے
 سا لوز ٹر مینہ برسات دی واری
 بھوک پھلی کھپ پھلے،
 گاجاں گجکن بھلیاں تسکن
 ذوقوں دلڑھی چلے!
 گاجاں گجکن بھلیاں تسکن
 چھتر سہاگ دا پھلے،
 دھامن کترن منٹھتے تہہوں
 کون بھلا سندھ چلے،
 جے تیس پانٹریں پلہرن کھٹھی
 طبع ڈہینوں ڈہینے کھلے،
 روز بروز فریڈ ہے لذت

کافی نمبر ۱۸۴

پر دخت سنکھڑی روہی
 لے دل دیوانی موہی

واہ یار پُشِلس من بھاندا،
 ہاں بردایتیڈے ناں وا ،
 وِجِ اِکھیں قاصد کھلڑا
 بل یار تھلاں وِجِ کھلڑا
 کھتی راہی برڈوں جُلساں ،
 وِجِ سا تھ پریڈے زلساں
 بھٹتوں بن چیتر بہاراں
 دل ڈکھڑے درد ہزاراں
 کیا زبور ہار چنیسیلی ،
 بھیا عشق نہرید آہیلی
 واہ دارو، درد دلاں وا
 چم چاتم تپڑی ڈوہی ،
 سے سالو تڑ سوت سولڑا
 ہئی قسم خدا دی ورہی ،
 دل راہوں مول نہ ولساں
 وِجِ کرسوں روہی بوہی
 سر سول آون کرواراں ،
 اندوہ کرن انبوہی ، !
 کیا پھلون سمجھ سہیلی ،
 سمجھ بھل گئے ایہی اوہی

کافی نمبر ۱۸۵

پل پل سول سوا یاسے ،
 دور گیا منظور وِلیں دا ،
 شالا ڈھول تڑم چہیندا
 دشت بیاباں چال اسادی
 ماتم حال تے قال اسادی
 چاک کیتے دل چاک ہیندے
 مرہم وصل وصال تہیندے
 جی مُفت ڈکھاں وِجِ آیا ہے
 تن من دھن ہے مال چہیندا
 درداں سوت ستایا ہے
 سواندوہ دی چال اسادی
 عشق بہوں ڈکھ لایا ہے ،
 کون کھلڑے زخم کون سیندے ،
 کھیرا کور اجایا ہے ، !

رانجن جوگی میں جگیا نظر میں
 مٹھی ماری پھراں نما نظر میں
 برہوں اُلٹی جڑ کر لائی،
 لوک کیا جانٹے پیر پرائی!
 چھڈ گیا رانجن سِرِ وِ والی،
 ساڑاں سیجھتے تول نہالی
 دل نوں لٹیا عشق مریے،
 متاں فرید کسے سب میلے،
 بے زراوس وِ راہ وِ کانٹریں
 نام نشان گنوا یا ہے،
 سٹرویں بلدیں پھراں کائی
 جو بکھیا سو پایا ہے،
 کیتس حال کنوں بے حالی،
 سب کجھ بجر بھلا یا ہے!
 پھردی شہرتے جنگل میلے،
 نانگھ آرام وِ بچا یا ہے،

کافی نمبر ۱۸۶

پرائٹریں پیر پئی گل دی،!
 سدا جلدی تے بہت تلدی
 وِتاں رلدی پٹی تھلدی،
 سٹریڈی سیجھ بھل دی،
 سخی نوں سانگ ساؤل دی،
 ڈکھاں ڈکھڑے ڈتے ڈاڈھے
 ہمیشہ درد ہن وادھے،
 اویرا عشق پیا جھولی،
 نہ چمدیں وقت ماگھولی،
 نہ گل دی وال ڈیل دی،
 اچل دی تانگ پل پل دی،
 نہ تلدی سبک بروچل دی،
 تئیندی تول نرمل دی،
 انل دی ہے نہ اچکل دی،
 پڈاں داماس عم کھا دھے،
 پنل ولدیں کریں جلدی،
 لویراں ہے چنی چولی،!
 ڈتی گولی ہلاہل دی،

درد اندوہ ہزاراں دل نوں،
 سولاں دیاں تلواراں دل نوں
 مونہ نہ لیندے سکے بھائی
 خویش قبیلے کرن لڑائی
 شوق زید شعور لوڑھام
 دھوڑی پائیم خاک رمایم

ڈکھ ڈیون لکھ ماراں دل نوں
 حسرت برہمی لیندی ہے،
 مہنٹریں ڈیوے ماپو جانی
 سس پناٹر مریندی ہے
 حال و نہا ایم قال گنوا ایم
 دل سبھ کیس کریندی ہے

کافی نمبر ۱۸۹

تا عشق ہوں گذریسے،
 بجاہ برہوں دی ساڑ پچالیا
 یار لہو سے جانی ویری
 جان جگر تن پائے پارے
 لوں لوں رگ رگ وقح سو پیراں
 نہ جڑوں ہاراں واٹ نہاراں
 جان جگر ہے جنیدا ویرا
 پیت پرائٹریں من لوں بھانڑیا
 مثل سمندر آتش اندر
 رٹ کریم، جل کریم، گل کریم،
 سکریں تپدیں مروں کھپدیں

ایھو تہر نہ پیش ایسے،
 ہڈ تن کیتس کیری،
 لکھیا واہ ملیو سے!
 سینہ محض لویراں،
 بحر رات ڈھو سے،
 مہنٹی کانگ اڈاراں،
 تنہا چھوڑ گیسے،
 لذت بہت بڈ کھالی،
 سو سو عیش لہو سے!
 یار فرید نہ آیا،
 نازک نہ نہ بھو سے،

کافی نمبر ۱۹۰

تتے نیہنہ تتری دے اُتے
 لے دل نہیں کچڑی کھدی
 چوٹ تھی جو بن دی تارے،
 تون بن تھی دایاروے،
 اوپر میں جاتے خوش وین
 کیوں نوک نہ میں تے ہین،
 روپٹ اُساڈی کارے،
 بر پار چوٹ گھر پارے،
 تھیا بخت میں تے تنگ ہے
 بچھڑا مُساگ وارنگ ہے،
 بسا فریہ دا حال ہے،
 نظرم وصال محال ہے

حیران سارا لوک ہے
 ماہی و جسانی ٹھوک ہے
 گئے کم، بھلے کل کارے
 جیونٹرنہ جیونٹرنہ بھوگ ہے
 اتھ نین تھی بے وس وین،
 مٹھڑی کوں چاتا بوک ہے
 دکھ سول گاہنٹراں ہا ہے
 مار و تھلاں و تہ جھوک ہے
 سکھ دی ہمیشہ جنگ ہے
 اٹھڑی سہاگ دی نوک ہے
 ساؤل نہ نیتھم ناں ہے،
 دکھ دی نوں نیت چوک ہے

حیران سارا لوک ہے

کافی نمبر ۱۹۱

توں بن حضرت یار
 ماہی باجھوں سول گھنٹے
 ہر دم پھراں حیرانی
 جیونٹرنہ ہے بے کار
 جاتم دل دا جانی،

دلبر جیہاں ہو رہ نہ کوئی، خوبی داسر دار
 صورت و طرح لاثانی
 نینل چھڈ کے پیچ سدا ہایا، کیتس زار نزار
 رور و کھتوم دیوانی
 عشق اوڑا پیش پیوسے دل نون دار مدار
 تن من سوسو کافی
 درد فریدی ہے چیز مہانگی تھنڈے و تترج و پار
 چندری کرتربانی

کافی نمبر ۱۹۲

توں بن موت بھلی نیند م شلامری
 ٹیکساں ہکت ذری جیساں پیل نہ گھڑی
 پو بس طرف ڈہوں مینگھ ہار ڈھم بھلی نکت ڈتی گج گج گان گنڈ
 رہساں اٹھ نہ اڑی ویساں وطن وری
 گنڈیں وور پیوم رہی گھڑی دی ڈھولا کل نہ لہو گھڑیں گھڑی
 کھاڑیم حویلی جینی رور و تھوم خری
 اڑیں ویس و نچاں مل نون تا گھ کھتی ڈیکھاں تاٹے ٹو بھے لائیں کھا
 برڈوں رہی تھیواں سولان کراں نٹری
 ازنگاں بونگ اٹھن ہلین کیتی ہے لس گھن گھن نام تیار و تھیواں ہوس

سانول تینوں ملاں یا سر پووم مری
 نازی نواز بھکیا ہار سنگار گیوم !
 بنیے لول بھناں اجڑی مانگھ دھڑی
 ڈکھڑے پھڑے پے خوشیاں لول گیوم
 راول جگ لانی پرم جڑی
 اکیاں نیرہ نیجوں کر برسات دین
 لکھ دہانہرا اٹھم جاں دھیم جھڑی

کافی نمبر ۱۹۳

توں بن نہیں داچاک سے
 جو جو خوشی سر سبز تھی
 گئی ریت بھت ڈت گت مندوں
 ساٹے نہ سہاں نت مندھوں
 دل مل تہی نول تیندیاں
 بکڑیاں اولانجھے ڈیندیاں
 ڈکھ سول ہار مند پڑے
 بد بخت ضعف بڈھڑے !
 قسمت فرید دی تھی پھی
 چڑھے پدھرتے میں لسی
 دلڑی غماندی جھوک ہے
 صر صر ڈوکھاں توں سوک ہے
 اصلوں نہ بھیاں اتھ مندھوں
 اے کال روک دی روک ہے
 رکھ ویر و نیڑا لیندیاں !
 بکڑیاں دی نوک لے نوک ہے
 اے ہرتے سحت زڈ پڑے
 کیا لیا تھوک کوں تھوک ہے
 کیا رول سانول بڑے پھی !
 خوش وسد اسارا لوک ہے

کافی نمبر ۱۹۴

تیرا نتیجہ نبھیاں زورے، سائوں ہٹکے کون تے ہوٹے
 جان جلیساں سیس سٹریاں سہجوں سوز سہیاں
 سارا شرم لوڑہیاں،! ساری عار ویا راٹھیاں
 تن من دھن سمجھ بک بن د تونٹریں کیجو کرم وچھوڑے
 عشق اچاریم سولال ساریم درواں لائے دیرے
 روگ کروپ کٹالے ہر دم گانے گھنٹریں بہرے
 راج بانٹریں تول و بانٹریں دسرے زورے تورے
 پیکے نوکاں کرم سورتجے، مارم جگتاں نوکاں
 مٹھڑی، دلڑی لٹھڑی وا، ہے قبلہ یار دیاں جھوکاں
 مایو سخیلش قبیلہ مل مل! ڈینڈے دھکڑے دھوٹے
 چشمائے جا دو جوڑ جگائے ہوش و ترار مھلایا،
 ڈکھڑے پھڑے آئے غم ہم، دم دم نال سوایا!
 غم نے خوب دھموٹے ڈیون رمزاں گھتدیاں گھوٹے

یار فرید نے دیرم ہرگز

رو رو دھا نہیں کرساں

جنیدیں مردیں اکھیں سوکھیں ساہ محبت بھرساں،

دوسری سکہ ہی سانگ جگوتج

جے ڈکھ ڈیوم ڈوڑے،

کافی نمبر ۱۹۵

تیرے بناں سانول بہوں،
 خدڑی جلعے سیدنہ سرطے
 جیر طراغماں دے وات ہے
 ہک ڈکھتی دے سنا تھ ہے
 جیں ڈینہہ نیل گیا بیج دل،
 جھاگاں جبل گھاٹیاں تھل
 دیرے نہالی تول سب،
 ہنٹر سوزے یا سول سب
 کیڈے فریداج بھج کسوں،
 ڈینٹریں ہمیں رانخس بہوں

دلڑھی انگ بے آس ہے
 سر چور ہے تن ناس ہے،
 پہہات ہے پہہات ہے
 سکھ دی نہ بونہ باس ہے،
 سدٹ سیجھ کھٹ رنگین محل
 ہک مونجھ ہے ہی بیاس ہے،
 پوپا تے بنیرے بول سب،
 یاد رو ہے یا یا اس ہے،
 جتھر چھتے بانڈری دسوں
 سو غول کھنناس ہے،

کافی نمبر ۱۹۶

ٹو بھہ نپڑ واڈے پکی جاڑ تاڑتے،
 صبح سحر میں کھبکین مٹیاں،
 دہی راوے دہیں دھماں،
 اچڑے پڑے سکھ ساگر دے
 چوٹرنوں دیہہ پانٹریں آسے
 پاک ڈیہڑج ٹو بھاماروں،

سندھڑوں دورا تاڑتے،
 جوہ پڑے اگواڑتے،
 ہوک پورے ونج ماڑتے
 چرٹھنا پودم پہاڑتے !
 سو نپڑیں صاف جھکاڑتے
 ناں جھت جھاڑ کچاڑتے،

رہی واس سبھے لڈوسن،
 پھلو ڈھٹے منڈت لیسوں
 ان فریڈی سوہیاں چنوںے
 اٹریاں جھوکاں ساڑتے،
 کھورا چڑھیسوں ڈینے لاڑتے
 شہر بازار اجاڑتے،

کافی نمبر ۱۹۷

ٹو بھا کھٹا ڈے سو ٹھہریں جاٹتے
 ٹو بھے با جھوں مول نہ ٹھہساں
 ڈیہاں پیسوں لسیاں گاویاں
 توں پن سانول اک اڑیاں
 جے نہ اوسیں توں ل جھوکاں
 جو پھیر سوڑنڈ لیسوں کھپے
 گائیں سہنس سوائیاں سو ٹھہریاں
 ٹو بہر نڈ لیسوں دل دکانگے،
 اوم راحت ڈوٹی پوڑی،
 فرح فریڈی نوں روز سوائی
 ادھانہ ہوئے ساری ماڑتے
 ناں گھٹتے ناں پاڑتے !
 راتیں کھیر کوں کارٹھتے،
 چولا بوچھنڈ پارٹتے،
 لڈسوں جھوپڑ ساڑتے،
 تھل دے صاف پیارٹتے،
 ڈ بھن آن اوکاڑتے،
 منڈت چڑھیسوں لعلو لاڑتے
 لائٹریں پھوگ دے وارٹے،
 سچ بر سخت اجاڑتے،

کافی نمبر ۱۹۸

ٹو بھا کھٹا ڈے ٹک ٹھہرتے
 ٹک ٹھہر دی ناز وچسالی
 پتھر پہاڑ کوں چیرتے
 بولن لائٹریں وار تہ عالی،

لوکاں کردی دھوڑی والی
 منجھیاں رنگین گائیں ڈھکن
 اکھیاں اڑسن دلڑیاں بکن
 ربوں دھوئے جوہ نمبر لیسوں،
 سستی سے کھوئے لیسوں،
 بیعت کر لیسوں کل تھل رکوں
 گجھنی رپی جو دھا سر کوں!
 جاں جاں وٹھو وہ سنٹ لویے
 دہیاں لٹھی تے دل تھیوے
 ٹوہے باجھوں مول نہ کھٹساں،
 ناں گھٹتے ناں پاٹتے رسیاں
 آے آکر دلڑھی لا تو،
 ہنٹ کیوں مٹھھی توں دل چا تو
 عشق فرید بکھیا پروانہ
 کر سر صدقے پڑھ شکرانہ
 کیسر مشک عنبر تے،
 بھیدیاں ہکریاں چانگے ٹکین
 دھرتی دی تاثیر تے،
 جھوکاں جوڑ سنجوک ٹھکیوں
 منت چڑھیسوں مانی ہیرتے
 ساگر پریم تے نکلے ساگر کوں
 رکھ تکیہ گر پیرتے،
 بندھڑوں روح اچاک ڈیسوے
 راتیں گاؤے کھرتے
 ناں وکڑے ناں بندھہساں
 ناں وت کھوہ فرہیرتے،
 حال میڈا رب سمجھو حیاتو
 دھوتیں دی تفسیر تے
 گھر باروں تھی پاروانہ
 ہیں متھڑے دی تخریتے

کافی نمبر ۱۹۹

بندیاں جاگم پا کر جھولی،
 پہلوں پریت نہ پی پویا دی
 کرونیٹر بڑتی مالولی!
 پچھے ہوت بلوچ نہ راوھی

میں مٹھڑی چانور لاد دی،
 گھر فخر پیا پوں پاوے
 رُل چیتہ بہار سہاوے،
 توٹے درشن مول نہ پیاں،
 وِترِ کوٹ شہر مرویاں،
 سارا چولا بوچھڑ گھانگے،
 سرمانگ مرندی سانگے،
 بن یار نہ سچ سہیاں،
 بھن بنیسر لول سٹریاں
 مٹیاں رُل بل ہنٹوں ٹنڈیاں
 ما بھیسری ویشٹ الینڈیاں
 جند جلاڑی جندڑی جھولی
 بڑے لکڑے رتھ کولی !
 ہر پیل پیت پٹیل دی،
 ہے تیدڑی روزا زل دی
 دل یار فرید نہ آیا
 سب ہار سنگار دہایا
 ہم بخت سٹری بڑکھ رولی،
 آ ا بڑی جھوک و ماوے
 دس نہیں بس کھیدوں ہولی
 ماں می نازک مینھ نہ پھیاں
 تھی درو بر دی گولی،
 گئے زیور تر یور لانگھے،
 تھی سرخی زہر دی گولی
 پھل سہرے تر ڈر سٹیاں،
 بٹھ چندن ہار بنولی !
 کھل ہاسے کیس کر مڈیاں
 سنس مارم سوسو پولی،
 جتھ کڑ کٹھ اسب سولی،
 دل درد چلائی گولی،
 سک سا نول بارو چل دی
 اچھا کو جھی کملی بھولی !
 سر سولیں سانگ رسایا
 گئی ناز نواز دی ٹولی،
 کاتی نمبر ۲۰

جگ ہم خیال تے خواہے، سب صورت نقش بر آبے

جے پچھدیں حال حقیقت،
 حیویں بحر محیط ہے وحدت
 نہیں اصلوں اصل دویدا
 گیا پھوکا نکل دویدا
 نہ کافی جانتے کفایہ
 کہ پڑے جلد وقایہ
 ہے پر مگیان وی دلڑی
 ہے جان جہان وی دلڑی
 دل لب ہے کون مکان دا
 دل مرکز زمین زماں دا،
 وچ صورتے ناسوتے!
 جیوت اتے لاہوتے،
 رکھ اتر دھیان فریدی،
 ہے دوری سحرت بعیدی،

سنہر سمجھ آتے رکھ عبرت،
 گل کثرت شکل خوابے،
 خود چانتے نسل دویدا،
 دل اوتھو آب دا آبے
 نہ ہادی سمجھ ہدایہ!
 ایٹھا دل قرآن کتابے،
 ہے بید پران وی دلڑی
 دل بطن بطون دا بابے
 دل غایت اصل جہان دا،
 پیا کور پلال جھلبے،
 وچ معنے دے ٹکرتے،
 دل اندر سب اسبابے
 سٹ سکھڑیں پیر مریدی
 جی سکھڑیں کانتے عدلبے

کافی نمبر ۲۰

جندڑی اچا کے جیڑا اول سے
 پکیں سو پھیں گھڑے دیکھو ہے
 تہمت دیاں گالھیں دلبری دے
 جاپے تتی کوک کیندی پیلے،
 ڈیندی منٹھی کوں ما بھینڈو ہے
 ایڈوں گیوسے، اوڈوں گیاتے

زلفت ڈورے ملتے خلاصے،
 پچڑے اوڈا ہے کوٹے دل سے،
 واہ وہ خدادے کم بے قیاسے
 مل مل کر نیدیاں کھل ٹوک ہاسے
 ونیدی نبھائی ڈنہہ ڈنہہ خردی
 ہک پل نہ ڈر م سکھ سچ جانے،
 کھتی تھی دکھاری منگدی عاینس
 دیدیاں نہ اکن دلڑی نہ پھاسے
 نکھڑیا نہ ڈٹھڑس کوئی وقت ویلا
 گل گیا فریدا جو بن زسے

تھی آس پاسے آئی یاس پاسے
 کھنڈیاں ناناں مہریاں پتاسے
 لکھری متھے دی پلڑے پیاسے
 جیرھیں کوں منڈی لینڈ نہ ہاسے
 منڈویرھ کھنڈے پی ساہ بھردی
 جس پس نہ ماڑیم گھری نہ دوی
 برہوں پھیندا کھ کھ بلا پیسے
 شالا کھینڈیاں یارب کڈا ہیں
 سانول سلونٹراں مارو مرلیہ،
 سرخی ڈووا گنڈ کجلہ ڈوہیلہ،

کافی نمبر ۲۰۲

جھوپڑوں چک کھنڈتے
 ایجاں نہ ہوسے سارے بڑتے
 ناں گنڈ پار ڈی کھنڈتے
 منڈھڑوں سکھری لڈتے،
 ساونٹراں سوہیلیاں رہی
 ڈھلے تے کل اڈتے!
 شہر جھنڈو دی کھاونٹراوسم،
 ہوت نہ جاویں چھنڈتے
 تیغ فرید بہوں دی وہیہ گئی،
 جم جم تے ہڈ ہڈتے، !

کافی نمبر ۲۰۳

جو سی پو تھی توں پھول وے،
 رو تھکی پٹ پٹ ہٹی !
 سولاں لٹی درواں مٹھی،
 پانڈھی پچھاں واریں تیکاں
 جیڑا غماں وِج وڑ گیا،
 دریا غضب دا چرٹ گیا،
 سبک ساٹھ سائول دی سدا
 شالا پنل میلن خدا
 زاہد وٹا ہنٹر جول وے،
 ستری ریم دی کھول وے
 ڈکھا نیہہ انوکھا راز وے،
 مٹھی دہانہہ فرید آواز وے
 وسی کڈاں سو ہنٹراں کول وے
 کیدے ویساں ڈکھڑیں کھٹی
 ماہی پنل گیوم رول وے
 سچ بر لایم ڈھول وے
 ڈکھ اڑ گیا، سکھ لڑ گیا،
 سو پھول لکھ لکھ جھول وے،
 دروں نہ تھیوم دل جدا
 جڈڑی گھٹاں میں گھول وے
 برہوں چولا بول وے
 دلڑی اسا ڈڑی چول وے
 تاسوز وے ہتھ ساز وے،
 ہو ہو ملامت دول وے،

کافی نمبر ۲۰۴

چوٹے سڑے کینویں ناڑاں ٹھی پاواں
 ڈے کر گھڑیاں آس امیداں،
 میڈا یار گیا مہرتے !،
 تھوے چاڑھ ڈکھا ناڑاں ٹھی کھاناں
 ہیں ڈکھڑے دل دیکھرتے،
 گے برباد لکھ لکھ وے
 ہنٹر کیوں پٹکی کھاناں ٹھی کھاناں

کھوٹے توں ویری بے پیرتے
 رات بجدی رتڑوں رداواں، رتڑیاں مرچاں لاناں ٹمی لاناں
 تتی سو منٹڑ ہک ہک پیرتے
 صدقے صدقے اوے گھوے، واری واری جاواں ٹمی جاواں
 مٹھی قصادی تقریرتے
 یار نہ آوے کچھ نہ بجاوے، بھینٹس نیت تاناں ٹمی تاناں
 بھیاں کاوڑ ما پیو دیرتے،
 کھینٹس، بھینٹس دے ہتھ آئی جین تہہ لہریاں لاناں ٹمی لاناں
 ڈوری تریوڑی سمجھتی پیرتے
 اوکھیں سوکھیں مول نہ پھرماں کیوں نہہ فرید لچا ناں ٹمی لچا ناں
 مٹھی کل و کم رکھ تقدیرتے

کافی نمبر ۲۰۵

دردے دل پیٹے، ڈتڑے یار رنجھے،
 میں بٹھیں گئی عمر نہ آئے، لاناں لہنٹڑے نیٹے،
 ہسٹریں پیرس عننے گانے، سر سولاں دے ریٹے
 سنگیں سرتیں لگڑے جھڑے، سکڑیں سوز ہیں پھڑے،
 سا نول آوے آجل لائے، سبجوں سبجیں لیٹے،
 دلڑے سوسوز خم کلڑے، سینے سوزت چھپے!

یار فرید سنبھالیم جیندیں، رب ڈکھ، ڈکھڑے میڈے،

کافی نمبر ۲۰۶

دلڑی دُورں لُٹے لُٹے، پُڑے پُڑے ذرے دُورے
عشوقے غمزنے ناز نہورے، نخرے، نخرے زورے توے

خون کریندے ذکے دودے

آپے اپڑاں سوہاں کیتو، آپے اپڑیں جلتے نیتو،!

سُٹکویں تھیندیں پرو و پرے،

گوٹھے نین تے زلفناں کالیا، سوٹھیاں مزاں موٹھیاں چالیا

جیئیں بن مول نہ سُرے و سُرے،

پسلی تیرنگرے پھلڑے، ولول پیج زلف دے ولڑے

بنویں کینویں کرے و کرے،

مونجھ مونجھاری درد اندیشے، ڈیہاں رات فریدے پیشے

بجورں جنڈڑی ڈرے و ڈرے،

کافی نمبر ۲۰۷

دلڑی نہاٹریں کوں زونجھائی، چھڈ گیا ڈھولا یار آزاری،

عشق نہیں کسی بجاہ غضب دی، سڑدی جلدی جان مچاری،

ماشوق پھرے مدت موالی، سر قربان کرن لکھ واری،

در داند وہ تے سول ہزاراں
 صد کریندے مرغ دلیندے
 چشماں شوخ بہادر جنگی !
 جند فریڈیکے ہنتر کینویں،
 لا کر یاری یار و ساری
 ناز و اداسن باز شکاری،
 پلکاں مہریاں دست کٹاری
 نیناں خدنگ چلائی کائی

کافی نمبر ۲۰۸

دلیاں دیداں سو ٹھہان تے
 سینگیاں سرتیاں حق ہمسائے
 ما پو ویرنٹر بھنٹر عجیباں
 جگتاں مارن پیکے پتھریں
 اکھدیں ہنڈیں رڈیں پھریں
 چوچک چاک تیداتوں مانک
 منجھیاں تیدیاں جھوٹیاں
 کون ہے تاضی رشوت راہی
 ہاجھ خدک بھگڑے بھیرٹے
 ڈونج پھنڈے ناسحق دعوے
 رانجھن تے میں مسس سوسوں
 جو جو لکھ منٹھے دے آئے،
 جندری پھنڈے فریڈیکے مشکل،
 ہر دم وسیچ ہون ساٹھ نرٹے،
 بگڑے کرن دیکھوئے،
 جڑ جڑ لائون بھیرٹے،
 ہاسے کرن سورتے!
 سس نیناٹر کہیرٹے
 سر سرواہ وادارث،
 کوٹے چھوڑ بھیرٹے،
 کون سیال تے کھیرٹے،
 ساٹے کون بنیرٹے،
 ادڑک ناسحق تھینڈے،
 سسر سسر مرسن کھیرٹے،
 آخڑ ویہہ بیوے،
 ویرٹھیا عشق اویرٹے!

کافی نمبر ۲۰۹

دام بے آوارہ طبعے جو شت آرائے برہیں بار بر پلہ جیا بان شت روائے
 کہیاں عمدیاں کہیاں باتیں ڈکھی ہم دل ڈیہاں راتیں
 خدارا حال زارم ہیں کہ بے دستم و بے پائے ،
 مائع شدہ پریں زارم بے دل و غمگین ، نہ پندیرا پارے جھاتی خنڈ ڈکھڑے پاندرا
 سنجھڑوس رس ڈکھایم جس سوتہ کھیں پکڑیں پس پس ،
 دل دیوانہ با سر کس ندرود ، یہ پیچ پروائے ،
 شہر موندھ واوھی ، پٹھیں سنجھی یادوی سدا سولان می شادوی میں اڑ پین بخت ہے
 ڈیہاں ڈوہی خرابی ہے ، قلق ہے اضطرابی ہے ،
 نماشاں جی عذابی ہے نہ آپ آئے نہ بلوائے ،
 حق عارض نگین سجلا داغ ہادیریں کتیاں ہن دل اندر جاہیں کٹھیں بیارکوا
 بغیر از من کرا شاید فترید ایں مر مرا باید ،
 ڈکھے پندے تے ڈکھ بجد میں بلخس تے رچھ سائے ،

کافی نمبر ۲۱۰

دل دم دم دروں ماندی ہے سکت ڈکھڑیں باجھ نہ لہندی ہے
 ہجردیاں گذریاں ڈکھیاں راتیں ماپو خولیش نہ پچھدے باتیں
 سینگیاں ستریاں لہن نہ تاتیں مسٹھری پی تڑ پھانندی ہے ،
 چاک ہیدا من نوں بھانڑاں بھل گیا سا پاراج بانڑاں ،

گھولان بیچتے تول ومانظراں،
 رانجن جوگی میسر امیتا!
 عشق تہیندا لوں لوں سیتا
 بھانڑاں یار دمن لوں بھانڑاں
 پالینی سٹاں مانظراں
 گزیا ویلا ہسٹ کھلنٹ وا!
 اوکھا پینڈا دوست ملنٹ وا،
 بریٹ دی ریت سوہانڈی ہے
 دل لوں جس نے جاو وکیتا
 رگ رگ مول نہ وانڈی ہے
 ساڑاں جھنگ تے شہر گھسیا نہ
 جندری مھوک غمانڈی ہے
 آیا وقت فرید چلنٹ وا
 حسان لبان تے آنڈی ہے

کافی نمبر ۲۱۱

دم مت قلند مت قلند مت دم مت اکتی

نفس مقدس اہل سعادت علم عمل و توح کھن سیادت چھڈ کر دتے زہد عبادت
 نین کرے ورد رستی صاف مبرا غیر خیالوں پاک عیالوں آلوں مالوں
 رنج و جدیں فو توں حالوں واہ وہ مستندی مستی، ازل ابد تک جائن واکت
 لغت حمت سمجھن عارف بھن مکاشف محض مراد کیا بالائی کیا پستی
 جے چاہیں تول قرب حقیقی، درتہ علوی تے صدیقی
 ریت جنیدی رسم شقیقی! بھٹ ہستی وٹ ہستی!
 سٹ صحبت سکھ خلوت عزت موت ارادی توں پانز ہرت
 سوز ریتاں حال فریدی! مذہب ملت ہس توحیدی
 نیل کچیل شکل جری دی خوش و سدا پریم دی دوستی

کافی نمبر ۲۱۲

دن زین دل حیران ہے
 نہر ٹکڑے ٹکڑے ہو گیا۔
 دریا برہوں و اتار ہے
 اٹھا حقیقت حال دی
 کئی کل نہی ہسینوال دی
 ساتھی نپل چھڈ کیوں پرے
 پھر پھر ڈونگر گھاٹیاں دے
 ہنٹ غیش اول مونہہ پیا
 سب محو منسی ہو گیا
 تھی دل فرید آگاہ ہے
 بادل موں ظاہر ماہ ہے

اسناش نہ پائیم ہک گھڑی
 تن من جلیا لوں لوں مٹری
 اوکھی اڑا میں آ اڑی
 ساری عمر رہی بھالدی
 بے وس تتی لہریں لڑھی
 جین باجھ ہک پل ناز ہے
 یک ساتھ وہ پنج بھونیں دین مڑی
 موٹس ہنٹ ضائع تھیا!
 جو کچھ سکھی جو کچھ پڑھی
 ہر جا جلوس شام ہے
 جب پھر گئی من کی بھڑی

کافی نمبر ۲۱۳

دل نوں مار مونجھایم
 وس نپڑے چاک بہیدا
 نت دے درد اندیشے
 نوں باجھ اے حال سنجید
 زخمی سینے چکد کر لیتے
 بکھڑو سیلیان ڈور ڈور آپے
 سسے ساٹے لکھ سول نرپے
 و نیر سیلے ساٹے پیٹے

اے غمزنے ناز نہورے، اے عشقوںے زورے توے

سر سانگاں تن من تیشے !
بٹھ پر ہوں برابر ویری، جا کیش کو لے کیری،

ظلمیں مذہب کا فر کیشے،
کیا دھانہہ فرید سنظر انواں کیا رور و جدت رداواں
متک بکھڑی آئی پیشے،

کافی نمبر ۲۱۲

بڑھ عشق تویاں بازار گلی !
سبھ جلوہ نور ظہور ڈسے،
گئی غیبت عین ظہور ڈسے،
مے کشف کمال دی بات عجیب
سے وصل وصال دی رات عجیب،
کڈیں ظیر عروج و احوال بنٹے
جو بھرے عین وصال بنٹے
حل خال ہے کھوٹ کھوٹ، گماں
نھیا نور وجود شہود عیاں !
جہاں جہاں ڈیکھاں تیچھ آڑسے،
سبھ سوز فریدوں ساز ڈسے،
سبھ سوز سخن ہنظر مقیوم جلی،
یا ایمن تے، یا طور ڈسے
دل و بچ دلبرے ساتھ زلی
سے جدتے حال دی گھاٹت عجیب،
مٹھی عین دی ذات صفات جلی،
کڈیں سیر زول دی چال بنٹے
سکے سول سر ساری مونجھ ٹلی
گم ہو گیا عین سرد انام نشان
گھسے پار گلی، بازار ملی
سبھ حسن تے ناز نواز ڈسے،
ہر اوست سجھائی رین بھلی،

کافی نمبر ۲۱۵

ڈکھ سینے تے مونگ ڈالے
 سائٹی تڈی تیل ڈکھالے
 عم درد الم بد نیتے !
 تھے تہیں مکھڑی دکتے
 کئی ڈیہہ نہ نل گزریے،
 ساری آس امید نچوئے
 سے خرتہنیں کیا کھتوئے
 ہم سنگتی سائے کھوٹے
 سچ باز اپھڑے ڈوٹے
 رل بل بے درد کھوٹے
 پئے کرن کھلاں ہاں کالے
 تھی سوز اندوہ وچالے
 سے واقعے فاقے گھالے،
 نت روہ پھتر پرتالے
 متھیں لپھاں پیریں جھالے
 کر صبر نہر بد بھیاں
 پئی سولیں سانگ جلیاں
 دم جنیدی تیں پکریاں
 متاں متاں در سختی ملے

کافی نمبر ۲۱۶

ڈکھی دلڑی دردیں ماری
 سوز اندر ورتج سول جگرتج
 سے ہر ویلے آزاری،
 سوت سفر ورتج ظلم قہرتج
 آیم برسج روہ ڈونگرتج
 وار مداراں سنجڑیاں ہاراں
 ہوت نہ کیتم کاری
 پیم پکاراں سنجڑی واراں
 پھرت بھاراں عنڈیاں ماراں
 یار و ساری یاری

شان شرم گیا ہم بھرم گیا !
 لطف کرم گیا نیک رحم گیا،
 اُدھیاں گھاٹیاں لکھ لکھ گھاٹے
 نتر ہی والی ڈکھڑے گھاٹے
 نہ نہ بھیا یا روز سوا یا
 دید مسایا زلف اڑا یا،
 ساڑن چھاتی مارن کاتی
 بھر دی چھاتی کھسم حیاتی
 درد زید جدید جدیدے
 شوق شدید مونجھ مزیدے
 دین جرم گیا دیر دھرم گیا
 لکڑھی کشہر خواری
 کھڑ بڑ بھانڑیں سہنس گیاٹے
 کر کر پیت پیاری
 پور پرا نا مقنت احایا
 گھت گھت تیج دی گاری
 سو ہے سکتی روگ ہے بھاتی
 پل پل موت تیاری
 عید لعیدے بخت عنیدے
 بار پرہوں سر باری

کافی نمبر ۲۱

ڈینہہ راتیں عشق ستاؤں
 کھل رنجیاں بھر بویں
 سر سولاں چھکدے سہرے،
 دل لٹ گیا جوگی راول،
 ہر وقت کہاں ہنتھ نمل،
 روہ کوجھے کالیاں دھاراں
 سر قہر کلور دیاں ماراں
 زر گھر ور روگ ودھاؤں
 سر بھٹ بھٹ نال لیرے
 گل بھر دا ہار سہاؤں،
 سے پور ڈکھانڈے پل پل،
 مٹھا نیڑا کوئی نہ لائے
 یوں چھین ببول ہزاراں،
 ڈکھ ہر ویلے تن تانے

دل دود غماں دکھ دے
 گئے گذر ڈہاٹے مسکھ دے
 سے درد اولڑا پٹھڑا،
 کچھ گھٹے ناں گالے ترسٹرا
 جن رانجس سنچڑیاں جاہیں
 تھے ساتھ سنج صباہیں،
 آئے پیش نسرید گپٹے
 لکھ روڑاں سنہس چکلے
 جی ہر ویلے پیا جکھدے،
 مولیٰ چندڑی سوز بھکے
 کیوں پیش پومے کٹھڑا،
 ہتھوں مرہم زخم پھٹا،
 رچھ بانڈر لوز بلائیں،
 مٹھی اوکھی عمر و ہاوسے
 انگ ترش تے سر چھٹے
 تہی بے وس تھی کر لائے

کافی نمبر ۲۱۸

رانجھن انگ رکایا ہے
 رانجھن میرا نور الہی
 سر لاک کلنگی پائی
 رانجھن میڈے ویرٹھ آیا
 آیا ولدا نہیں ولایا
 ماہی میں دل پائی جھاتی
 ہر ویلے ہر جا سے ساتھی
 حسن رانجھن دیاں ڈھانچیاں
 سیرا بوجھن ڈھیاں ڈھیاں
 سب غیر داوہم بھلا یا ہے،
 منظر ذات صفات کماہی
 طہ چتر جھلا یا ہے!
 کھیریں بھیریں شور مچایا
 بیشک بخت کھڑا یا ہے
 پا کر جھاتی لائیں چھاتی،
 لوں لوں ورتج سما یا ہے،
 ڈیکھنڑا یاں سینکیاں سیاں،
 ڈیکھو کیا رنگ لایا ہے،

فخر پیاتوں بل بل جاواں !
 اس دی ہو کر کیوں عم کھاواں
 یار فرید نہیں مستورے،
 ظلمت بھی سب نورِ حضورے

جیندے نال میں لدھیالادار
 سب کچھ یار سمجھایا ہے
 ہر جا اس داعین ظہورے
 اسم فقط پیا آیا ہے

کافی نمبر ۲۱۹

رانجھن ماہی تخت سزاویں
 سو نرہیں سمجھتے سا نول سہول
 ڈکھڑے کھا کھا یار لدھو سے
 این جھیں ہک ہک کھ لوں سے
 بختیں بھاگ سہا لیں سگھڑیں
 راتوں رات لسو کر ڈکھڑے،
 سیندھاں مانگھاں سر پھولین
 گانے ناز نواز دے گا ہنڑیں
 بحر فراق لسا ہاتھی ہک
 پاکجلا لا سرخی دلڑھی
 مدتیاں پچھے شام سلونڑیں
 سو سو حمدتے لکھ شکر نے،
 سا نول سو نرہاں سا نونرہدہ

میں کارنٹرا تھ آئے،
 سیکدی کوں گل لائے
 ڈکھڑے تھیوم سجاے
 سگھڑے کھول کھماے،
 میں ول مونہہ ول لائے
 کائے روہ سدھائے
 والیں سو ول پائے!
 پائے یا پھر کائے
 چائے سہنس لڑھکے
 ڈیکھتے مسکائے!
 جھوک لوں آن سائے
 مولا ماڑ و سائے،
 سا ڈے آن لکھائے،

ڈیون ودھایاں سنگیاں ریا
 گھڑے راز فقرے سائے
 حال مقام دی رلق فتق،
 یاریاں باشیاں لڑے واریاں
 پیوم فرید بر ہوں دیندھڑ
 رل وسدے ہمائے
 فخر الدین، سمجھائے!
 سب شرح کر فرمائے
 وس وسید و ہائے!
 ہے دھندے مکلائے،

کافی نمبر ۲۲

رندیں عمر گزار ڈتوسے،
 لالی دلڑی چوٹ اندری
 رلدی ریت تتی تھل بادی
 پیچ پیاول کیج شہردا
 آیا ہرہ سوزت ہردا،
 رل بل ڈکھڑے آئے پھڑے
 گلنے کھنڈس بہرے سکرے
 ادکیاں گھاٹیاں ڈونگر کالے
 ڈکھ کھا کھا سنج واہ وچالے
 رکھساں دم دم نال سنھالے
 یار پیل دی گل نہ پیوسے،
 دسری سمجھ زنگلی گھرو دی،
 ارٹک موت نصیب کھتوسے
 شکل پنڈاروہ ڈونگر دا
 رلدے پھڑے مر کھڑ کیوسے
 اجرٹیاں خوشیاں کھنڈے
 سنھڑے غم دے سانگ رلیوسے
 تترے بٹہریں پیر پچالے،
 تھی بے واہ ڈھاگ چھکیوسے
 سہساں رگ کروپ کٹالے،
 بھالے یار فرید نہ بھالے،
 جین زوے جند جان لیوسے

کافی نمبر ۲۲۱

روندیں عمر نبھائی،
 بھاگ بھاگ سہاگ سنگار و نچیم
 در گیا اول آیا ناہیں
 عشق نہیں ہے نار غضب کی
 جو بن سارا روپ گنوا ایم،
 فخر الدین مٹھل کے عشقوں
 یار سرید نہ پائیم پھیرا
 یار دی خبر نہ کافی
 دلوں بسایا ناہی،
 مر سب کھا کر بھائی
 چنٹ رنگ چوانتی لائی،
 دردیں مار مسائی!
 دم دم پیڑ سوئی،
 گل گیوم مہفت اجائی

کافی نمبر ۲۲۲

رہی وٹھڑی ٹو بھاتا روے
 تھے تھلے باغ بہار روے
 کتھے چنٹ کس دے چنٹ کاروے
 ڈنہ رات مٹھل بہار روے
 کتھے گاج دے دھد کاروے
 ہے ٹھنڈے ہار سنگار روے
 اے سکہ سہاگ دواروے
 سنکیاں دسین گھر پاروے
 بہت رلی او اساروے
 آمل توں سینڈکا یاروے،
 چودھار گل گلزاروے
 کتھے مٹھل دے گھد کاروے
 دتھ پھیانڈے چوہنکاروے
 کتھے کھنڈے دے لہکاروے
 سرخی تے گجد دھاروے
 گے ڈکھومی آروے پاروے،
 لاگل سمھن دلداروے
 ڈکھ سول نال و پاروے

توں بن فرید خواروے، رت سنجر طوں رو نطر کاروے،
دل جلد موڑ ہساروے، ناں تاں مرویاں ارواروے

کافی نمبر ۲۲۳

ساڈھی دل پھیر ڈے، جویں کھس نئی کیوں جاتی کیتی
ڈوہ ورائیں ویٹر الینڈیں، ڈیکھنڈی تریڑھی پینڈیں
ڈے ڈر کے رت بیٹی!

ویرنہ لائٹھاں ہاوی باہی، کھس کر زوے دل بواہی
سانگ دکھاندے سیتی،

نوٹریں لکڑی ہو ہو پھکڑی، دلڑی تکرڑی وردیں پڑھی،
تور پچا جو نیسی،

ناہیں مٹن مناسب تھک تھک، جے سر ڈلیں ہے پک بیشک
برہوں دی بازی جیتی

آیا وقت فرید ملنڈوا، بھورل جانی یار سجنڈوا،
زین عنانڈی بیستی،

کافی نمبر ۲۲۴

سا نو نطر لونڈیاں جھراوے،
کوک کوک پاپی سے پہنیا، پھوک پھوک من آگ جگاٹ

کوئل کوچ مہر والوں سے
 نین چلن سے جھگرت جھگرت
 چھتیاں دھڑکن جیڑا روت
 دم جھومرت رکھا سو ہے
 بیت گئے دن رین دکھانے
 پیتم پرت فرید نہ پالی

دل دکھیا ہی نون دکھتا ہے
 تڑپت تڑپت تڑپت تڑپت
 ج بن کاری گھٹن ڈرائے
 انگ ڈھنگ سے رائدر عا ہے
 بھومی پیا کو سمجھ سہا ہے
 انگ انگ برہن مرہیا ہے

کافی نمبر ۲۲۵

سب اسرار قدم واسے
 درمی سگھر سنجانتر سیا نتریں
 منظر ذات صمد واجانتریں
 جو ہے نفس مقدس طاہر،
 کل دامظہر، کل واطاہر،
 جس نون ذوق خیال مہیا
 گلشن جشن جمال مہیا!
 پولا یعنی تے نادانی
 دل اخلاص تے تسع مثانی
 دیکھو شوکت نشان پسارہ
 مرکز دور محیط و اسارہ،

اتھ دخل نہ محض عدم واسے
 اکھے ہر دم سمجھہ ملیا نتریں،
 نونتریں روپ صنم واسے،
 علوی سفلی واسے ماہر،
 والی عزب عجم واسے،
 اس نون قال تے حال مہیا
 وارث بارع ازم واسے
 دل دلدار تے دل دلجانی
 مدام تدم واسے،
 محور گردش سبع سیارہ،
 نقطہ دل آدم واسے

سید نہ صاف صفائے کدینہ !
 دلڑھی خالص پاک نگینہ،
 خاص فرید غلام مخزدا،
 بچھ پیاسا سرا علم ہنردا،
 نور حقیقی دا آئینہ،
 نقشہ بریت حرم داپے
 باندا بردا اس دور دا،
 تکیہ دوست و کام دا،

کافی نمبر ۲۲۶

صورت و توج ذات سنجائیں
 نہ کوئی آدم نہ کوئی شیطان،
 باجھ خدا دے محض خیلے!
 مرطبات و حدت ہے ہر چالوں
 جانو نٹر لادی دل و انانوں
 سو نرٹھاں کو جھا صرف بہانہ،
 روز ازل دی یار نپل دی
 یار فریدے ملیو سے جیدیں
 حق باجھوں پوئینہ جانٹیں
 بٹگئی لے کل کوڑ کھانٹیں
 دل نا کر غیریت ہانٹیں
 سیکٹ رکھ بے پاستے تانٹیں
 اثنیدیت مول نہ بھانٹیں
 ہکڑو ہی دل سمجھ سنجائیں
 پی گل ساٹے پیت پانٹیں
 سو نرٹھیں ساری عمر و ہانٹیں

کافی نمبر ۲۲۷

صورت و توج و سدا ڈھولماہی
 رنگ بڑنگی اس دے دیے
 دل اسادی کھسا ڈھولماہی
 آپے رانجھا ہیرتے کھیرٹے
 گنگ چھپ تھید نہ ڈسا ڈھولماہی

آپ سے ہجرت سے آپ سے میلا آپ سے قیس سے آپ سے لیلیٰ
 آپ سے آواز جبرئیل سے آواز جبرئیل سے آواز جبرئیل سے آواز جبرئیل سے
 آپ سے مطرب مجلس کافی آپ سے مؤجد صوفی صافی،
 منکر ہو کر بسدا ڈھولا ماہی،

راول یار بر و چیل سانول اگر ہر ہر آن انسان دل
 دل کھس کھس دل بسدا ڈھولا ماہی
 بطن بطون توں ظاہر ہو گیا عربی بھتی کر ملکوں ہو گیا
 رسم رسالت بسدا ڈھولا ماہی

دل نوں تانگھاں لکھ لکھ چاہیں نکلن آہیں سچن نہ واپس!
 ہنچڑوں مینہ بسدا ڈھولا ماہی،

یا ونسید نہ و رسم شالا اورک لہسی آپ سنبھالا
 میں بے وس بے کس دا ڈھولا ماہی

کافی نمبر ۲۲۸

سختہ سدا سیاں ساتھ دوسن	شالہ جیون محب مہٹل متوارے
سینچ بر رلدی ولول بھلدی	ڈسم نہ چانگے چاہے،
جلدی بھلدی ہتھڑے ملدی	چھڈ گئے ہوت پیارے
ڈگھدی بھلدی ماری لکھدی	تھپی ککر انداز گارے،
منگاں دعائیں سینچ جباہیں	آلوم وصل دے وارے،

سٹ ہو یہی تھی گیا راہی
چھندی جھوکاں سہندی لہکاں
یا پیل دی سیک پیل دی!
برہوں بھنوالی الٹی چالی،
سوز فرید لوں روز سوا یا
دلڑھی پائے پارے،
کنٹریں پووم تو اسے
روز ازل دی کارے
سکھ بوٹے دکھتائے،
لوں لوں لکھ چنگارے

کافی نمبر ۲۲۹

سستی کر ہوں قطار!
جھاگ جیل کھل بار
پلٹے دوہ گناہ نہ میٹے
ہک کھڑی پئی پیت کلڑی
نیں باری تے نانگ اجاری
کیڈے کھل مساک گبوسے
دلڑھی سپت نہ تھپوس پھلڑی
رہ بر شوق شفیق سنجیں داوے
برہوں فریدے کو جھامو جھانے
پین ڈھوں بھنڑ سٹوے!
نال پیل بھنڑ سٹوے،
سے ورجیل یا رنقت کستوان سٹوے
رواں ارزا لاکھڑو سٹوے
تا اندر غبار جھڑ میندی کنٹری
کیڈے ہار سنگار گانہیں گھنڑ
مطلاب تھی دیدار موتیں جھنڈیں تھنڑ
جلدی موڑ بہار پیں و کھنڑ کھنڑ
بیشک باری بار تھی رتی بھنڑ

کافی نمبر ۲۳۰

بیکساٹے دل تانگ پچلے
وطن نہ بوسم رانجن والے!

سہا منجھائے تے ہاں ڈالے
 ڈونگر کالے پیریں چھالے
 کینویں ہوشن جوہن منجھالے،
 قادر بار غماں دے ٹالے
 درد اندیشے روگ کشالے،
 کوڑے تے پیچ فریبی چالے،
 لطفوں بھلے خواہ نہ بھالے

سحر فراق دا کو جھاقستہ
 راہ اولڑے لکھ لکھ ولڑے،
 دلڑھی جڈڑی ڈکھڑیں لڈڑی،
 جنڈیں ڈیکھیاں جھوک تہجن دی
 عشق سوناں میں دل بھجیاں
 سونڑھیاں دی ماتھوں
 یار تہرینہ اترم دل توں

کافی نمبر ۲۳۱

واہ عشق دی آوا داڑھی،!
 ڈکھ رگ رگ سوز سمولے،
 ہن برہوں تے دوزخ ہاڑھی!
 گل آس امیدیاں لالتھیاں
 پایہر کوئی ماہے تہاڑھی،
 ہن زخم پھسے پھٹ کاری
 سر بر بھی تیز کٹاری!
 ہنڑ پھول زرداں د پھولے
 گھڑ سیریاں ڈونک پٹاری
 گئی فرحت شایاں ہٹیاں!

سکے سولیں ساری ساڑھی!
 دل جل بل کیری کولے،
 ہک سینہ سوسو شعلے،
 جس ڈیہہ اکھیں میں لالتیاں،
 کیا چٹکن جہڑھیاں پھاتیاں،
 میں کراں تتی کیا کاری،
 گل کاتی پیٹ کٹاری،
 تھیاوس ہنس کولے اولے
 اتھپے جو لیندے بھولے،
 بل موکھیں ڈولیاں وٹیاں

غم خوشیاں پاروں پٹیاں
 اے لوکاں مہتہ بہانے
 کئی مارن کاٹھیاں کلنے
 سنٹ پیر فریدیاں دھائیں
 دل آکھے سا نزل سائیں،
 بڑکھ سکھ دی زبح اکھاڑی
 کئی ڈیوم ہنٹس طعنہ،
 ہے پیاسیا عظم ڈھاڑی
 کرناز و شوخ زنگا ہیں ا
 ہے راز اکون پھنچاڑی

کافی نمبر ۲۳۲

تسکھی کر لئو ہار سنگار سمجھی
 گرجت بدر لکت بجلی،
 آغن پیسے کرن ہلاکے
 ٹک ٹھیر و سا ایم مولی
 رل مل سیاں ڈیون مبارک
 مدتاں تچھے را بھن بیا،
 آکر کان دوائے دلے
 سمجھ فرید نہ کر دل مو بھجھی
 سیاں ہل مل دھوم بجانی ا
 رت سا نو نٹ ٹھیک نہانی
 رس کوئل لوک سنٹرا لی ا
 سب گل بھل خنکی چانی،
 مد بھاگ سہاگ دی آئی
 رب اہڑی مھوک دسانی
 سدھ بنسی پریم بجانی،
 کل لان چیسے گل پانی،

کافی نمبر ۲۳۳

تسکھ سمٹھنٹ سدھائیم ا
 سیجھ زبکی ستم پسیلی ا
 یار نہ نیتم سنگا و
 دھا نہہر کرم انگ انگ و

نکلیں آہیں سنج صبا جس،
 سخن سدھائے دل نہ آئے
 کول نہ نیم ڈھول لیندے
 ظلمیم نہ سختی نہ بد بختی!
 در و اولرٹے سول کلرٹے
 عشق فرید چھ کاموین جندیں،
 ڈکھڑیں کیتیم رنگ وے
 واہ قادر وارنگ وے
 روہی ریم کرنگ وے
 گیا ناموس تے رنگ وے
 تن من چور پیرنگ وے
 ڈے سر مول نہ شک وے

کافی نمبر ۲۳۲

سوئے سکون سہا ندا ہے،
 ذال حال دی کرے چولے
 بچوں انگ مالوم چولے!
 سوز اندوہ تھے آزاری،
 بحر ڈہاک نون مونچھ مونچھای
 آس امید لویدے شادی
 راحت ہر دم وادھو ادھی
 لائٹریں پھوک پھولاری واہ وا
 چنٹکی گھنڈ تو اسی واہ وا،
 گیا فرید ڈوہاک دا ویلا،
 آپے دلبر کیتیم میلا،
 متاں سانول لسانول آندے،
 لالی لوے تے کانگا بولے،
 سیجھ سے گھر بھانڈا ہے،
 سول کرندے نالہ زاری
 دردالم عتم کھانڈا ہے!
 عید سعید مبارک بادھی،
 سکھ سکھ سٹاڈکھ مانڈا ہے،
 کنڈری کر رندگاری واہ وا
 جھوکاں مال نہ مانڈا ہے،
 صحن سوہیلا گھر ایللا!
 جیں بن جی تر پھانڈا ہے

کافی نمبر ۲۳۵

کھڑے تھیں سخن اُڑتے سداڑی
 کیسے ہی دکھ نہی گا کھٹے سداڑی
 آئے کھٹے کھٹے رات بھانڈاں،
 پارنیل ڈوں دلاڑی تانگے!
 مشکل پینڈا ملنے نہانگے!
 کولے سدا بھید نہ بھیدا
 ڈیکھے کے حال ایسے بکس دا
 نازک ڈھنگ عجائب فن دا
 انظر کراں کیا پار سجن دا!
 لے بے کار نہ سدا بھایا
 مخز پئے دی صحبت آیا
 ساڈے نال نہ ہنس سداڑی
 کھڑی سداڑی ترٹھاواں!
 ہے جی او کھلے وس دلاڑی
 اوکھ لانگھے راہ اڑانگے!
 کنیں پوم آواز جرس دلاڑی
 دلاڑی کھدا اول اول سدا
 رٹھ رٹھ ڈوں سداڑی
 سناؤں ڈھولے من مومن دا!
 او دلبر سے ہر کس دلاڑی!
 لوسے وانگ مہوں بے مایا
 تھیا ہمایہ پارس دلاڑی

کافی نمبر ۲۳۶

بھیں پار با بھون مہی نہیں مہدی
 بنا بھرتیڈے میگوں زار زارے
 بھو او بھو او بھو او بھو او بھو او
 لڑھا پار مہی کڈیں پائے پھرا
 تانگھ آوے دھدی سداڑی وچڑھی
 دل پارے پارے بھرتھا دھاکے
 رت بیلے ماسی بلٹھی دہانہ کر دی
 شالا پاکے پھرا پھیرے چال میرا
 راتیں آسے میں بھردی یہاں سداڑی

پنوں خان میرے لبتی پتے تے
 میں نتاں کردی تو طہی پینڈا یار
 کمی نہیں چلدی کیا لیجئے کافی
 سنٹ بانڈی بری ہتھیاں بانڈی
 رور و فریڈا ف یار کوزاں
 غم باجھ اس و ہیا سارہ بھر سا
 یاختسہم میلایا رلدی مرساں
 کہیں لا ڈکھائی دل چوٹانڈ

کافی نمبر ۲۳۷

سبج سہا و سبیل سکدی بانہ پوریلی
 یار نہ ملد عالم تھلدا حال اولڑا او طرے دل و
 سنج بر صحن حویلی!
 بلبل بھور سکو شیاں پاؤں، رل مل دوست لبنت سہاں
 آئی رت ایللی،
 طر کے سی بیالے بیتے، سنگیں زیور تر یور کیتے،
 ہک میں محض ڈوہیلی!
 پیت پرینڈی سک مترانڈی سینے سو سو سانگ ڈکھانڈی!
 سینڈھ دھڑی تھی تمیل،
 کجے بادل میدنہ برساتیں گاجاں کھڑیاں کالیاں راتیں
 رلدے روہ اکیلی،
 ناز نواز دے وقت و ہانٹرس پھل گل ہار سڈگار کمانٹرس
 بھڑا بیل چنبیلی!

یار فرید نے آیم دیر طھے اچڑے گانے گانڑھیں سہرے
پھرو می میسل کچیلی!

کافی نمبر ۲۳۸

شہ را نجا ابدیلا
راول بنی جوڑ سترانی
یار زبھیٹ مرلی واہی،
انہدین بجا من موہیں
کنے بندے گل جھپا لہاں
تخت ہزاروں را نجن آیا،
جو گن تھیاں خاک میاں
ما پیو چھوڑ لگی لڑ تیبڑے
با جھ پریں دے پا جھ نہ کافی،
تنتا ظلم مناسب ناہیں
را نجا جوگی میں جگیا نٹریں
یار فرید نہ دسر م ہرگز

جوگی جا دو گروے
وسر گیوم گھر دروے
کر کر پیچ ہنڑوے
رلدی بوٹے بھروے
رہندے حسن نگووے
پیر تتی وے گھروے
زلساں شہر جروے
سانول کاری کروے
بھٹ زبور بھٹ زروے
زب کو لوں کچھ ڈروے
ڈرڑی عشق خبروے،
سکدی ویساں مروے

کافی نمبر ۲۳۹

شہ را نجا ابدیلا! ہیں دلین اٹھگ وے

تیدھے طعنے مہنٹیں سمیٹھیں
 جھوک نہ آواں کیس مل جاواں
 کیدھے ہار سزگار کیوں سے
 نیٹھے جیڑا جوڑ مہنٹ پریم!
 سول اولڑے مولہ مٹھی دے
 برہوں البنی جڑ کر لانی!
 رندیں کھپدیں آہن بہنڈیں
 یار سیرید نہ کینتم کاری
 ڈیوم سارا جگ وے
 ہیرتی دی تنگ وے
 کیدھے گئی جھگ مک وے
 دھا نہہ کرم رگ رگ وے
 ڈکھ آون کر دگ وے
 لوں لوں ٹکھدی اک وے
 تھی بیمار الگ وے
 جیواں کیندے نگ وے

کافی نمبر ۲۲۰

صح صادق خاں صاحبی مانٹیں
 سہجوں بھلوں سمجھ سہاتوں!
 اٹریں ملک کوں آپ مساتوں
 سنٹھ اقبال تیدھے ایسے ڈر دے
 میر نواب تھے ابر دے
 فقیر تیکوں سب پہنڈے
 گردا گرد چہری پہنڈے
 فیض تیدھے دیکھ کوں قصے
 بینکر ٹکڑے ہڈھڑے لستے
 پاسہرے گانے گنٹھیں!
 بخت تے نخت کون جڑ چھکاتوں
 پٹ انگریزی تھا نٹھیں!
 راجے دہشت کھا کر مر دے
 بے زرمفت و کانٹھیں
 صوبے دار ملازم رہنڈے
 سلاطون سیا نٹھیں
 زالاں مرد گئے گھن حصے
 نڈھڑے ہال ایانٹھیں

ہر دم کول و سیں دل جانی
ناز تیبے من بھانڑیں
سا نول جوویں چر جگ تائیں
لگے نینہہ پرا نڑیں !

خوب بند امیں چند جوانی !
یار پیار ا یوسف ثانی !
کرے فرید ہمیش دعائیں
تیبے ساٹے سو نڑیاں سائیں

کافی نمبر ۲۲۱

سو سو سول اندر دے
اڑے زخم جگر دے
خولش قبیلہ لاوم جھیرا !
دشمن لوک شہر دے
جندڑی جگر می گھر می !
مائے یار ہنر دے،
اکھیاں جاو وید لٹیری
پچی پیج ہنر دے،
مارو تھلدی بیت اہل دی
جو نر دے سو کر دے،
صبر آرم دی و سریم چالی
کاری تیغ تبر دے
لایا درواں دل و ہج ویرا

عشق انوکھڑی پیڑ
نین و ہاوم نیر،
برہوں بکھیرا محنت اوڑا
مارم ما پیو، ویرا !
نانگ اوڑی سا ننگ کلڑی
تن من دے و ہج تیر،
ہ غم نے سحری ر مزاں ویری
ظلمیں زلف زنجیر،
ریت پیل دی ساک پیل دی
دکھ لاون ترط بھیر
نول نہالی ڈنڈیر دکھالی
نول نول لکھ لکھ چیرا !
یار فرید نہ پائیم پھیرا،

سُطری گيوم سسیر، نیساں وارغ قبر دے،

کافی نمبر ۲۲۲

عشق اولڑی پیڑ و و،
 زلف بڈنگیں میں مول زنگی
 ناز زگاہ دے تیر و و،
 شالا نیڑا کوئی نہ لاکے
 دم دم دیکھیں و و،
 ہک بیوا ہی یا پھٹ جاہی
 تک تک راہ پھیر و و،
 سنج بر چترے شیدہ مریدے،
 بڈکھ بڈکھڑے تھے ویر و و،
 سینٹریں بھینٹریں وینٹرا لاوم،
 مارم بے تقصیر و و،
 سولیں مول نہ بڑھم ساہی
 کیتم لے تقدیر و و،
 چندڑی جکھدی جیڑا دکھدا
 رنج و اطم دی بھیر و و،
 مشرگین نشتر ہاں دی ماری

لوکاں خبر نہ کافی،
 چشماں سرہوں بہادر جنگی،
 منت کرن رطانی،
 درد اندیشے سوز سولے
 سرتے سوجھتی آئی
 مونجھ مونجھاری گلدی پھانی
 روندیں موئم اجسانی
 بشیر مد بکھیا ر بکھیلے،
 غم سکرٹے بھانی
 ویر نہڑ ویری سوت ستاوم،
 لے بے درد کسان
 قادر اینویں تسلیم دہانی
 سونڑھیں نال جس دانی
 ویلا وقت نبھایا سکھدا
 آفت پویم سماں
 پلکین لانی کیب کلاری

زخم کلرٹے چیسر وو
 لوں لوں سٹردی ہڈیم کلدا
 رگ رگ چھٹری سیٹھ وو،
 صبر قرار آرام گیوسے،
 کافی بے تدبیر وو
 یار فرید نہ کھڑ مکلایا
 دڑتس جڑ تغزیر وو،
 ویندیں چوٹ چلائی
 دڑطی جلدی سینہ پلدا،
 تیدے برہوں چھڑائی!
 بار ملا مت مہفت پختوسے
 جانی لا ڈھلائی
 کیج گیا دل گھسنا آیا،
 کیتس خوب بھلائی

کافی نمبر ۲۲۳

مشق چلائے تیرا!
 یار ملیا لے پیرا!
 عشق جاری جھوکا مندی
 سوز دتس جاگیر
 نول دکھاندی سیج نہ بھاندی
 رگ رگ دپے سٹ
 رہنڈ نہ دیندی سٹ پرانی
 کیجور کھٹم سیٹھ
 سکھ پختہ وا وقت دہایا
 گذر کئی تدبیر،
 ڈاڈھے ظلم قہر دے!
 لوں لوں دپج سو دے
 نظر نہ آ نوم جوہ حین دی!
 جیڑ اسولاں سٹوے
 سول سرنندی درد پواندی
 ڈسدا روگ اندر دے
 سک مہنوال دی رز سوائی
 پور کیم کن پیر دے
 بار برہوں داسرنے آیا
 نبھد کبہ وقت ہنرنے

نبھن ذیتے اے ڈکھ ڈریلے
 شالاناں وصال سیدے
 ہوواں شکر شیر
 گذران ڈیہ سفرے

کافی نمبر ۲۲۴

غمنے کرے جنگ!
 نینے تیر تنگ،
 زلفے بشیر اربچھوے
 لڑوے مول نہ اڑوے
 قہری ناز نظرے
 مارن ڈنگ ننگ

چکدے زخم جگر دے
 سالوں دی ہے طرز انوکھی
 ذرہ ہیر نہ کرے
 تن نازک دن سنگ،

یہ ہوں سالوں خلعت بھیجی
 سوا پیلارنگ،
 سو سو سول اندر دے

عشق و نجایم شرم بھرم کوں
 ناں چیتے ناں مرے
 جیہ ناموس تے ننگ

کافی نمبر ۲۲۵

کاں کو کو کر کر لو تدا ہے،
 رت سا نو تڑوی ڈیہ نہ ملہاری
 پونی لاسٹریں کھپے بچھلاری
 کوئی تا صدیار وا اوند ہے،
 باد شمالی کنٹر منٹر جاری
 کر رکٹ ڈاسٹ بھون ہے

آئی اس تے یاس سیدہائی
 ابرطیاں جھوکاں خنکی چائی !
 مینہ برسات خوشی دے ویلے،
 آپے دبر کیتے میلے !
 پے رنجاں تھل تے ڈہرے،
 ڈکھ کیشلے گزے یکسرا !
 ڈکھ ڈوہاگ دادت و ہایا،
 یار فرید انگن پوں پایا !
 جھڑا دل آ جھڑ مر لائی،
 غم ڈر ڈر ٹک پوندے
 چھیرن پھیر و چھانگ سویا،
 حیں بن جی تر پھو ہداے
 کل گل ڈسدے احمر اصفر
 سکھ رنگ رنگ وچ دھوندے
 بھاگ سہاگ دا ویلا آیا !
 ہار سنگار سہوندے ہے،

کافی نمبر ۲۲۶

گزر گئی گذران
 ڈٹھڑا حمل جہان
 ویندیں یار نہ کھڑ مر کلا یا !
 جندڑی دا ججسمان
 ناں ماہی نہ رنگ مہندی
 پیلا تھیا ویران
 لائیں لہندیں پیوم و چھوڑا
 مہندی مرنخی بان !
 دتیر سیلے ماتم گانڑھیں،
 غم دے سانگ رلیوے
 پلڑے کچھ نہ پیوے،
 کیچوں کوئی پیغام نہ آیا،
 گل دا گبیر تھیوے !
 جھوک اجار ڈسم تہیں ٹہنہ می
 تھی بے آس رلیوے
 کھائے چڑھدیں ایم دھوڑا
 نیلا رنگ دھوڑے
 ڈکھ ڈوہاگ دے تول دھانیں

سولوں واسکان! چھوٹی طعمہ رند سپا آیم
 از لوں ڈانج ڈھیو سے! ڈو جھالے ارمان!
 کھوٹی قسمت کھوٹ کمایم جیدیں تائیں دو نہ بھیساں
 ویندیں نہ مکلپوت سے، پٹ پٹ تھیا خفتان!
 مردیں دل غنبر و ترحیناں جیں بن ہک پل مول نہوئے!
 رورو خلق روویو سے، واہ تفتدیر داستان،
 باقی کرنے آئے قصے، کر کر یاد فریدہ سچ پٹ کوں!
 کیا ہا کیا تھی نگیو سے! جاں جگر و ترح کان،
 لاگل رواں ہک ہک و ترحوں
 جانی جوڑ مریو سے!

کافی نمبر ۲۲

کون نکلے تیر نظر شالاجیویں نور وجود عیانی!
 سبھی سنجائیں غیر جانیں سب صورت بھانے
 سبھی سنجائیں غیر جانیں سب صورت بھانے
 اول سخر طہر بن یار عیان بیانے کتھ منضوی تھے طیفوی کتھ سرکھنا
 حسن پرستی شاہد مستی، ساڈا دین ایمانے
 راہ توحیدی بیت فریدی، اپٹریں آپ ادھیانے

کافی نمبر ۲۲۸

کس نگری سے آئے ہو تم! کس نگری کے باہری سے،
 پریم نگر ہے دیس تمہارا پھرتے کہاں اور سی سے
 کیوں ہوتے ہو جو کی بھولی رولی طسرتے براکی سے
 انگ بھجوتے رہا کے لیونگر۔ رکتے بدن سنیا سی سے
 اپنا آپ سنبھال کے دیکھو، رے نظر حقیقت کی
 فکر نہ کیجو پارو و سر گناہ! ہسی یا نہ سہ سہ سے
 تم ہو ساگی تم ہو ساگی، واگی ذرہ نہ و ک رے
 ایسی ذات صفات کو سمجھو اپنی کر و سنا و رے
 دیدی سو توح کے سنیو! لا کر دل کے کالوں کو
 جات مالک تم ہو مھولے اللہ را سی سے

باقی کافی نمبر ۲۶۲

وا، روز لوک سُنٹ انواں جی نہ آ نوم خالنے،
 ون اھے من مچل کڑی! کوئی آکھے دیوانے،
 سو لیں نال سنجیں دی جلے! سنج صبح کڈرانے
 آ نوم دیر نہ لائیں ماہی، چند بڑوں ڈہندی مہمانے،
 عشرے غزے ناز نہوں سے کیا کیا حسن دانتانے،

جو ہے شان فویدیا دانارا
 مارنٹر واسانانے

کافی نمبر ۲۲۹

گئی غیر کنوں جی وانڈے،
 سٹ کر خویش قبیلہ تھیوے
 سب سے تیرج ڈھول سبجانڑو
 سینے جھوکاں دیدیں یہ
 پیر پیل و ترح کول بغل و ترح
 اکھیا ندے و ترح قطر نہ مانے
 شالا دوح کر حضرت رہی،
 سٹ کر در در فرید ہمیشہ،
 مٹھی ریت انوکھی رائے
 بڑے تیدے ناں وے،
 تھیو نہ در مانڈے!
 سوڑھیں دست لاندے،
 یار مٹھے من بھانڈے!
 سارے سخن سمانڈے،
 ڈیکھوں گھر مٹر اندے،
 گیٹ پر مے گانڈے

کافی نمبر ۲۵۰

کہیں ڈکھڑی لایم یاری!
 سوڑھیں ہوت بلوچ ادیر
 ناں سدھ سلام سینہڑے
 اچھو راول راجھن ماری!
 دل کر دا بے پروا ہی،
 ہینوال ہنسال نہ کیتم!
 بھر جام ڈکھاں دا پیتم،
 سر آیا رہوں بکھڑا۔
 روڈ میں عمر گزاریم ساری
 ڈاڑھ کتے سبوت بکھڑے
 کیڈے ویساں سولان ماری
 کھس ڈرڑھی تھیندا رہی!
 واہ ظلم تے زواری،
 چھڈ کھڑی ناں نہ نیتم،
 پیش آئی شہر خواری
 ڈیکھو رات ہمیشہ بکھڑا

پیکھا ونسٹراوم ویہڑا
 جی جانی کارن لوہندا
 گل ہار غمانڈا سوہندا
 ماہی آن سائے جھوکاں،
 میڈیاں سبڑھیون دل سوکاں
 سے روک ہزار کٹالے،
 تھل مارو پربت کالے!
 جہیں دل بردی دل بردی
 جڑ لائیں چوٹ اندردی

ڈھولے صلوں محض دساری
 غم دردالم نیت کو منڈا
 سر سہرے موٹھ موٹھاری
 کیوں کرن سیالیں ٹوکاں
 ونچاں اری لکھ لکھ واری!
 تیدے کارنہ جڈڑی چلے
 لاچار تتی ہنٹرا ہاری!
 تہیں باجھ فرید نہ سردی
 واہ زخم کلڑا کاری!

کافی نمبر ۲۵

کیا تھیا جو تیدہ بی ناں نٹریں
 دولت کوں چوچی لا اڑا!
 آزاد کھتی صفا صفا،
 دنیا دا نہ کھتی آشنا،
 کھانویں نہ مؤذن دا دعا
 راج دی جھگ تروڑے
 ہے بڈلہ پتھر دی بھورے
 ناں نہیں کہیں کاروے

بھتسی اوٹھا جورب گنٹریں
 ٹھگ بازو اڈٹکوزہ کھسا!
 چٹگھن سٹجا سیدی آنٹریں
 ہے اے مکارہے وفا،
 ہے بچ گنٹریں تیکوں گنٹریں
 ڈوڑے تے ملل چھوڑے
 تیں کانٹریں پیردی کنٹریں،
 شیوے نہ جانٹرن یارے

وچ کھڑے بھرنے تھے دیر میں
 جے آئیں قدم ڈھونڈ پیہہ دھا
 حیلہ کریں سر میں تڑپیں،
 روہیں پہاڑ میں وچ تہی!
 نیہیں اکھڑی ہک جڑیں
 سے او غضب دل بے وفا
 آپت روچ کھڑے تڑپیں
 پچھدے نہ ہرگز حال سے
 ڈیوے نہ چولی دی تڑپیں
 ڈھریں کون ناں کریا دول
 ایہا نہیں نہ وہی ہک تڑپیں

سمجھن نہ بھیدا سرارے
 این راہ ڈو آویں نہ ہا!
 پکھوں تے نہ دیکھیں بندہ ولا
 بوٹھی ترس بارو چل رتی
 شودی سسی رلدی مٹی
 ہے دل قبر دی مبتلا،
 من چھٹے امن ڈے ونی آ
 سنڈے و فادی گا لھے
 اصلوں نہ ہم سنہمال سے
 تھی خوش فریبتے تادول
 اچھو تھیہ جھوک آبادول!

کافی نمبر ۲۵۲

ڈکھا جھیلے نہ بیوسے
 تن من کیتس کولے
 ساری عمر نہھیوسے!
 ناں کوئی حال وڈا سے
 پاپیو ویری تھیوسے
 منزل یار دیاں جھوکاں

کیا دکھڑا نہیہہ بیوسے،
 عشق نہیں ہے نار غضب دی
 سولاں سڑدی آپیں بھردیں
 ناں علم خوار نہ کوئی سا تھی
 عشق جہاں دکھ مور نہ کوئی،
 خویش قبیلہ ہر کوئی چاٹھے

سارا بھرم لڑھیو سے
 لوگ مریندا کانے!
 شرم شعور و بختیو سے،
 روز ازل دی مٹھڑی،
 نام نشان کنویو سے،
 مٹھی رور و حال و بچاواں
 بڑے سزمنت کدھیو سے
 لکھیا باب تی دے ڈورا،
 رور و خلق رویو سے

سینکیاں سرتیاں کر دیاں لٹھاں
 گلیاں کو پے شہر بازاراں
 نڈھڑے و بڑے ڈیون طعنے،
 گالہ نہیں اجکل دی سٹھڑی
 بے نشان سخن دے کتیا
 ہارنجوں و اکل و بچ پانواں
 ریت سواہی ریت نہ کافی،
 موکھ منجھاری در و چھوڑا
 یار خرید خرید نہ کیتا

کافی نمبر ۲۵۳

ناں یار ملدا نہ توت آوے
 جگتاں مرندیاں لویاں سٹھڑاواں
 جیڑا ہمیشہ صدے اٹھکے
 پیکے سوہیے بہ کوئی دکھکے
 ہک سمجھ ساٹے یا تولا کادے
 جس ڈینہہ بوجھل گھر دسدے
 فادر کڈاہیں و چھڑے ملائے
 الجھل نہ کر دی سرتی تھیہلی،

گیا اول اول و بچ روہ اوے
 آتن کتھیں سینکیاں ستاواں
 کئی کتھیں کر دیاں کئی ٹوک لاون
 بھینڈیں نہ بھالواں مٹھی لاون
 جانی اوڑیا پھرا نہ پاوے
 دکھڑے سسی نون نہ پوڑیہ سوئے
 موکھیں مٹھائے سولیں متائے
 مٹھڑی اکیلی سا نول نہ بیلی!

نظرے حویلی مستحرمی ڈوہیل
 قسمت فریادِ تڑپی نہ داری
 کیڑے بچے دلِ روانِ میٹھی
 مار و تھلاں دی والی سہاویے
 اصلوں پینل دل کیتم نہ کاری
 رور و بھائی جگ لیں واوے

کافی نمبر ۲۵۴

کیا ریت پریت سکھائی ہے
 ڈس دی بار منٹھل دی صورت
 ہر ویلے ہے سنگڑ مہورت
 ناز نہوے یار سجن دے
 ہر سہراں انوکھڑے دن دے
 نخرے نخرے نوکاں نوکاں
 سوکاں سبز تھیاں دل جھوکاں
 نازک چالیں نور نول دی
 دھار کھل دی دھاڑا جھل دی
 دکھ ڈوہاک تے در و جدائی
 عشق فرید تھیوے بھائی!
 سب ڈسدا حسنِ خدائی ہے
 کل تصویر اتے کل مورت
 غیر دی خبر نہ کافی ہے
 عشوے عمرے من موہن دے
 واہ زینت زیبائی ہے
 دلڑی جوڑ جو بھیندیاں چوکاں
 خوبی نونکی چائی ہے
 رماں بانگی طرز جدل دی
 سُرخ بھا بھر کائی ہے
 ریل ویندے ساتھ لڈائی
 عشرت روز سوائی ہے

کافی نمبر ۲۵۵

کیا عشق آراہ مچایا ہے
 ہر روز لے سوز سوائی ہے

سرتن من چھوک جلا لیلے،
 بھیری دِڑی مارنجا یا ہے!
 سٹ بیج اکیلی ہوتے،
 گل ہار چھلاندا ناگ بٹے،
 سوٹراں سانگ مجر دی مار گیا
 کزار زار خوار گیا!
 اچھا دِڑی عشق دی کھڑی ہے
 ماوڑی شوق دی کھڑی ہے
 دل لاوڑی حال ونجاوڑی ہے!
 سوٹھیں باجھ فرید زار گیا،
 سب ناز نواز سنگار گیا
 غم کھاوڑی درد نجاوڑی ہے،
 مٹھا جو بن مہفت گنوا لیلے
 دم دم و توج درد سو لیلے
 غم پار جھولی عیش کھسے!
 بڑھی قسمت سب کھ لیلے
 بیماری یار و سار گیا،
 تی لے وس بار سہا یا ہے،
 غماں مٹھری دکھاں کھڑی ہے
 جنیں صبر آرام ونجا یا ہے!
 سکھ ڈیوڑی تے بڑھ پاوڑی ہے،
 کم کار سبھو گھر بار گیا
 سر بار ڈوہاگ سہا یا ہے،
 نیرا بے شک کوڑا جا یا ہے،

کافی نمبر ۲۵۶

گیوں لوڑھ کھڑی پوج کن کیرے
 تیں باجھ جو میں اصلوں نہ جواں،
 مارو مرلیہ توں بن نہ کھتواں!
 ماراں مروڑاں مھکڑے تے دھوڑے
 بکھڑے نہوں ڈیہیہ پیدے تے بوڑے
 روڑھے ڈتونی پھلی عمرے!
 تیدے اکھیں دسا ہمیں پوریاں،
 بھد بھدہ مجرے اوکھے گذرے
 بھجیا سو ماں تیدے وچھوڑے،
 جے نہ چند جیرا نہ مرے،

دکھڑے دکھی تے کیتے دیرے،
 پاٹے گزاروں سچڑے دکھڑے
 جٹے کن تے سسڑیں دکھڑے پیرے،
 روٹی ہے کڑے ہاندے جگر دے،
 دندو نیڈی بدھڑے سو نیڈی بدھڑی
 ہے سول صدے سوختے پھر دے،
 دھاں دھاں کر نیڈے تے بدھڑے
 لے بارے تے بارے پھر دے،
 کفنی دکھاں ہی پاگل سوہیاں،
 جے تیں نہ تھیاں داخل تروے

نگے وقت دے یارو بھلیرے،
 شالا ڈیہاٹے تھیوم تھلیرے،
 گھولی تھیڈی گولی تھیڈی،
 پانڑی ساڈا تھی رت اسیدی
 منڈھلا دی جھڑی دکھڑی پوڑی
 ہک توتی دی لکل نہ لکھڑی
 رہ گیوم خوشیاں نہ نہ تھلیرے!
 ہی بنوانی دے تے نہ تھلیرے!
 جوگی براگی تھی گروہو تھلیرے
 اینویں فرید عمر آں بھھیاں!

کافی نمبر ۲۵

ہے ناز ادا دی لٹھی
 دل پرے اکھیاں نالے،
 جندہار ہی میں مٹھی
 لائے دلڑی جھوکاں رے،
 دہنی پیر پیر پانڑی پھڑی!
 سب شرم شعور گنویں سے،
 سس مارم امری رٹھی!

مٹھی دلڑی دکھڑی کٹھی!
 ہن زخم جگر دے آے
 سے جینے پون اباے
 تے درد اندوہ ادیٹے
 ہن حضرت عشق نوڑے،
 سر پھٹے نینہہ کپوسے،
 دل دھولے یار لٹوسے،

بل ماہی عسار و یاروں !
 رزل راؤل ڈاکاں چاروں
 تھی کھیر و کھیر چریساں
 پاہ پدکاں پورھیاں
 تھیاں سنج بر سخن جوئیاں
 ایللیاں بانہ چوڑیلیاں
 گیا چیر فرسید اجایا!
 سر سولیں سوت ستایا
 تھی فارغ گل کم کاروں،
 سے ارج کل وہی ڈھڑھی
 اکھیں نال اوگاڑ بنٹریاں
 گھر پاروں سنگت رٹھی
 گیاں سنگیاں و سر سہیلیاں
 ما بھیر کنوں دل چھڑھی!
 گھر سول یار نہ آیا
 تھی دشمن قہر کھڑھی،

کافی نمبر ۲۵۸

نیرالاد نطر حال و نچ دنٹر
 مہنٹریں کھانڈی سٹھڑیں سہندی
 کراں شکایت سنگیاں ستیاں
 عاز و یارہ پچار کریندے
 دیر نہیڑے امڑھی جھیرٹے،
 سس ننا نطر اں کرم بھیرٹے
 بانڈیاں بر دیاں محض نہ بدیاں
 اصلوں سدھڑا منہ نہ ڈیندے
 کانگافا سدھڑا پھٹ پھٹ پھٹ
 مہنٹریں
 مہنٹریں پورے پرلے،
 دڑھی چا بر مالے!
 گھڑے حق ہمسائے،
 سکرٹے ما پو جہانے!
 باہل نت دڑکائے،
 روز بروز سوالے،
 دانی وینٹر الائے،
 مامے چلے تائے!
 پار نہ واگ دلائے،

ناز نواز نہمانٹریں شووے
 مارو پھوڑ پھیر لہاراں
 رل بل ٹو بھتے تڑپاٹے
 قسٹ جاگے بخت بھڑائے
 سہجوں لیے ٹول نہالیں،
 بھانجی سہجی تے بد بختی،
 سانول بانہہ سراندی ڈیکر
 چھوڑ وچڑوی ڈر رہنٹری
 تول بن راول جوگی ولدے
 ناں کوئی سنگتی ناں کوئی ساہتی
 پس ہے کون پرے ڈکھٹے
 جس تن لکڑی سونن جاڑے
 اپڑیں بلے آپ اٹھیاں!
 کر ہوا ہی سٹ نڈرائی!
 سنجڑیے سنجڑیے کیا کیا
 رخصت ہندیں تک تلو لیں،
 ہک ڈکھ سے سے سانگ خوشی د
 چولی چنٹری سوزوں بھنٹری
 عشقوں مول فرید نہ پھرناں
 ہار سزگار اجائے،
 آپے آس ہولائے،
 ساڈے نال و سائے!
 تادور دوست بلایے
 سوہی سبھ سہلے،
 بھاگ سہاگ لہائے،
 ساری رات نہجھلے،
 ناں رکھ را بھن رلے
 ڈکھڑے کون مٹائے،
 ناں کوئی حال وڈھائے
 اپڑیں جگرے پائے،
 ہوراں کیا پروائے!
 دلڑی نت فرمائے
 پیچی پیرج سدھائے
 پیش تتی دے آئے،
 پھکڑے رنگ ڈکھائے
 سائے صاف وچھائے
 اس نہ پنٹری ہائے!
 توڑیں موہنہ نہ لائے،

کافی نمبر ۲۵۹

نیاں نہیں رہندے ٹکے

نہن نیاں ساں اٹوے لٹے
 بگڑیں کو چیں شہر بزاراں
 ناز نہوے نوکاں خڑے
 نہنٹریں سمٹھریں طعنے تیرے
 سہساں لوکاں ویساں جھوکاں
 یار بناں چوک اک اڑلیساں!
 دکھڑے سہندے نہن نہ رہندے،
 میٹ ہاچھ فرید نہ بھلے،
 لا کر ناز دے ٹکے!
 بگڑے نہنہ دے ٹکے!
 لاوون بہ ہوں دے ٹکے،
 گھڑے لوکاں پٹکے
 خویش قبیلے سٹکے،
 ہار سمیلاں پٹکے،
 بے وس تھی کر اٹکے،
 بھٹ گھت کوٹے کھٹکے،

کافی نمبر ۲۶۰

نہن نزلے ریر
 ساٹن سول سریر
 کھڑے برسوں کٹاری کھڑے
 چوچک چک تک ریر،
 سچھ سہاگ دی سٹگری ساری
 تک تک مارن تیرا!
 پور پٹڑے پیل دے
 پیت پرانی پیر
 نہن کھڑے نور نظر دے
 ساگی سوز ستقدے
 ناز نہوے خڑے مٹھڑے
 ویری ول ول کھڑے
 ڈوٹے دکھ ڈوہاگ ڈہاری،
 نہ ہری زور نہر دے
 جڈری جڈری جیڑا جڈے،
 ویری درد اندر دے،

سٹ کر سنجھتا ہوں سو بظاہر
 ملک مہیر ملیو من مرہ بظاہر
 چڑھ چڑھ چکدے چہرے
 جاری جرح جس گردے
 سانگ سچیں نوس سائول دی
 موجھ منھھی نون مونہہ منھھی دی
 مار مہی ہنر مہی ستر
 سب نگے ہوش ہنر
 نمنہ نواں ننت نالہ زاری
 فکر فراق فسریدی جاری
 رگ رگ روگ دی رپر
 روندیں روح اپردے

کافی نمبر ۲۶۱

دوسوی اکھ لیا گھن گھوراں لاکے

سا نوٹر آیا ، یار نہ آیا ،
 آ نوٹر کہہ گئے دل نہ ہے
 دل برمائے راول جوگی ،
 اتنا ظلم مناسب نہیں ،
 وہ جبل دہج مار دھل دہج
 مارو ملک مہیر و مالک
 جو گن تھیاں ملک ڈھونڈ لیاں
 ارٹے زخم نہ چول پہیا ،
 کرڈیاں لے ہٹ ہٹ جانڈی
 تم بھپرت موہے چین نہ آوے
 تھے باول طوفان بلا کے !
 دل نون منھتی چوٹ چلا کے ،
 رھن سن بنسی بھوک بجاکے ،
 پہلوی اپنا یار بنٹرا کے ،
 مارو گیا پر ویس رلا کے
 لڈنہ جا دیں جھوک دساکے
 ویساں انگ بھوت تاکے
 ساڑنہ کوئل کوک سنٹرا کے ،
 بیوس ڈو کھڑے سول سہلکے
 پاپ مٹاؤ انجن سہاکے ،

گر جوت بدرہ لکنت بجلی، ریم جھم بارش زور گھٹا کے،
ساجن پا جھنرے جینا، مشکل ایسے بار اٹھلکے

کافی نمبر ۲۶۲

وصل بحرکیاں، ڈسرا دوست قریب دلینے
علوی سغلی یار دیاں جھوٹاں، خبر نہیں انہاں کھلیاں وگاں
اے دل جانٹر پچھانٹر، ہر جا دیوے چاک مہینڈے
دکھ ڈوہاگتے بیت حزن میں، سکھ سہاگتے ٹاک امن میں
ماشوق سمجھ سو نجانٹر، سب منظر میں ہار چہینڈے
چاک بیانٹراں من نوں بھانٹراں، تن من اسدے راہ وکانٹراں
کیا وقت دین ایساں، شرم بدم سب یک تہینڈے
عشق نرید تہرت کیتا، لائیں جڑ کر پرم پلپیتا
سب صورت سبحان، نا ہرا کھیاں نال ڈمینڈے

کافی نمبر ۲۶۳

ول رس و سائوٹھ لول، کر لاد مٹھرا لول وپے
ہرقت سائول ٹھول، پیا ہوا سائوٹھ لول و
اٹھنگ میں سنگ لول، انہوں نازے ٹک لول و
لکھ لول محول، اتھان مٹھری جان بڑاں و
تھی دھڑ بیدی کھول

کیا دکھڑیں لکھڑم گولے تھے چور زردہ تے خولے
 مایا ہے کیا جڑ تلوں کے ابرو غلیل غولوں کے، بے ہوش ہے بوج بھولے
 زیبے اندر سوپوں کے، تھیا جسم چمچی ٹھولے
 دل ڈٹے کئی گھر ڈولے، جے لے فریڈ وا ڈولے، ایہاڑتے ایہا جولے،
 کئی ڈینہہ نہ پھولا پھولے، اچھو شہریں وچن ڈولے

کافی نمبر ۲۶۲

واہ حضرت عشق مجازی
 سبھو شاہد اصلی جانٹریں،
 ہے رعدت سمبھ سنبھانٹریں
 کر رنج ملال گد رست،
 تھنا ظاہر و تنج ہر مورت
 سنٹرسن ازل دی چسالی
 کتھ خالق خسلق دا والی
 کتھ عاشق درد کشاے،
 تھی ہار سندر کار ڈکھاے،
 کتھ مطرب تے مینخانے،
 کتھ صوم صلوة اڈلنے!
 ہے عنبریت زندیقی،
 سب راز رموز دی بازی
 ہے واحد پریم کہا نٹریں،
 رتج پرے کثرت سازی
 ٹک سمبھ سبھن بے صوت
 چھپ اوے نور، ججازی
 سب ناز مہوسے والی!
 کتھ عابد ریت نیازی
 کتھ حسن ملاحوت چالے
 خوش سیرت ناز نوازی!
 کتھ رند رسم بیگانے،
 کتھ زاہد نیک نمازی!
 پاور تہ رکھ صدیقی!

کر جہادِ حقیقی،   بنظرِ مردِ معالیٰ غازی
 کھٹ فقرِ اصولِ مسائیل،   سداً نحوی فعل تے فاعل
 بظہرِ علمی بحثِ دلائل   ہے فقرِ فقط جابازی
 اے سداً سلوکِ فریدی   ہے زیتِ عجبِ توحیدی
 پرِ ذوقِ لذیذِ جدیدی   چھٹ لمبے ڈر درازی

کافی نمبر ۲۶۵

واہ وہ دلبرِ دی یاری،   لا یاری کرم نہ کاری
 تھی رکھڑا رکھم بریت   ناں پچھدا حالِ حقیقت
 ناں سننڈا ویدین ساری
 میں مٹھڑی بڈکھڑیں کھٹھی   سے تیریں عہدیں جھٹھی
 دل لکھی سولان ساری
 ناں بڈکھڑم مٹھڑا مکھڑاں   گیا سا نوٹھڑا ف سٹکھڑاں
 گئی موسمِ چیر بہاری
 ناں کھونج ناں کھوب اٹھانے   سب پر بھت پندھ تھلانے
 دل رُل رُل رُو ہاری
 میں سنڈھڑی کیویں جالاں   پر دیس ہمی تن گالاں!
 تھے رُو ہی بڈینہ بہاری
 دل کھندا بھیت نہ بڈندا   تھی او پر رُوں ہندا!

لاہو ہو شہرِ خوار می،
ہاں یارِ سربِ اویڑا، پیاسِ نانا نڈرا جھیرا،
پی پڑے موبچہ بھاری!

کافی نمبر ۲۶۶

بہکم ہجرِ سہندی ہے
سوزِ گدازِ دی تول و چھاواں
بارِ غمانِ گل و پچ اداں
ماہی بے پروا ہر طیب سے
حالِ کنوں بے حالِ تھیب سے
ڈیٹھہ نہجاواں سڑیں جلدیں
ساری عمرِ گئی ہتھہ ملدیں،
سو سڑیں کیتی پکچ تیاری،
سینکیاں سرتیاں کرن نہ کاری،
باد کریساں یار دیاں گاہیں،
تو سڑیں ہنیریں ڈیوم سیالیں

دل و لہر کارِ نڈرمانڈی ہے
ڈکھ ڈوہاگ دی سیج سہاواں
دردی یا نہہ سہرا نڈی ہے
پکڑے سوزِ سراق پیوسے
جندہ جھوک غمانڈی ہے،
رات دینجاواں جلدیں گلدیں!
تھہے موت نہ آنڈی ہے،
آیا بار برہوں سرباری،
بے وس پی کر لاندی ہے،
سو سڑھیاں رزاں موہنیاں جالیں،
تا نگ نزیہ نہ جانڈی ہے

کافی نمبر ۲۶۷

رہو الف مینوں برماڈوم ٹی، تتی بستے مول نہ بھاوم ٹی،

ذوقی گھاناں عشقی گیتاں نہیں !
 دل غیروں غیرت کا دم ٹری
 سب سے ازل و ازل سے
 بکھورے نظر و توجہ آدم ٹری
 چوٹوں حسن جمال سے
 بے ہوشی سے گل لایم ٹری
 کیوں مگر کجلا دھبہ نہ ٹری
 دل ملک لہیر سیدھا دم ٹری
 ہر روز لے سوز مزید تھیا
 بن ڈھولنہ گھر ورتا دم ٹری

سو نہیں فہم دست پر مریاں نہیں
 کو بھی کثرت کو بھیاں بیتاں نہیں
 ہر چالوں ناز نواز سے
 کل علم علم ساز سے
 عزیمت محض مجال سے
 بروئے صل وصال سے
 کیوں کر دی ہاں سہہ پر مٹھی
 جے جاننہاں سائلوں یار مٹھی
 تباہ و جدید شہید تھیا
 بے دیدنہ خرید تھیا !

کافی نمبر ۲۶

ہاں ہی دم دم تک ہے
 کیا اُتار ہے کیا جھک ہے
 ہاں سب کچھ ہاں ہے
 ہوں ڈھولنہ دی چھب ہے
 او کا شہر مشک ہے
 پر راتے چل چاک ہے

ہاں ہے ہاں ہے ہاں ہے
 ہاں ہے ہر ہر جاوتی ہے
 ہاں ہے ظاہر ہاں ہے باطن
 مقناہیں تے تے وانگہ ٹ
 جیڑھا ہاں کوں ڈوں کر جانہ ٹ
 مطلب ڈاڈھا نہخت نریکی

سانٹے سر سرواہ واسارا
 درد و بار اٹھاناں سگدی،
 روز ازل دی دلڑی میڈی،
 جندے نال خیال خدائی،
 یار فرید سنجائین کیتے،
 فخر پیا مالک ہے،
 دل شوہدی نک ترک ہے،
 راہ حق دی ساک ہے،
 کیا پورا گیا ہے،
 اے نسخہ ہک ٹک ہے

کافی نمبر ۲۶۹

ہنٹڑ میں رانجن ہونی
 جیں سنگ دلڑی پیت لگائی
 ہیر سلیمی چوچک بیٹھا،
 ہیروں ہیرا کھسبے جے کرا
 پہلے کھا کر ورد کیشاے،
 شاہس صلوں محض نہ ہاریو!
 جو کوئی سدک محبت رے ورتج
 سیجھ سہاگ سہا ایس ہتی خوش
 نال خیال اناکے جیر نے
 ساکے جگ ورتج ہک میں رہ گئی،
 رہیا منصور سرید ہمیشہ،
 جیں اے راز لہوئی!

کافی نمبر ۲۷۰

ہے عَرَبِ شَرِيفِ سِدِّهائی
 بن عَرَبِ لے اکھیاں رُون،
 کر نیے مَکھڑا دھوون !
 آں پہلی منزل حدے
 کلے بحر دی شدے مدتے
 کر سعی طواف نیارت
 گھن عشقوں ذوق بشارت
 کیوں گانے گھنٹریں پاواں
 کیوں کجلا دھار بٹریاواں
 گل سہرے ہار گھنٹریں،
 گے مہوشش جوانی مانٹریں
 توں باجھوں سانول گھروچ
 تھل مارو مہنٹے بر وچ
 کئی آس و سرید نہ پٹری
 سر سوز و سداق دی چنٹری

بو سندرھ پنجاب دی آئی !
 رو ہار، مہنٹے پوون !
 دل درویں چوٹ چلائی !
 بی شہر مبارک جدے،
 آج عدن ویندی مکلانی
 لہہ لطفوں عفو اشارت،
 دل وینیں واگ و لانی !
 کیوں رنجیاں میندیاں لاواں
 نئے تھیم نصیب جدائی،
 گل ناز نواز رو ہانٹریں،
 گئی دھج وچ فخر و ڈائی،
 ہاں بیشک سخت سفر و ترح !
 ہم سختی روز سوائی،
 جی جلیا دلڑھی مہنٹری !
 گل درووں چولی پائی !

کافی نمبر ۲۷۱

یار آردن یارے رلڑے   نت پووم کروپ کھلڑے،

کیوں کر دی زیور باسے
 آئے نیرے سوت سوارے،
 پے سول اندر و ترح و پھیرن!
 واہ ہوت پیل سے بھلڑے
 ہنر موت وائک و ساواں
 بھٹھیو پٹ کور کور کور
 دل زخم آدرے آرے
 پے میں مسطری کے پلے
 پر یار و سرید نہ آیم!
 کر آپے گلڑے گلڑے

کیوں پرٹھدی چندری کھاکے
 جے جانی بھرے دارے
 ڈوٹھ یار کھانڈے کیرن،
 منہ کالا نیلے پیرن
 کیوں ڈکھڑی عمر نبھاواں،
 وچ کور سمان شہازاں
 گل بیت بھرے وارے
 ایہہ نینہ لالو پڑے بھلڑے
 سبے ترور ہوکس و س لایم،
 غم درد اندر سر پایم

کافی نمبر ۲۷۲

سانول مار نہ طعنے،
 سانگے دوست یگانے
 تاں تاں ڈسکے دور رکانے
 کچھ پڑے کرن بہانے،
 مولا موت کوں آنے!

یار گراڑا حال وے
 سانگے سنجوک رلے قسمت
 جانجاں سو نہہ بنٹر انواں،
 آنو پڑے کانٹر نہ منگین دلڑی
 بے درواں دی پیت نہ بھلی

باقی شعر صفحہ نمبر ۱۹۹ اردو بکھر

ایں کافی دے

